

Chương 3

Quá Nh p Vai

Em óng quá nh p vai

Trong giây phút y ã m t i ki m soát

Không phân bi t c i và m ng

Em quên ngay c b n thân mình

Em m chìm trong vai di n mà anh mu n.

Sau c n bão tr i b t u xanh trong, không khí v n ã d u xu ng l i b gi u vào m t góc, th i trang ra ph tr nên mát m , kh p n i b lu ng không khí oi b c khó ch u bao ph .

Nhi t tình dành cho công vi c c a H ng M C nh mãi v n ch a khô i ph c l i c tr ng thái t t nh t, ng i ng i trong phòng h p, nh ng m t l i ch nhìn chi c ng h treo trên t ng. Gi này, ch c Ph ng Tuân Ki m ã s p n Los Angeles. Cô bi t, anh vì mu n có c thành công, ã th i r t nhi u con ng, nh ng không ng n cu i cùng v n ph i quay v tìm nhà h B ch. Anh không gi ng nh T Hi Lê, có c s th ng yêu c bi t c a nhà ngo i. Cháu n i c trai l n gái c a B ch Tiên Ni m tính s s c ng ã ch t hai bàn, anh là cháu ngo i, m l i t ng ch c gi n B ch Tiên Ni m, l n này v y, vui bu n khó oán...

H ng M C nh c th n th ng n ng nh th , Dung Ng c Lan ng nhiên nh n ra ngay, sau khi tan h p l i h i th m cô xem có c n ph i ngh phép không.

Hi n nay nh ng vi c c n ã làm xong, n u không t t o vi c cho mình, cô s s d r i vào tình tr ng ngh ng i lung tung, v y là ch ng ngh Dung Ng c Lan cho mình ph trách b a ti c t thi n c t ch c m t n m m t l n c a t p oàn.

Dung Ng c Lan c m th y hi n gi cô không thích h p làm vi c, nh ng c ng không mu n m t ng i v a ch u cú s c tình c m g p thêm tr ng i trong công vi c, suy ngh m t lát, ng ý cô và Ti n M n cùng ph trách.

H ng M C nh ch mu n l p y th i gian tr ng c a mình, nên vi c u tiên cô làm khi h p cùng t c a Ti n M n là ng ý làm ph tá cho Ti n M n.

Ti n M n v n vào ngh tr c H ng M C nh, nên là leader c ng h p tình h p lí, nh ng cô không ti n mà ã lùi khi n Ti n M n ít nhi u th y nghi ho c. Khi ra kh i khách s n H Vi t, li n tìm c h i g p riêng cô, th t lòng khuyên nh : “C ng ch là m t ng i àn ông thôi mà, tôi s ng ba m i m y n m nay, nh ng chuy n th này g p không bi t bao r i. Tình hu ng c a cô úng là áng

tỉ c th t, nh ng cu c i còn dài, ai có th m b o mình s không ph i yêu vài tên kh n? Ph n hi n i, không có àn ông v n có th s ng vui v h nh phúc, cô không ph i là ki u ng i m t tình yêu là nh l là công vi c y ch ?”.

ây là l n u tiên H ng M C nh th y Ti n M n nói chuy n v i mình ki u này, ngoài kinh ng c ra cô còn c m ng, nh ng th c s thì Ti n M n ã hi u l m lí do mà cô âu s u o não. Cô không tí n gi i thích, l i th y lúc này mình và Ti n M n vô cùng thân thi t g n g i, bèn c i yêu c u: “M i tôi u ng r u i”.

u tiên Ti n M n cau mày, sau ó thì nh ng mày lên, cong mi ng c i: “Tôi s không k cho cô nghe nh ng chuy n ó c a mình àu”.

K t qu hai ng i ph n bình th ng r t không hòa thu n vui v , lúc này l i nh ng cùng m t m t tr n, khoác tay nhau i n Nh t.

U ng h t n m, sáu bình r u Sake, c hai không còn t nh táo n a. H ng M C nh ã b t u lú l i, Ti n M n c ng ch ng kh quan h n là bao, “nh ng chuy n ó” mà ban u Ti n M n quy t không nói, d n d n ã c H ng M C nh moi b ng h t.

H ng M C nh c m th y qu nhiên ng i nào c ng u có nh ng tr i nghi m phi phạm, n u ai vi t hay thì có th vi t thành t truy n, không có c gi c ng ch ng sao, v già coi nh ã ghi l i k ni m c a c cu c i mình.

Ti n M n u ng nhi u h n cô, nh ng ngoài nh ng l i nói th t sau khi say r u ra, nh ng vi c khác v n có th t kh ng ch khá t t, lên xe r i còn quay l i d n dò H ng M C nh: “Nh ph i luôn nhìn v phía tr c, gi àn ông nhi u h n ph n , không lo không tìm c ng i t th n”.

H ng M C nh g t u liên t c, óng c a xe, r i móc ra t m t tr m t a cho tài x , nh anh ta a Ti n M n v t n nhà.

Chi c taxi nhanh chóng hòa vào dòng xe dài d ng d c trên ng, H ng M C nh gi tay nh v y m t chi c khác cho mình, nh ng b ng c m th y khát n c, th y bên ng có c a hàng tí n l i, quy t nh qua ó mua chai n c u ng cho khát tr c.

úng là cô ã u ng không ít, ôi chân i giày cao gót lo ng cho ng xo n l y nhau, nh ng v n c g ng gi th ng b ng. C ng may cô còn gi c th đi n cho mình, kiên trì lo ng cho ng qua ng, mua n c, sau ó vào công viên c nh y tìm m t chi c gh dài ng i xu ng.

Gió êm mát m , cô d c h n n a chai n c vào b ng, ng i c m th y d ch u h n nhi u. Nghiêng u nhìn màn êm b bao chùm b i nh ng ánh ền neon trong thành ph , t nhiên c m th y th gi i này r ng l n không biên gi i, còn b n thân thì nh bé t i áng th ng. V n t ng i Ph ng Tuân Ki m quay v r i, quan h gi a h s th t s t t i ng ng mà cô mong mu n kì v ng, k t qu l i x y ra b t ng ngoài ý mu n, câu nói “Anh yêu em” mà cô ch i r i vào không khí. Cô không trách anh, t x a t i nay cô luôn hi u anh,

nhưng vẫn không thể ngừng được tâm trạng thất vọng của mình. Thì nay cô và Tina Munnung như thế, thức ra cô cũng mệt mỏi mình say.

“Hãy đi thôi.”

Ồi mà tôi vẫn đang nhăm nhăm của Hằng M. Cũng bắt đầu vì tình gì ý. Lúc cô quay lưng, nghe chát ím ỉm, nghe tiếng phàn gi “Hãy đi thôi” mới lần nữa, cuối cùng cô cũng lý lẽ tình thần nhấc đầu khi thành ghế, nhìn về phía người đang đứng trước mặt mình.

Người con gái ótóc tẻm nắng, mắt đeo kính, mặt công sơn màu xám nhạt, do ánh sáng yếu nên cô không nhìn rõ dung mạo của cô ta, có lẽ qua các nét trên khuôn mặt cô vẫn nhận ra đây là thiếu nữ hai của Dung Trí Hằng: “Điều Phân V. Trước khi Dung Trí Hằng về đây làm thì Điều Phân V là thiếu nữ của phó tổng, vì khá thông thạo tình hình công ty, nên mới mời làm thiếu nữ hai của Dung Trí Hằng. Hằng M. Cũng biết Điều Phân V, nhưng không thân thiết, vì vì cô vẫn có chút bất ngờ.”

“Hãy đi thôi.” Điều Phân V gọi cô lần nữa, giọng nhè nhẹ cô không nhận ra mình, cô ta còn tiếp tục: “Tôi là thiếu nữ của Dung tiên sinh, Điều Phân V”.

“Thiếu nữ Điều.” Hằng M. Cũng giật mình, vì vàng óng dầy, nhưng do nhanh quá, nên mặt thoáng buồn, lo lắng cho người suốt thì ngã.

Điều Phân V giật tay cô, hòa nhã thân thiện hỏi: “Bạn không ít nh?”

Hằng M. Cũng gật gù: “Bạn cùng bạn, vui lên là bạn”.

Điều Phân V gật gù, sau khi Hằng M. Cũng ngạc nhiên gì thích vì sao mình lại xuất hiện đây: “Tôi cùng bạn, xong muộn đi đâu lát, vậy hay lập công đi đây”.

Hằng M. Cũng nhún vai, gật gù: “Cô sống gần đây?”

Điều Phân V lắc đầu, cười đáp: “Bạn gần đây lắm, sao tôi sống gần”, rồi hỏi cô: “Cô sống đâu? Tôi đi cô về nhé?”

Hằng M. Cũng ngại không nói mình sống gần đây, đành cảm ơn rồi đi: “Không dám làm phiền cô, tôi đi về đây”.

Điều Phân V vẫn kiên quyết: “Đúng lúc tôi cũng có việc bận thì nhấc giáo cô, trên người có thể trao đổi một chút”.

Hằng M. Cũng không ngờ tình hình lại xoay chuyển như thế, bèn quyết định: “Vậy chúng ta tìm chỗ nào ở tạm lát”.

Điều Phân V thoáng cau mày: “Cô không muốn về nhà nghỉ ư?”

Hằng M. Cũng lắc đầu: “Bạn như thế, cũng không ngay”.

Diêu Phân V hình nh th y h i khó x , nh ng s lúng túng y ch thoáng xu t hi n trong ánh m t r i l p t c bi n m t, cô áp: “V y chúng ta vào quán cafe g n ây ng i m t lát”.

H ng M C nh có c m giác nh ngh c a mình không thích h p l m, nh ng Diêu Phân V nói có chuy n mu n th nh giáo cô, h không th ng nói chuy n bên ng c. T t x u gì ng i ta c ng là th kí th hai c a Dung Trí H ng, không l p c công c ng không nên c t i, cô v n là ng i b g n s trong m t Dung Trí H ng, gi còn c t i v i th kí th hai c a anh n a, công vi c sau này ch c s g p nhi u khó kh n.

Hai ng i vào m t quán cafe khá yên t nh, Diêu Phân V g i cho cô m t c c trà nhân sâm, còn mình thì g i m t tách cafe Blue Mountain. Cô ta không i th ng vào v n , mà khách sáo khen ng i cô tr c: “Tôi v n luôn r t thích nh ng ý t ng sáng t o c a cô. Gi ng nh hình nh “N hoàng giày cao gót” cách ây không lâu, con m t ch n ng i c a cô qu th t vô cùng c áo, chu n xác”.

H ng M C nh ang trong tình tr ng l m , c ng i ta khen, m c dù c ng hi u là i ph ng vì mu n tăng b c mình, nh ng nh t th i quên m t vì sao Diêu Phân V l i ph i làm th , ch bi t xua tay nói không dám.

Trò chuy n m t lúc, cu i cùng c ng c v nhà, H ng M C nh n m trên gi ng, ngh th nào c ng không rút ra c Diêu Phân V ã th nh giáo cô chuy n gì, đ ng nh cô ta ch nói ông nói tây, nh ng n i dung ông tây ó cô c ng ch ng nh luôn. Ngh mãi ngh mãi, th y m t và bu n ng , cô ch ng bu n i t y trang mà ôm ch n ng m t.

Sáng hôm sau t nh d y, mascara dính c ng lông mi, c ng may Ph ng Tuân Ki m không có ây.

H ng M C nh c m th y t i qua mình có chút m t ki m soát, không ng khi n công ty, Ti n M n còn t h n cô. Trên trán tím b m m t c c, trát bao nhiêu ph n c ng không che n i, h i ra m i bi t thì ra t i qua khi v nhà không c n th n ngã p u vào t giày. Ti n M n ch ng tâm, còn t t nói v i cô: “Không có àn ông bên c nh b o v nói cho cùng c ng không n l m”.

Cô b ch c c i b i câu nói ó, phá lên c i m t tr n s ng khoái.

Âu Na không tìm c tò mò, h i cô sao quan h gi a hai ng i t nhiên l i t nh v y.

Cô c ý áp: “ ây là bí m t”.

Không lâu sau, Âu Na l i t i gõ c a.

Cô còn t ng Âu Na không cam lòng v i câu tr l i ó c a mình, nh ng Âu Na ch nói: “Th kí Diêu cho ng i mang trà t ng c u”.

Cô không sao hi u n i: “Th kí Diêu? Trà?”.

Âu Na t gói trà trên tay xu ng bàn cô, nhún vai áp: “M c dù u ng trà là truy n th ng c a dân t c Trung Hoa chúng ta, nh ng nói th t ây là l n u tiên mình c th y ng i ta t ng trà”. Sau ó l p t c cau mày: “Nh ng cô ta t ng trà cho c u làm gì? Hai ng i có quan h gì v i nhau?”.

Cô không nh t i qua Diêu Phân V có nói s t ng trà cho mình không, nh ng dù sao ng i ta c ng ã t ng quà, cô c ng nên g i i n c m n m t ti ng.

Diêu Phân V v n khách sáo, nói c m n ý ki n t i qua c a cô, nh ng trên th c t cô không nh t i qua mình ã a ra ý ki n gì. Cô c m th y mình vô duyên vô c nh n gói trà ngon c a Diêu Phân V , m i l i ng i ta b a c m c ng là th a áng, nh ng Diêu Phân V là th kí th hai c a Dung Trí H ng, cô không mu n t gây h a cho mình, ành yên ph n nh n món quà quý ó.

C h n lo n nh th c ng qua c m y ngày.

Vi c cho bu i t thi n ã âu vào y, quan h gi a H ng M C nh và Ti n M n ngày m t t t h n, Dung Ng c Lan th y th thì r t vui, l i nh ra ã lâu không t ch c cho m i ng i trong công ty t t p vui ch i, bèn nói t i nay m i m i ng i i n, còn h a s có khách m i c bi t ai g p c ng thích.

Âu Na oán là Dung Trí D t, nhìn H ng M C nh c i nói: “Tr nh ng ng i i công tác và ngh phép ra, v n còn t i m i sáu ng i n a, ngoài Dung Trí D t ra, ai còn có h ng thú, có c cái gan y? V y mà anh ta c ng không s ám ph n thêm mu n chi c gh thi u phu nhân y s chu c say r i c ng gian mình”.

K t qu , suy oán su t ba ti ng ng h c a Âu Na sai bét, khách m i c bi t Dung Trí H ng v a xu t hi n, m i ng c a toàn b nhân viên B o Nhã, tr Dung Ng c Lan ra, u há to t i m c có th nhét v a c qu tr ng gà.

H ng M C nh c m th y câu “ai g p c ng thích” không thích h p áp d ng cho Dung Trí H ng, nh ng i u ó không có ngh a là b n thân anh không thu hút ng i khác, ng c l i, chính vì anh hoàn m gi ng nh m t v th n, ch c n tùy ti n gi ngón tay lên ngo c ngo c, c ng s có hàng tr m hàng nghìn cô gái lao v phía anh nh thiêu thân lao vào l a, không màng t i chuy n anh ã có gia ình. Nh ng ng nói t i vì c gi tay lên ngo c, bình th ng n nhìn ng i khác thêm m t cái Dung Trí H ng c ng hi m làm, vì v y, thay vì nói “ai g p c ng thích” chi b ng dùng câu “kính nh th n linh” nói có l thích h p h n.

Lúc này Dung Trí H ng i t i tr c chi c bàn dài c x p riêng dành cho b a ti c, m i ng i v i vàng ng d y, cung kính. Tr c ó hoàn toàn không c luy n t p, nh ng l i chào h i l i th t ra ng thanh: “Dung tiên sinh”.

Dung Trí H ng t ng tham d nh ng b a ti c v i quy mô l n h n th này nhi u, khi c m i m y cô gái cung kính chào h i nh th , anh ch ng h t

ra nao núng, mà tùy tiện khi gi tay lên, nói rõ lí do mình ăn vậy: “Vấn đề này hơn ba tháng rồi, tôi đã chào hỏi mọi người trong công ty con, nhưng đây là lần đầu tiên chính thức gặp nhân viên Bộ Nhân sự, tôi cảm thấy thoải mái, coi như bạn tôi bình thường thôi”.

Bạn tôi bình thường?

Hãng M.C như thế mà thôi, người có thể coi bạn tôi vì sao có mặt của Dung Trí Hoàng là một bạn tôi bình thường, chắc chắn mình Dung Ngọc Lan, ngay Chu L.L hàng ngày tiếp xúc với không ít lần ông thôi các giàu có công ty ra vô cùng thịnh vượng, khi Dung Ngọc Lan gặp thì hiểu vì Dung Trí Hoàng như thế thu nhập thân cận, mà dám ngẩng mặt lên nhìn Dung Trí Hoàng hai giây.

Hãng M.C như thế may mắn vì đây là buffet. Người trên mặt chỉ cười ghê ghềnh, Dung Ngọc Lan và Dung Trí Hoàng ngồi hai người, nhưng người còn lại người đi đi lại lại, Hãng M.C như thế mà như một chủ nhân vị trí bên cạnh Dung Ngọc Lan, cô cảm thấy qua, cảm thấy người cách Dung Trí Hoàng khoảng năm, sáu người, dù thôi các của Dung Trí Hoàng có tất cả đều, thì vị trí của cô công sự không cần thêm anh chàng. Cô thấy hơi yên tâm, vì thế sao cô không muốn thêm sự giúp đỡ nào từ bên ngoài nữa.

Vậy mà có người không cho cô cảm thấy.

Dung Trí Hoàng và mọi người gọi phục vụ mang ra menu chai rượu, Dung Ngọc Lan đã hỏi cô ra trước: “Victor, có lẽ anh không biết, trong bạn tôi hôm nay không phải chỉ có mình anh hiểu vì anh vàng, Theresa công nhân người có nghề này”.

Bạn tôi hôm nay khá thoải mái, Dung Ngọc Lan muốn khu vực không khí, hiểu vì mọi người vui vẻ tự nhiên hơn.

Tiền M.N người bên cạnh Dung Trí Hoàng. Hai ngày nay, Tiền M.N và Hãng M.C như thế khá thân thiết, nên có ý muốn tốt cho Hãng M.C như thế thì hiểu vì Dung Trí Hoàng, vì vậy tiếp tiếp người anh: “Mr Chen của Roosevelt năm nay là một người bạn của Theresa qua đó làm việc”.

Hãng M.C như thế cảm giác mình giống như mọi người đi thăm, Dung Ngọc Lan và Tiền M.N chính là hai chiếc đĩa, xiên một phát cho lên lần này tiếp với ăn uống, còn phải xiên thêm phát nữa, giống như mọi người đi ngon là cô bạn bạn gái anh. Thế thì cô hoàn toàn không có bận rộn khi mọi người ngồi, cảm thấy là đôi mắt chằm chằm nhìn anh và kinh ngạc của Dung Trí Hoàng chuyển hàng nhìn vẻ khác hẳn, nên cô khiêm tốn đáp: “Tôi chỉ là một người thôi, nói gì mà mọi người qua đó, thế thì đúng là trò cười”.

Dung Trí Hoàng lúc không coi đây là trò cười, bỏ phục vụ menu rượu cho Hãng M.C như thế, rồi nói: “Tôi đã chọn một món đồ ăn, cô chọn thêm một món ăn nữa, xem con mắt anh nhìn anh và chúng ta có gì nói nhau không”.

Hãng M C nh không ng Dung Trí H ng l i ham vui nh th , ón l y menu r u, óm t nhìn h n hai m i lo i r u vang vang tr ng trên ó, t nhiên c m th y t l trúng th ng n m ph n tr m là quá th p. Nh ng cô l i ngh , ng i luôn ng a v cao tít nh Dung Trí H ng, cho dù cô không óán trúng ý, anh c ng s không t i m c nói th ng v i m i ng i là cô óán sai ch ? Nh th không khí s tr nên g ng g o, úng không? Sau khi ngh nh v y, cô th y tho i mái h n r t nhi u, nhìn menu r u thêm l n n a. Cô nh Dung Trí H ng t ng t ng mình m t chai vang tr ng, ch c anh thích vang tr ng h n, mà vang tr ng trong menu này ch có b n nhãn hi u, cân nh c m t phút, cu i cùng cô nhìn Dung Trí H ng v n ng i im i câu tr l i c a mình, h i b ng gi ng không ch c ch n l m: “Là Riesling?”.

Dung Trí H ng s ng ra m t m y giây, sau ó khóc mi ng cong lên nh c i.

Dung Ng c Lan là ng i hi u Dung Trí H ng nh t trong s nh ng ng i có m t ây, th y anh cong mi ng, l p t c hi u ý anh, c i nói v i ph c v : “V y thì m Riesling”.

Dung Trí H ng không lên ti ng ph n i, c ng không khen ng i H ng M C nh. Nh ng H ng M C nh có c m giác nh mình v a hoàn thành m t nhi m v l n, i không khí tr nên vui v cô bèn ng d y i l y n.

Ti n M n i theo cô. Hai ng i ng i tr c món cá n ng, Ti n M n không nh n c ghé sát tai cô h i: “Sao cô bi t Dung tiên sinh ch n Riesling?”.

Cô l p t c gi i thích: “Tôi làm sao bi t anh ta ch n r u gì tôi óán b a thôi”.

Ti n M n không tin: “ óán b a mà chu n th sao?”.

Cô c i áp: “Tôi ch là m t nhân viên quèn, b ép ph i óán xem s p ang ngh gì, cho dù tôi có óán úng hay không, anh ta c ng s không làm x u m t tôi tr c toàn th nhân viên, úng không?”.

Ti n M n th y cô nói có lí, g t u, l i h i: “Hình nh cô r t s anh ta?”.

Cô tr l i r t đõng d c: “Tôi s anh ta sa th i tôi”.

Ti n M n l p t c chau mày: “Sao có th ?”.

Cô l y cá n ng cho mình và Ti n M n, c ý c i ha h nói: “Tôi nói b a mà cô c ng tin”, sau ó nh c nh Ti n M n: “Ph n da đ i c m c a cô h i khô, vào nhà v sinh d m thêm ph n i, ng i g n Dung tiên sinh nh th , không khéo anh ta nhìn th y y”.

Ti n M n m m c i tr ng m t l m cô, r i ch vào khuyên tai c a cô nói: “V y cô cho tôi m n khuyên tai. Không ch ng l i thu hút c s chú ý c a anh ta y, sau ó anh ta s nh n ra tai c a tôi trông r t p”.

Cô v i vàng né tránh, kiên quy t l c u: “Cái này không cho m n c”.

Ti n M n li c xéo cô m t cái: “C ng th ng th , là c a anh nào t ng ph i không?”.

“T ti t ki m ti n mua y.” Cô áp m t câu, sau ó chu n m t.

Quay v ch ng i, H ng M C nh th y Âu Na ng i c nh ã b ng m t a th c n y v . Cô nh l n tr c khi cùng dùng c m v i Dung Trí H ng trong nhà n công ty, có l anh ta là ng i không thích ng i khác lãng phí l ng th c. Cô h i s bèn kéo Âu Na lúc này ang nh i l y thêm tráng mi ng: “Mình ngh nh th ng i l y”.

Âu Na l p t c ti p nh n ki n ngh c a H ng M C nh, ng i l i, nói: “V n t ng sau khi n no còn có ti t m c ti p theo, nh ng ng i n là i Dung tiên sinh, xem ra s không có màn karaoke r i”.

H ng M C nh an i: “ i qua b a ti c t thi n, mình m i c u i hát”.

Âu Na nhân c h i yêu c u thêm: “Mình mu n có hai tay v n”.

H ng M C nh li c xéo b n c i: “Các thi u gia h p êm u r t lão luy n, c u òi t n hai ng i, mình s c u ch u không n i”.

Âu Na áp: “Mình nh ng cho c u m t”.

H ng M C nh l c u: “Không c n khách khí”.

Âu Na c i x u xa: “V n gi thân nh ng c à?”.

H ng M C nh cao gi ng: “Trong chuy n này mình m c b nh s ch s ”.

Âu Na c ý bóp méo l i cô, c m thán: “Xã h i bây gi , mu n tìm m t “x nam” r t khó y”.

H ng M C nh l m b n: “Ý mình mu n nói mình là ng i chung th y”.

Ánh m t Âu Na li c v phía Dung Trí H ng ang ng i trò chuy n v i m i ng i, sau ó nhìn H ng M C nh v i v ho ng h t nh ch t hi u ra: “Thì ra m c ích cu i cùng c a c u là anh ta”.

“Cu i cái u c u?” H ng M C nh làm b mu n b o má Âu Na.

Âu Na không s ng tác ó c a cô, c i hi hi c m li r u lên c ý gi ra tr c m t cô l c l c: “C u có u th tâm linh t ng thông. T ng lai n u c u làm thi u phu nhân th t, thì ng quên ng i b n s kh này y”.

H ng M C nh không thèm tâm t i Âu Na.

Âu Na v n ch a ùa xong, gi tay lên g t tóc H ng M C nh, k t qu không c n th n ch m vào li r u tr c m t cô.

H ng M C nh ph n ng khá nhanh, nh ng r u v n b còn b n c lên ng i cô. Cô và Âu Ná c g ng kìm nén ti ng kêu, s chú ý c a m i ng i ang t p trung vào Dung Trí H ng, ch có Dung Ng c Lan phát hi n ra tình hình c a h , b o cô vào nhà v sinh x lí.

Lí m t l n n a H ng M C nh c m th y may m n vì hôm nay dùng vang tr ng, n u i l i là vang b n lên qu n áo, thì ch c cô ph i r i b a t i c tr c.

X lí m t h i trong nhà v sinh xong quay l i ch ng i, Âu Na b o: “Đi ng trong túi c u kêu hai l n”.

Cô v n nh ng i xu ng, nghe th y th , không ng i n a, mà l y đi ng trong túi la, th y là Ph ng Tuân Ki m g i. Cô nhìn xung quanh, th y không ai ý t i cô, v y là c m đi ng tìm m t góc yên t nh g i l i cho Ph ng Tuân Ki m.

Chuông hai ti ng, Ph ng Tuân Ki m b t máy.

ch anh tr i còn ch a sáng, gi ng anh không có v gì là m t m i, còn h i cô ang làm gì r t rõ ràng.

Cô oán anh không ng c, không mu n anh b phân tâm b i nh ng chuy n v t c a mình, ch áp ng n g n: “Orchid m i m i ng i i n”.

Sau ó h i anh: “Còn anh?”.

Anh nói: “ ang b i s n, khi tr i sáng, h mu n i s n”.

Cô nghi ho c h i: “Anh không i?”.

Anh c i c i, gi ng nh ang ngh t i i u gì khá vui v : “Anh không có b ng, i c ng ch là theo sau h mà thôi”.

Cô hi u cái khó c a anh nên h i sang chuy n khác: “Ông ngo i anh nhi u tu i nh v y v n còn i s n c? Có nhi u ng v t nguy hi m l m”.

Anh áp: “Có c ám ng i i theo ông, n u có nguy hi m, ch ng ph i là c h i cho h th hi n ”.

Cô c ng c i c i, trong lòng ít nhi u oán c, anh ã t i ch B ch Tiên Ni m h n m t tu n, nh ng m c ích ban u v n ch a t c. Cô không mu n gây thêm áp l c cho anh, nên không h i chuy n ó. Ch ch n nh ng tài anh thích nghe: “T i qua em quen m t u b p l n, anh ta làm món c m bào ng r t ngon. Em ph i n n n mãi, anh ta m i m i n c ng ng ý cho em công th c”.

Anh c i áp: “Th y ch a, m nhân k lúc nào c ng có tác d ng c ”.

Cô c ng không khách khí: “Còn ph i xem m nhân em có ch u ra k hay không”.

Anh nói: “Xem ra g n ây có r t nhi u ng i khen em, em b t u ph ng m i r i”.

Cô c i hi hi, r i h i nghiêng ng i, l i nhìn th y Dung Trí H ng ang ng l y hoa qu cách ó không xa. Cô s v a r i mình h i c ý Dung Trí H ng nghe c ít nhi u, không dám nói ti p v i Ph ng Tuân Ki m, b o anh lát n a

v nhà cô s g i l i. Cô c m ch t i n tho i trong tay, sau ó th m dò i v phía Dung Trí H ng, c ng l y m t chi c a s , r i làm b nh ang ch n hoa qu .

Cô th n tr ng li c m t nhìn chi c a trên tay Dung Trí H ng, anh m i ch n c m y mi ng d a và xoài, cô th m ngh ch c anh ra ây ch a lâu, nên không ý th y cô. Th phào nh nhõm xong m i chào: “Dung tiên sinh”.

Dung Trí H ng nhìn cô g t u.

Cô c ng không nh chuy n trò nhi u v i Dung Trí H ng, tùy ti n l y vài mi ng hoa qu r i quay ng i b i.

Nh ng Dung Trí H ng g i cô l i: “Theresa”.

Cô gi ng nh h c sinh b giáo viên i m danh, l p t c ng kh ng, nghiêm túc ch ch th t Dung Trí H ng.

Hình nh Dung Trí H ng thoáng chau mày, gi ng có ph n nghi ho c, nh ng không gi ng nh th c m c, ch là ti ng p thì h i: “Sao cô l i ch n Riesling?”.

V a r i cô ã chu n b s n câu tr l i, vì v y nghe Dung Trí H ng h i, cô không hoang mang, ng c l i còn r t th n nhiên gi i thích: “Vì hôm nay ph n nhi u, Riesling ngoài mùi v chua c a chanh, ng t c a cam quít còn có mùi v th m bùi c a táo và h i chát c a h t l u, t ng i c n gi i a chu ng. Dung tiên sinh là cao th v r u, t i nay chúng tôi may m n c dùng b a cùng ngài, ch c ngài s quan tâm t i kh u v c a ch em chúng tôi”.

Dung Trí H ng nhìn H ng M C nh r t lâu. Anh và cô ti p xúc không nhi u, nh ng c ng ch ng ít, ph n l n nguyên nhân u b t u t Dung Trí D t. Anh không mu n Dung Trí D t quá thân thi t v i cô, nh ng sau m t th i gian quan sát tr c kia cô có Lâm Kh i S ng, dù bây gi không còn quan h gì v i Lâm Kh i S ng n a, cô hình nh c ng không có ý v i Dung Trí D t. Anh ph i th a nh n mình không n m b t c cô, anh c ng không mu n i sâu vào bí m t i t c a ng i khác, nh ng vì m t nguyên nhân nào ó, anh v n tìm thám t t theo dõi i u tra quá kh c a cô. Xem i xem l i nh ng tài li u y, ngoài thân th không c r ng r ra, anh th y ch ng có gì b t bình th ng. Anh c m th y có l do mình c ng th ng quá, cô ch ng qua ch là m t nhân viên PR bình th ng, cùng l m là thông minh, xinh p h n ng i m t chút, và có ki n th c v r u vang nhi u h n bình th ng m t chút mà thôi.

H ng M C nh cho r ng câu tr l i c a mình khá h p lí, nh ng Dung Trí H ng nghe xong l i ch ng có ph n ng gì, cô v n luôn kính tr ng ng i àn ông n m quy n sinh quy n sát trong tay này, s anh c ng ng n ra th mãi, công vi c c a cô s g p tr c tr , v y là cô th g i: “Dung tiên sinh?”.

Dung Trí H ng b ng t nh, v m t g ng g o hi m th y, nói qua quýt cho xong: “Cô nói úng l m”.

Uông Nh t Trác a D ch Hi u V t i tham d b a ti c t thi n do t p oàn Hoa H t ch c th t s khi n H ng M C nh ng c nhiên, nói c th h n m t chút thì, g n nh khi n t t c m i ng i có m t trong b a ti c kinh ng c.

Sau đó Hoàng Minh Cảnh mới biết là Duyệt Huệ Văn nhất thì nhìn thấy người này. Vì không ai biết là họ là ai, cho dù biết họ là ai, cũng không ai dám mở miệng thì phải, do đó Hoàng Minh Cảnh sau khi nhìn thấy cảnh tượng của Dung Ngọc Lan lập tức ra tiếng nhúng tay kính chào hai người.

Hiện tại, Duyệt Huệ Văn mặc một chiếc váy dài lộng lẫy màu xanh bóng của Versace, kết hợp với đôi giày cao gót màu trắng bạc, tóc đen bóng, búi lên phía sau. Duyệt Huệ Văn là tuy nhiên, dù không đeo nhẫn trên ngón tay, nhưng đôi chân dài thon thả cùng đôi mắt xanh vô cùng hoàn hảo thu hút ánh mắt người khác, cảnh tượng là chiếc nhẫn đính hôn trên ngón tay, ngay cả Hoàng Minh Cảnh cũng không khỏi cảm thấy ghen tị mà phải nhìn hai người.

Duyệt Huệ Văn xưa nay không quan tâm tới ánh mắt của người khác, giờ lại càng không bận lòng, vui vẻ đi về phía Hoàng Minh Cảnh chào hỏi.

Ông Nhất Trác vốn cũng không màng tới sự bàn tán ánh mắt của người ngoài, nay bỗng nhiên cảm thấy bối rối trong nhà, người trong thành phố mới thấy anh ta ra làm việc bàn tán trong nhà cũng chẳng hiểu, anh ta thì tham dự bữa tiệc này nên thu hút vì chi tiêu theo ý thích của Duyệt Huệ Văn, người khác nhìn thấy ánh mắt thì nào anh ta không quan tâm, nhưng anh ta vẫn khách khí với Hoàng Minh Cảnh, nói vài lời nghe như cảm thấy có lỗi: “Lời chào cô người này”.

Hoàng Minh Cảnh thì cảm thấy thân thiện chào hỏi, rồi dùng thì phải của mình qua cửa, sau đó anh vội vã về chuồng ngựa. Một bàn người tám người, tránh xảy ra những tình huống không vui, từ hai người trong bàn về bàn chuyển sang bàn khác ra, nhưng người còn lại là người quen của Ông Nhất Trác. Có Thiệu Giang Thiêm và Ông Giai, Lâm Hoán và Giang là hai người hàng xóm của Ông Nhất Trác, còn có Nhậm Trách và Nhậm Trí Ý nữa. Vị trí bàn người không phải là vị trí chính giữa, nên không gây chú ý, nhưng từ nhìn thấy, ánh sáng bắt đầu tập trung lên sân khấu, MC Mạnh Huệ Luân đã chuồng ngựa nói lời mời.

Hoàng Minh Cảnh thấy Dung Ngọc Lan ra hiệu cho mình đi qua, không đợi lời mời này lâu nữa, bước nhanh về phía Dung Ngọc Lan, sau đó cúi người, cũng không cần nhìn cảnh tượng kỳ ai.

Dung Ngọc Lan rất coi trọng họ thì hiện tại, dĩ nhiên Hoàng Minh Cảnh thêm lần nữa: “Nhất nhúng tay ý tình hình bàn tay nhúng tay”.

Hoàng Minh Cảnh đáp “vâng”, sau đó lui về góc phía sau đứng. Thấy các bàn người nhúng tay, bữa tiệc sắp bắt đầu.

Tiền Môn phải trách toàn cảnh, nhưng bản thân anh cũng bối rối, nên cũng tâm trí bàn của Duyệt Huệ Văn. Nhân lúc Mạnh Huệ Luân cúi xuống bên huých tay Hoàng Minh Cảnh nói: “Chiếc nhẫn kim cương mà Duyệt Huệ Văn đeo to như?”.

Hoàng Minh Cảnh cười khẩy, nghiêng đầu nhìn Tiền Môn, cảm thấy nghiêm túc nói: “To thì to, không thể dùng tiền nghìn tiền vẫn tính”.

Ti n M n cau mày th dài: “Không hi u r t cu c thì Uông Nh t Trác nhìn trúng D ch Hi u V i m nào? úng là cô y có xinh p h n ng i th ng m t chút, nh ng th i này, c n m ba tháng l i xu t x ng m t lô m n , khi n ng i ta ph i hoa m t chóng m t, n u bàn v tu i tác, cô y làm sao sánh b ng. Xu t thân l i càng không l t c vào m t nhà h Uông”.

H ng M C nh nhìn v phía D ch Hi u V . Cô hoàn toàn không hi u tình c m gi a hai ng i, h b t u nh th nào? Và chia li nh th nào? Cô ch th y cu i cùng h v n v s ng v i nhau, i u này khi n s k , ghen ghét, khinh th ng, ng n c n c a nh ng ng i xung quanh u ch ng là gì i v i h .

Ti n M n v n còn xì xào bên c nh: “N u Uông Nh t Trác không ph i là con m t, không có quy n th a k tài s n, thì ch c c ng không h p d n t i m c y. Con ng i mà, qu nhiên có ti n có th v n h n. M c dù h t i mu n, nh ng nh ng ng i quan tâm t i h không ít, ch mong s không có nh ng k r i vi c thích gây th phi xu t hi n là t t r i”.

H ng M C nh c ng ã ngh t i v n này, nh ng t i nay Dung gia là ch nhà, n u có ng i thi n c n th th t, thì có l ó là m t k ng c không còn mu n ti p t c t n t i trong gi i quý t c này n a.

Nh ng l i m u c a M c H i Luân nh n c tràng v tay l n c a m i ng i, Dung Trí H ng chu n b lên sân kh u.

Ánh m t H ng M C nh l t t i ng i ng i c nh Ph ng nh Tr ch. T i nay ông ta và Ph ng T Du cùng n, t u t i cu i ng i trò chuy n cùng ng i àn ông cao g y bên c nh, tâm tr ng xem ra r t t t. Cô chán ghét li c m t nhìn ông ta, nh ng sau khi nhìn qua ó cô phát hi n ra ng i ph n ng i c nh ng i àn ông cao g y ó r t quen.

Cô c m giác nh mình ã g p âu r i, cô ta kho ng h n ba m i tu i, thân hình bình th ng, n m c sang tr ng, nh ng v m t thì không c hi n hòa l m, v a nhìn ã bi t ch ng có ý gì t t p.

Cô ghi l i hình nh ng i ph n ó trong u, ng m ngh m t lát, cu i cùng c ng nh ra cô ta là Kh ng Y n Y n, th t trùng h p, chính là ch h c a n chính Cam i m, v hôn thê b Uông Nh t Trác b r i hai n m tr c.

H ng M C nh quen Kh ng Y n Y n sau khi công khai quan h gi a cô và Lâm Kh i S ng không lâu, h t i câu l c b du thuy n n c m v a khéo g p Kh ng Y n Y n cùng Cam i m ó. H hàng c a Lâm Kh i S ng r t nhi u, vòng vo th nào mà c ng có h hàng xa v i nhà h Kh ng. Có i u Kh ng Y n Y n không ph i ki u ng i d g n, t u t i cu i ch ng thêm li c m t nhìn cô và Lâm Kh i S ng l n nào. Cô ã quen v i vi c b ng i khác ph t l , nh ng không ng Lâm Kh i S ng c ng ch ng h khó ch u tr c thái

ó c a Kh ng Y n Y n, còn gi i thích v i cô r ng: “Ng i nhà h u th c , ch ng có cách nào, kh nh kh ng quen r i, n u không ph i do cô ta th ng xuyên s ng Paris, có l uy danh c ng s m ã lan truy n kh p trong Nam

ngoài B c t lâu. Th i gian tr c, nhà h còn xung t v i Di p gia, em ngh mà xem, trên m nh t chúng ta ang ng này, có m y nhà dám ch ng i Di p gia? Ngoài gia ình h ra ch ng ai th t s ch ng i nhà h Di p ra m t nh th . B n h không s , c ng không bi t h còn ngang ng c t i khi nào”.

Nh n nh ng i u ó, H ng M C nh b t giác rùng mình.

Trên sân kh u, Dung Trí H ng ã phát bi u xong, quan khách ho c v v t v tay tung hô nh ng c ng có ng i th t lòng khen ng i. Ti ng v tay vang lên th t úng lúc, khi n ng i ta c m th y m i th tr c m t di n ra r t hài hòa, yên bình.

H ng M C nh không yên tâm, h i Ti n M n: “Danh sách khách m i có tên Kh ng Y n Y n không?”.

Ti n M n nghi ho c h i l i: “Ai là Kh ng Y n Y n?”.

H ng M C nh không ng c nhiên khi th y Ti n M n không bi t Kh ng Y n Y n, cô ra hi u cho Ti n M n nhìn v phía ó, r i h i: “Ng i àn ông ng i c nh Ph ng t ng là ai?”.

“Cao Li u Nguyên. T ng giám c khu v c châu Á Thái Bình D ng m i c a Hoàn V .” Ti n M n b sung thêm: “Ng i ph n bên c nh ông ta là v m i c i, Melisa”.

“Melisa?” H ng M C nh chau mày.

Ti n M n nh n ra s khác th ng: “Cô quen à?”.

H ng M C nh áp: “Tôi ch mong là mình không quen”. Cô nhanh chóng l y l i tình th n, nói v i Ti n M n: “N u không ph i trí nh c a tôi có v n , thì tên ti ng Trung c a cô Melisa này là Kh ng Y n Y n, là ch h c a Cam i m, v hôn phu b Uông Nh t Trác t hôn hai n m tr c”.

Ti n M n kinh ng c: “Ng i nhà h Kh ng?”.

H ng M C nh g t u kh ng nh: “Cô ta s ng Paris, tôi oán ngay c Orchid c ng không bi t cô ta. N u không nh t nh ã nh c nh chúng ta ph i ý t i v khách c bi t ó r i”.

Ti n M n cau mày: “Cô ta s không t i m c h t Champagne vào m t D ch Hi u V ch ? L nào nh ng ng i xu t thân t danh gia l i không có c chút phong y hay sao?” .

H ng M C nh nhún vai: “ ôi khi, nh ng ng i xu t thân danh gia l i có b n l nh khi n ng i khác m t m t h n b t kì ai. Hi v ng tôi ngh quá nhi u, không khí t i nay r t vui v , lát n a còn có ch ng trình u giá, có l s không x y ra v n gì to tát”.

Ti n M n c i c i áp: “Ch ng trách Orchid luôn khen ng i cô. Cô suy ngh vô cùng chu áo t m”.

Hàng M C nh ng ng ngừng ón nh n l i khen ng i c a Ti n M n, ti n mi ng nói: “T năy n gi tôi v n ang ngh không bi t có ca s nào t i hát mua vui không”.

Ti n M n nhún vai: “ i Dung tiên sinh không thích. Orchid âu dám tùy ti n thay i ch ng trình”. Sau ó c m thán: “M c dù cùng h Dung, nh ng sao có nhi u khác bi t th nh ”.

Hai ng i trò chuy n m t lúc, ch ng trình bán u giá t thi n r c r ch b t u.

Nh ng c mang ra bán u giá u do Dung gia chu n b , to nh t t c h n hai m i th . B a ti c t thi n này m i h n tr m ng i, ti n bán c s cho vào qu t thi n c a t p oàn Hoa H .

May m n là H ng M C nh ã c nhìn th y h n hai m i th s c em ra bán u giá vào sáng nay, cô thích nh t chu i h t ng c trai t th i nhà Thanh, s th t c em ra u giá c a nó là s b y. Cô c bi t chú ý t i nh ng quan khách tr giá mua chu i h t y, cu i cùng ng i mua c nó là T ng T nh Doãn. Cô nh c an i, th m c m th y may m n vì ng i mua nó không ph i ng i không bi t nhìn hàng, vì mu n gây chú ý mà tùy ti n mua v làm ch i cho tr con.

V t c em ra u giá th m i là chi c bình t th i T ng, s ti n t thi n thu v ã là con s l n nh t trong nhi u n m g n ây. H ng M C nh c m th y vi c này có liên quan c bi t t i Dung Trí H ng, b i vì nh ng c em ra u giá vào n m ngoái c ng u là th ng h ng, nh ng n m nay rõ ràng nhi u ng i t i là vì n m t anh.

Su t th i gian ó Ông Nh t Trác không ra tay, úng nh H ng M C nh ngh , anh ta n ây là vì D ch Hi u V , D ch Hi u V không nh m trúng món nào, nên anh ta c ng ch ng bu n nh c tay tranh giành, nh ng D ch Hi u V cu i cùng ã nh m trúng chu i trang s c b ng san hô i ng.

Ông Nh t Trác gi b ng tr giá, ánh èn h t lên ng i anh ta và D ch Hi u v , khi n nh ng l i xì xào vang lên, Kh ng Y n Y n c ng l p t c gi b ng lên c nh tranh.

Kh ng Y n Y n xu t thân giàu có, v a ra giá ã tr g p ôi giá ban u, khi n m i ng i trong phòng u h t s c chú ý.

Ông Nh t Trác là m t trong s ít ng i có m t trong b a ti c hôm nay bi t Kh ng Y n Y n, hoàn toàn không mu n có xung t v i cô ta, nên ghé tai D ch Hi u V nói câu gì ó, cu i cùng không tranh giành n a.

Tim H ng M C nh p m nh hai cái, th y Kh ng Y n Y n ng d y i lên sân kh u, cô không ng ng an i b n thân, có l ch là trùng h p, Kh ng Y n Y n c ng thích món trang s c y mà thôi.

iv i i a s các khách m i ây mà nói, Kh ng Y n Y n là m t g ng m t m i, nên nh t c nh t ng u khi nh chú ý. Cô ta c ng không h là ng i xu t thân cao quý, c ch hành ng u vô cùng có khí ch t.

Lúc này H ng M C nh l ng l ng i n bên c nh Dung Ng c Lan, ang nh bàn b c tr c v i Dung Ng c Lan, nh ng b ng nghe gì ng Kh ng Y n Y n vang lên trên sân kh u, quay ngo t m t tr m tám m i , tr c ti p gây khó d cho Ông Nh t Trác và D ch Hi u V : “Tôi c m th y b a ti c t i nay t ch c r t thành công, nh ng hình nh thi u ti t m c góp vui. Tôi bi t ây có ng i hát r t hay, không kém gì chim hoàng anh, ch là không hi u Ông Nh t Trác tiên sinh có ch u n m t m i ng i c th ng th c gì ng hát y hay không thôi”.

Ng i ph trách ánh sáng không hi u tình hình, l p t c chi u ền v phía Ông Nh t Trác và D ch Hi u V .

Kh ng Y n Y n nhanh chóng nói ti p: “D ch ti u th hát m t bài, tôi quyên góp m t tr m v n”.

H ng M C nh không k p nói v i Dung Ng c Lan, v i vàng i t i ch Ông Nh t Trác.

Rõ ràng Ông Nh t Trác không vui, không nh ng không ph i h p mà s c m t vô cùng khó coi.

Kh ng Y n Y n ti p t c c i t i nh hoa, t ng giá: “Hai tr m v n?”.

M i ng i ch n ng.

Kh ng Y n Y n càng c ý, c ý nói: “Hai tr m v n c ng không mua n i m t bài hát c a ti u th sao? D ch ti u th , giá c a cô có ph i cao quá r i không?”.

Ông Nh t Trác t c t i nghi n ch t r ng, nh ng anh ta bi t rõ Kh ng Y n Y n c tình, không ti n n i khùng tr c m t m i ng i.

D ch Hi u V b ánh ền và ánh m t c a bao nhiêu ng i nhìn nh th , b ng th y b t an.

H ng M C nh v i vàng i n bên D ch Hi u V , ra hi u cho Ti n M n b o ng i ph trách ánh sáng r i ánh ền áng ch t này i ch khác.

Kh ng Y n Y n không ch u thua d dàng nh th , ti p t c c i nói: “Không l ph i t ng lên thành n m tr m v n?”.

Quan khách c i r .

Ông Nh t Trác t u t i cu i v n n m ch t tay D ch Hi u V , lúc này th c s không th nh n nh n h n c n a, ang nh ng d y ph n kích.

Dung Trí H ng v n ang ng i bên d i không bi t ã ng d y i lên sân kh u t lúc nào. Có l ý th c c hành vi c a mình có ph n l mãng, nên khi

quan khách nhìn thấy Dung Trí Hạng cầm micro đi lên sân khấu, hàng loạt thu âm viên.

Khánh Yến Yến không nghe Dung Trí Hạng lên sân khấu, không thể không nhận ra.

Vợ Dung Trí Hạng không biết gì. Trước tiên anh lịch sự nhìn Khánh Yến Yến gật đầu, sau đó bắt đầu nói: “Tôi nay không biết tí tấc gì về việc góp vui ủng hộ là do lỗi của chúng tôi. Thế này đi, cá nhân tôi quyết góp một nghìn VNĐ, mời các đồng nghiệp của Bộ Nhã, một công ty con của tập đoàn lên góp vui vì quý vị. Mong quý vị đừng chê”.

Riêng nhìn về phía Khánh Yến Yến: “Chưa không?”.

Khánh Yến Yến gật đầu cảm ơn, rồi phụng bưng thang mì xuông, đứng nhiên thụ nhĩ mà trôi xuông trôi.

Hạng Mạnh thấy nguy cơ hóa giải, liền thấy Tim Mạnh giơ tay về mình, ra hiệu cho cô đi ra sau sân khấu.

Cô không đi ngay, mà là Ưông Nhật Trác và Dịch Hữu Vĩnh đi ra chỗ Tim Mạnh.

Cô vừa xuất hiện Dung Ngọc Lan liền kéo cô: “Chu L L tì nay không nghe hát khác hát hò thế nào chúng ta biết rồi, giờ có mình cô là lên sân khấu thôi”.

Cô theo bước nàng giở tủ quần áo, nàng liền nghe Dung Trí Hạng vào. Cô hít thở nói: “Xin lỗi, Dung tiên sinh”. Sau đó tránh sang một bên.

Dung Trí Hạng đã nghe thấy nàng gì Dung Ngọc Lan vừa nói, trấn an Hạng Mạnh: “Cô không cần quá áp lực, cứ lên hát thôi, tôi khen cô hát hay, sẽ không ai dám chê cô hát không hay”.

Thật thì Hạng Mạnh hát không tệ, miễn là công ty tập thể, cô luôn lên phân cao thấp cùng Chu L L và xuất thân là dân thanh nhạc, nàng phải hát trước mặt quan khách giàu có thế này thì là lần đầu tiên, vì vậy cô thất vọng.

Không có thời gian chuẩn bị, Dung Ngọc Lan chọn lấy bài hát cho cô quy định, cô lấy tay Tim Mạnh ngắm thêm phần, liền cầm tờ danh sách bài hát, chọn bài *Ngợi tình thân mật* hát nhảm.

Tình huống này đúng là “không có trâu bắt chó cày”, Hạng Mạnh thì chỉ còn không có thời gian chuẩn bị tâm lý, âm nhạc đã bắt đầu vang lên. Cô đành cố gắng thoát mái tóc lên sân khấu, trở lại nhĩ u c p m t cùng lúc hàng về phía mình, ngay cảnh nàng đi dạo khách sạn đã chuẩn bị trước không thể ra ngoài, không dám nhìn thấy vào buổi tối nào, cô cố gắng phóng ánh mắt nhìn về phía xa xa. Cảnh may khúc dạo không quá dài, cô

không tìm cách đứng trên sân khấu như một kẻ ngạo, nhanh chóng bắt kịp với tất cả, trở thành ca sĩ hát góp vui một cách nghiêm túc.

Úng như libero mà ca Dung Trí Hằng, cô đứng trên sân khấu hát không phải chỉ là đi diễn cho bản thân mình, mà còn đi diễn cho cộng đồng toàn Hoa H, vì vậy cho dù cô hát không đẹp như các quan khách và khách khứa vây tay, nhưng hát thì nay cô thì hiện vô cùng xuất sắc thì một mình, nghe thì nghe vậy các quan khách như rờ thấy gì nghe các ca cô. Kết thúc bài hát cô vui mừng cúi xuống chào khán giả, sau đó duyên dáng lui vào phía sau.

Mà Hồ Luân nhanh nhẹn tiếp nhận sân khấu thay Hằng Mạnh Cường.

Hằng Mạnh Cường lui về sau hỗ trợ, thì phàn nàn nhõm.

Tên Mạnh Cường ngón tay cái về phía cô, cười nói: “Pha của người ca cô trở thành công, tôi có đức m thì tháng này ca cô sẽ dày lắm ấy”.

Hằng Mạnh Cường trước micro cho nhân viên phụ trách, nói thì nói: “Tôi còn muốn sống yên ổn thêm vài năm nữa, chuyên về nghệ thuật nhìn này làm càng ít bao nhiêu càng tốt bấy nhiêu”.

Trong lúc hai người nói chuyện, Dung Ngọc Lan đã rời khỏi sân khấu, khuôn mặt vui vẻ rời từ trên sân khấu, không tìm lời khen ngợi Hằng Mạnh Cường: “Mình ca sĩ thì nghe các người ca hát hay hơn em. Về phía bên dưới khán giả có rất nhiều người vây tay, thì nghe vây tay vô cùng nhiệt tình. Nếu không phải do tính chất nghiêm túc của buổi tiệc, chắc sẽ có người đòi “nâng a” ý chứ”.

Hằng Mạnh Cường khiêm tốn đáp: “Thật thì nghe làm người thay thì còn có, lần sau nếu có tiệc mừng này, về nên mời ca sĩ thì hợp lý hơn”.

Dung Ngọc Lan về phía trước nói: “Có bài hát này, nghe họ hát sau, Victor có lời sáng ý mà”.

Sau đó câu này khêu: “Tôi nghe nói người về phía sân khấu có ý làm khó Ông Nhật Trác thì chính là Khương Yên Yên, thì còn là chị họ của Cam thì. Chịu trách nhiệm, nếu không làm sao cô ta dám ngang nhiên làm loạn trong buổi tiệc này chứ? Quả nhiên là người nhà họ Khương, thì nghe x s không theo bình thường. Sau lần tuyên bố thì nay, không hiểu sao còn xảy ra chuyện gì nữa. Ông Nhật Trác lý D ch Hi u V v n ã khiêu khích gì thì hiện tại cùng các nhà họ Ông, không làm àn t dây có lẽ không chịu thôi”.

Hằng Mạnh Cường về luôn là người về phía Ông Nhật Trác và D ch Hi u V, tình hình thì nay, đúng là không có quan cho lắm. Cô thì lo lắng, bên tai vang lên tiếng Mạnh Cường tuyên bố buổi tiệc kết thúc, về phía mà về xa.

Do về phía hát, Hằng Mạnh Cường không ra tiếp khách, mà người đứng sau sân khấu trò chuyện cùng Mạnh Cường Luân. Có người cũng nghe nói chuyện, Trần Bạch Cư đã nhanh chóng xuất hiện đón Mạnh Cường Luân.

Nhìn người ta có đôi có cặp, lòng cô cũng mong vô cùng.

Cô nhớ Phụng Tuân Kiêm, lúc này lại càng nhớ, nhưng vì anh ngồi bên dưới, cô sợ sẽ có người nhìn thấy hay là yên tâm hơn? Trong một buổi tiệc công khai thế này, cô chắc chắn không dám quá chú ý tới anh, mà nay cô vẫn luôn che giấu tất cả, luôn giấu anh là “Phụng tiên sinh”, vì sợ vì anh lộ chuyện gì ra ngoài thì sẽ ảnh hưởng quan khách khác, nhưng gần đây, họ lại nhìn thấy khác cô cảm thấy kỳ lạ cảm xúc của bản thân thật khó khăn. Cô hiểu như thế không tốt, cô có thể quan hệ của họ phải thêm một chút nữa, cô không nên trở thành người ngại ngùng.

Quan khách lần lượt rời đi, Bill bước ra cùng cô rời khỏi phòng tiệc chút xíu chào hỏi cô.

Cô đoán Bill sẽ mang bài hát của anh ra trình cô, nên cô cũng nói trước: “Bạn hát đi anh”.

Bill của nay vẫn rất quý cô, cô cũng nói với anh không hề nghiêm túc: “Lần trước em hát cho tôi, tôi vẫn nhớ như in, anh hát đi anh em xinh đẹp lòng người như thế, bài hát nghe thấm vào tim tôi, không cần thêm lời thì lên ngôi là tình yêu của tôi dành cho em”.

Cô cũng lại theo lời anh ta mà trả: “Theo ý của anh thì, tôi nay nghe anh hát đi anh em dành tình cảm cho tôi chắc hẳn nhiều lắm?”.

Bill giơ hai ngón tay ra, làm anh tác giả nhau, cô đáp: “Ít nhất thì cô phải công nhận này anh?”.

Cô cũng nhìn anh, thì thấy Dung Trí Hoàng đứng xa xa đi. Cô không chắc có phải anh đi về phía mình không, nhưng nhìn anh hai giây, thấy anh đứng ở phía mình, vậy là chắc chắn anh đi về phía mình, sau đó anh sẽ đi chào Dung Trí Hoàng: “Dung tiên sinh”.

Bill quay lại thấy Dung Trí Hoàng, cô cũng chào một câu, rồi cô đi ra ngoài xem tình hình rồi đi về.

Dung Trí Hoàng cũng quên vì cô cũng khác luôn cũng kính với mình, nhưng thái độ của anh mà Hoàng Minh luôn dành cho anh khi anh có cảm giác người con gái ngay trước mặt này vô cùng xa cách. Anh chắc chắn không muốn tay ra tóm lấy cô, lúc này anh có một suy nghĩ là vì vì cái “b” cô lên sân khấu hát quá tốt, vì anh, đó là vì anh làm ít nhiều người nhìn thấy không tôn trọng với cô. Anh luôn tự nhủ mình là anh có thể tách rời tình cảm và nhân cách, vì vậy sau khi nhìn cô khoảng hai giây, anh cũng nói: “Tôi nay thấy anh quá, không báo trước mà lại yêu cầu cô lên hát như thế”.

Rõ ràng Hoàng Minh thoáng nhìn ra, phần anh ưu tiên là tình cảm mình nghe anh, hãy nhìn anh.

Nhìn biểu cảm sinh động của cô, bất giác anh nghĩ tới hình ảnh của cô khi đứng trên sân khấu. Anh cảm thấy khi đó cô vô cùng đáng yêu, vì ánh mắt

cô r t hoang mang, phiêu du nh ang tìm ki m m t ánh m t an i c a ai ó mà không tìm th y. M t bài hát c , nh ng cô hát nghe vô cùng rung ng, ngay c anh c ng th y b t ng .

Anh không nh ng ây gi i thích v i cô v s “c m th y có l i” c a mình, chuy n ch , anh khen: “T i nay cô th hi n r t t t”.

L n này thì cô ã hi u, nh ng c Dung Trí H ng khen, cô v n không bi t ph i làm th nào áp l i.

C ng may Dung Ng c Lan vô tình i n, hình nh không ý th y là Dung Trí H ng c ng có m t, m i cao gi ng nói: “Theresa, T ng tiên sinh có vài v n liên quan t i r u vang...”.

Dung Ng c Lan m i nói c m t n a, khi ng c m t lên nhìn th y Dung Trí H ng, trên môi n m t n c i kì d , nh ng ch ta l p t c nói ti p ngay: “Victor, ch t ng c u ã v r i”.

Dung Trí H ng ch ng h có b t kì bi u hi n nào, th ng th n áp: “Em n c m n Theresa”.

Ch m t câu “c m n” c th t ra h t s c nh nhàng t mi ng Dung Trí H ng, không h t n công t n s c, nh ng H ng M C nh l i có c m giác thái c a Dung Ng c Lan dành cho mình b t u h n lo n.

Hai hôm sau, Dung Trí D t t H ng Kông v ã nghe chuy n cô lên sân kh u hát c u nguy, l i khác ng i t i m c kéo cô n h p êm thi u v i anh ta.

úng ngày cô g p “ èn ” nên l i v n ng.

Dung Trí D t nh ng mày nói: “Mai tôi quay v M r i, lúc y cô có mu n tìm tôi i hát, c ng ph i i ít nh t m t tháng n a”.

Cô ùa nói: “Anh quay v vào d p này không ph i là vì ti n m ng tu i y ch ?”.

Anh ta m t nh n mày nhỏ, cho cô bi t: “Tình hình cha c a Sisley có v không c n. Bác s nói ch s ng c vài ngày n a, nên m i ng i u ph i quay v theo l i tri u t p c a bà. Tôi và Yan, Orchid ngày mai v tr c, Victor s v sau vài hôm n a”.

Cô ng c nhiên: “Ch ng trách sáng nay Orchid nói ph i r i kh i ây hai tu n”, r i cô h i: “ úng phu nhân ch ng ph i ang không c kh e sao? Li u có ch u c hành trình v t v s p t i không?”.

Anh ta nhún vai, áp: “Bà ã nói, ai dám không v ?”.

Cô hi u, quy n uy c a các b c tr ng b i trong nh ng gia t c l n không th coi th ng, nên không h i ti p n a, cô b ng nh c n T Hi Lê: “Th i gian này T ti u th ch c là v t v l m”.

Anh ta g t u r t khoa tr ng, áp: “Không nh ng ph i ch m sóc cha, mà còn ph i i phó v i nh ng ng i l y m i lí do t i th m. Tính cách c a T Hi Lê, nói d nghe thì là ôn hòa d u dàng, khó nghe chính là không có ch ki n, gi tr thành mi ng m i th m c a các th lo i công t thi u gia, không bi t li u có b ng i ta l a i m t trong lúc này không n a?”.

Cô ang m i suy ngh nên ch “ m” m t ti ng, ánh m t vô th c li c v phía chi c li s trên bàn.

Dung Trí D t nói ti p: “ u tiên Orchid mu n tác h p Sisley v i Ph ng Tuân Ki m, m c dù nhìn t ng không thành, nh ng tôi nghe nói th i gian này anh ta ang Los Angeles. Nhà ông ngo i anh ta cách nhà Sisley ch a t i n a kilômét, tr c kia Sisley c ng có tình c m v i anh ta, không bi t l n này quay v li u tôi có c thêm ng i em r hay không”.

Cô nghe anh ta nói v y, dù không tin, nh ng trong lòng v n th y khó ch u, l i thêm c th ang không kh e, b d ng th t v ng chán n n không sao che gi u n i.

L n u tiên Dung Trí D t nhìn th y b d ng ó c a cô, l i c m th y vui, c i nói: “Cô lúc nào c ng gi n c i trên môi, suốt n a thì tôi còn t ng cô không có tâm tr ng c y”.

Cô nh n ra s th t th c a mình, l p t c tìm m t lí do h p lí gi i thích, c ý nói b ng gi ng trêu ùa, x c l i tâm tr ng, nhìn anh ta nói: “Anh không bi t ph n m t tháng ph i có m y ngày b t bình th ng à?”.

Dung Trí D t m m c i t ý hi u: “Nh ng tôi mong khi quay v s không g p úng m y ngày không bình th ng c a cô”.

Nhìn theo bóng l ng quay i c a Dung Trí D t, H ng M C nh gi tay lên v m nh vào u mình m t cái. Cô c m th y mình th t ng c, sao l i có th l tâm tr ng th t s c a mình ra tr c m t anh ta nh th ? Không bi t anh ta có tin l i gi i thích c a cô hay không n a? Có r t nhi u ph n ang ch anh ta quan tâm ch m sóc, hi v ng anh ta không r nh t i m c ng i phân tích tâm tr ng ngu ng c c a cô. Càng ngh càng bu n, nh ng cô hi u, chuy n khi n cô th y bu n chán không ph i là v n Dung Trí D t, mà là nh ng l i vô tình v a r i c a anh ta. T Hi Lê v a xu t hi n, không ph i cô không ngh t i chuy n ó, nh ng khi y cô còn t ng i v i Ph ng Tuân Ki m, cô có c ng c không có c ng ch ng sao, cô v ch rõ ranh gi i, dù anh có nanh không c n cô n a, cô c ng v n vui v r i i, ít nh t là c g ng t ra vui v .

Nh ng gi cô c m nh n c tình yêu ch a nói ra l i kia c a anh, cô khao khát c s ng bên anh tr n i, cho dù phong ba bão táp, cho dù ng trên vách núi cheo leo, cô c ng quy t không buông tay. Nh ng, n u cô t ng giây t ng phút ch i anh quay v , k t qu l i nh n c tin vui c a anh và T Hi Lê, cô ph i làm th nào?

Làm thế nào? Làm thế nào? Làm thế nào?

Suốt cả ngày hôm đó, Hằng Mạnh luôn bận rộn với bất kỳ.

Ấu Na thấy tâm trạng của cô bất ổn, từng cô đang trong thời kỳ sinh lý không bình thường, nên bỏ cô vào phòng nghỉ.

Cô cố gắng lo lắng tâm trạng tốt hơn một chút, nên vào nhà tắm rửa. Cô cuộn mình ngồi trên sofa xem tivi, đôi lúc nghe chuông báo động, đôi mắt nhìn chằm chằm vào điện thoại trên bàn, muốn nghe giọng Phụng Tuấn Kim như lời thì thầm thì gian anh nghỉ ngơi.

Toàn thân khó chịu, lúc này cô mới hiểu tình cảm giày vò khi nhìn thấy anh nhún nhún.

Những ngày sống trong hoang mang nghỉ ngơi thì thật khó chịu, mỗi phút, mỗi giây trôi qua rất chậm, nhưng lúc chờ mong quãng thời gian yên tĩnh trôi qua thật nhanh, những lời nói của anh không thể kể ra được như mong muốn.

Hằng Mạnh cảm thấy mình như bị mất ngủ, bị đánh thức dậy, nhìn thấy ánh sáng bên ngoài, những lời nói thì thầm thì thầm. Vì làm thì làm rồi quá mệt mỏi, cô chỉ mong gặp anh thì phải trách công ty là Tina xin nghỉ.

Tina đang buồn vì không tìm được người hỗ trợ, thấy Hằng Mạnh tích cực như thế, bèn nhờ cô tìm hiểu xem thu nhập của anh như thế nào. Dung gia đình sau đó đưa anh đến Liên Sơn Trang.

Hằng Mạnh lúng túng, hỏi Tina: “Có việc gì ngoài việc này không?”.

Tina nhìn cô từ dưới chân, mỉm cười đáp: “Đây là chuyện tốt lắm rồi”.

Hằng Mạnh thấy mình đang Dung Ngọc Lan và Dung Trí Dũng. Dũng là anh trai của Dũng Trí Dũng. Cô cho rằng mình là bạn Dung Trí Dũng liệt vào danh sách những người không may mắn, vì vậy không muốn vô duyên vô cớ lo lắng cho anh. Có lẽ cô không thể hiện thái độ quá bất ngờ trước Tina, hẳn anh là anh trai của cô thôi mà, chắc chắn sẽ gặp Dung Trí Dũng. Thế là cô nghĩ: “Tôi sẽ mình nghỉ ngơi rồi xong rồi không tìm kiếm nữa, len lén gửi hai chai thì xong”.

Tina mỉm cười đáp: “Tôi nghe nói anh muốn đưa anh đến Liên Sơn Trang nghỉ ngơi, anh đừng mệt mỏi, cô cần thì nghỉ ngơi”.

Hằng Mạnh không biết anh trai mình trong Liên Sơn Trang tốt hay xấu, nói cách khác cô thì chỉ còn chờ anh trai mình đến Liên Sơn Trang. Vì Dung gia không có thói quen tiếp khách thì anh trai mình, thì anh trai cô có thể chấp nhận nghỉ ngơi vì quy mô nhà khách thì anh trai mình là anh trai mình thì anh trai cô quan trọng, không cần Bỏ Nhà đi ra tay tiếp khách, Liên Sơn Trang tiếp khách vô cùng chu đáo.

Dung Liên s n trang vô cùng th n bí và r ng l n, kh p c vùng t d i chân núi ch có m t mình s n trang nhà h Dung. H ng M C nh mang s r u ã c th m nghi m t i c a s n trang, b b o v yêu c u xu ng xe ki m tra.

X a nay cô luôn là ng i tuân th quy nh, c bi t l i ang a bàn c a Dung gia, nên cô càng không dám l là, v y là nhanh chóng cùng tài x xu ng xe.

S l ng r u l n này t ng i l n, cô m t h n hai ti ng ng h h m r u, gi tr i ã s p t i. T c ng l n, r sang ph i là r ng cây, cành lá xum xuê, bên trái l i là sân golf v i th m c xanh rì, ng chính d n t c ng vào c n nhà màu xám c xây theo ki u Âu. Tr c nhà có ài phun n c, èn t ng ã b t, ánh sáng khi n c n nhà tr nên vô cùng lung linh, c n nhà ó to h n nh ng c n nhà bình th ng khá nhi u, thi t k c áo, nhìn t xa gi ng nh m t tòa ki n trúc c n i ti ng có tu i i lâu n m.

H ng M C nh c m th y c nh t ng tr c m t th t bình yên. Cô hít sâu m t h i, l p t c ng i th y mùi h ng qu nhàn nh t. Mùi này th t d ch u, cô không kìm c mà nh m m t hít sâu h i n a, v a hay nghe th y ti ng còi xe ng n ng i vang lên t phía sau.

Theo ph n x cô quay ng i nhìn, th y m t chi c xe màu en, là xe c a Dung Trí H ng. Tính b o m t c a xe khá cao, cô nhìn không ra Dung Trí H ng có trong xe hay không, nên c ng không tò mò, ng c l i ch h i cú ng i ng th i g t nh u.

Chi c xe i không nhanh, nh ng c ng không có ý nh d ng l i. H ng M C nh nhìn theo cho t i khi nó i c m t o n m i quay v ch chi c xe ch r u.

H m r u có hai c a, m t c a trong tòa nhà, m t c a l i bên ngách. Phòng c a phó qu n gia Ng y c a s n trang c nh c a ngách ó.

Tr c kia do có quan h t t v i Dung Trí D t nên cô quen v i phó qu n gia Ng y, vì v y sau khi chào h i n gi n v i anh ta xong, cô hai ng i ph c v b t u chuy n r u vào h m. Cô có chút tò mò v i h m r u này, nên ch m chú nhìn v h ng c a ra vào c a h m r u.

Phó qu n gia Ng y hào phóng c t ti ng m i: “Có mu n vào trong th m quan không?”.

Cô v a kinh ng c v a vui m ng, nh ng v n ng n ng i: “Th có n không?”.

Phó qu n gia Ng y v a gi tay ra m i, v a c i áp: “R u trong h m này không ít h n nghìn chai, a ph n u do Tam thi u gia s u t m sau khi v ây. Trí nh c a Tam thi u gia khá t t, vì v y ch c xem thôi, không c ch m vào, di chuy n l i càng không c”.

Cô i theo sau phó qu n gia Ng y xu ng h m r u. Nhi t ây khá th p, nh ng không quá l nh, cách bài trí và ánh sáng g n gi ng h m Roosevelt,

nhưng vì là học sinh ở gia đình, nên giá trị cùng những trang trí nhà xa xỉ và phần nhỏ.

Cô biết Dung Trí Hằng có sở thích sưu tập rượu, nhưng khi thấy những loại rượu thượng hạng như Roosevelt cũng đã hết hàng xuất hiện này, cô không nên nhìn ngó, ngắm nghía càng thêm chait m t, gì ng nh Alice l c vào x s th n tiên.

Phó quản gia Ng y thấy cô chủ nhà vậy, bèn không làm phiền cô nữa, đi kiểm tra việc chuyển rượu từ Âu ra.

Cô ngó nghiêng từ rượu vang từ rượu vang trắng, cuối cùng nhìn thấy rượu trong một chiếc tủ lạnh đặc biệt. Loại rượu này có yêu cầu nhiệt độ cao và các món ăn kèm, vì vậy từ khi về nhà cô biết yêu quý, còn trong các buổi tiệc bình thường nó hiếm khi xuất hiện. Về mặt này Hằng M C nh không hiểu vì sao loại rượu này lại hiếm, vì không nằm trong phạm vi chào đón của Phòng Tuần Ki m, anh chủ nhà quá ng t, còn cô m c dù khá thích, thỉnh thoảng tâm trạng vui vẻ sẽ uống loại rượu này làm bánh pudding uống trà chiều.

Cô thích màu vàng của loại rượu trắng này, nên nh t th i quên bẻng li c nh cáo của phó quản gia Ng y, gi tay nh c m chai rượu trong tay, nh ng gi t mình bị tiếng ho kh c a m t ng i àn ông. Cô thoáng run, lập tức nh n ra sự thất bại của mình, quay ngoắt lại xin lỗi: “Ng i quá, tôi...”, kết quả, cô phát hiện ra người ó không phải phó quản gia Ng y, mà là Dung Trí Hằng, n a câu nói còn lại m c k t trong c h ng, ng p ng ng hai giây, cuối cùng vội lên tiếng chào: “Dung tiên sinh”.

Tâm trạng Dung Trí Hằng xem ra khá n, vẻ mặt nh nhàng tho i mái. Anh bước trên cầu thang xuống, cầm chai rượu Canada mà v a r i cô nhìn ch m chú lên, ngắm nghía m t lát, ng c m t h i: “Cô có tìm hiểu về loại này không?”.

Cô lắc đầu, thất thà trả lời: “Tôi không tìm hiểu về loại này”.

Dung Trí Hằng gật gù, cầm chai rượu về lịch sử, bước ch m m t i giá r u, r i thông th h i: “Cô n a r u?”.

Cô không nh i theo anh t i ó, nhưng cũng không th ng cách quá xa, v y là ch m ch p b c t ng b c nh , áp: “Vâng”.

Cô trả lời ngắn gọn, không có ý nh phát triển tiếp câu chuyện, không khí bỗng trở nên ngưng đọng. Cô thấy buồn chán, nhưng miễn là m t v i Dung Trí Hằng, cô luôn cảm thấy r t áp l c, vô th c mu n k t thúc cuộc nói chuyện.

Dung Trí Hằng không cảm thấy có gì bất bình. Anh chỉ miễn d o quanh học sinh của mình, thỉnh thoảng li c m m t chai lên ngắm nghía rồi t l i giá, thỉnh thoảng h i ý kiến của cô, nhưng không khen ngợi hay ph n i m i khi cô trả lời.

Cô vô cùng hối hận vì nh t th i tò mò mà ch y xu ng h m r u, ch mong phó qu n gia Ng y mau chóng quay l i. Nh ng có l nghe th y ti ng Dung Trí H ng, phó qu n gia Ng y không n làm phi n hai ngu i nói chuy n. i Dung Trí H ng i đ o m t vòng h m r u, phó qu n gia Ng y m i xu t hi n.

Cô ng ch ch th c a Dung Trí H ng, k t qu anh l i sai phó qu n gia Ng y: “H ng ti u th s dùng b a t i ây”.

Cô s ng ng i, chau mày nhìn Dung Trí H ng.

Dung Trí H ng quay ng i i r t nhanh, ch buông l i m t câu: “Ch n m t chai trong s nh ng chai tôi v a c m lên xem cho b a t i”.

M t h c sinh mi n c ng c coi là u tú g p m t giáo viên yêu c u c bi t nhi u, ây là suy ngh lúc này c a H ng M C nh. T i sao cô luôn ph i oán xem Dung Trí H ng ang ngh n lo i r u nào? Cô âu ph i ng i bán r u vang. Cô ch n a r u, úng r i, là nhân viên PR H ng M C nh n a r u! Vì v y cô ch ng c n t n t bào não suy ngh xem Dung Trí H ng mu n gì, ti n tay v i chai Pinot Gris g n mình nh t mang lên.

K t qu s l a ch n tùy ti n y l i là câu tr l i chính xác.

Món chính trong b a t i là cá ng và u, là món th ng i kèm v i r u Pinot Gris.

Phòng n nh g n v n hoa, r u ngon m th c ngay tr c m t, gió thu nh nhàng th i, Dung Trí H ng ng i n yên t nh gh i di n, còn cô có c m giác nh s m n bên tai.

Dung Trí H ng ng c m t th y cô không ng dao d a, h i: “Không h p kh u v?”. Kho ng hai giây sau, l i h i: “Hay là c ng th ng?”.

Cô kinh ng c khi nghe câu th hai c a anh, ng m ngh m t lát, bèn nói th t: “Tôi c ng th ng”.

Anh không ng c nhiên tr c câu tr l i y, ng c l i còn khen ng i s thành th t c a cô, kh c i m t ti ng, r i nói ti p, nh ng là chuy n khác: “Joe tìm tôi nói v chuy n c a cô”.

Cô bi t ngay Dung Trí H ng không vô duyên vô c gi cô l i n c m mà, vì v y khi nghe anh nh c t i Dung Trí D t, cô ch ng kinh ng c.

Gi ng anh ta không cao không th p, nh ng có l vì ang nhà mình, nên phong thái h t s c tho i mái, nói không chút che gi u: “C u y m b o v i tôi r ng quan h gi a hai ng i không ph i quan h trai gái, vì v y tôi c ng mong cô s không thích c u y, tránh gây phi n ph c”.

Cô c ng l i.

Anh th n nhiên b sung thêm: “H ng ti u th , tôi hi v ng cô hi u, tôi không có thành ki n gì v i cô c , ch là tôi không mu n cô và Joe quá thân thi t mà thôi”.

Cái này gì ng nh c nh chia yên r thúy, nh ng cô và Dung Trí D t không ph i yên ph i thúy gì, thái c a Dung Trí H ng qu th t khi n cô khó hi u. M y hôm nay cô có quá nhi u vi c ph i ngh , gi l i thêm chuy n này n a, cô th y r t vô v không mu n b n tâm, nên c ng th hi n rõ s không vui ngay tr c m t anh.

“Dung tiên sinh, anh yên tâm, tôi s không thích Ti u Dung tiên sinh ầu.” Gi ng cô vô cùng kiên quy t, ánh m t nhìn th ng anh không h né tránh, khi n ng i quen nhìn b d ng ngoan ngoãn c a cô c ng th y hi u kì. Anh bi t cô hi u l m ý mình, nh ng không mu n gì thích nhi u, b i có nhi u bí m t v n nên trong lòng t t h n là ti t l .

H ng M C nh c m th y r t b c. B a t i công phu tinh x o th này, n a u b a n còn ph i n trong tâm tr ng th n tr ng, n a sau l i n trong n i b c b i, thà n bát mì th t bò bên l ng còn h n. Dung Trí H ng qu nhiên không ph i ng i d oán bi t, cô buông m t câu nh th v i ng khí không khách sáo, s c m t v n th n nhiên nói: “Cá n u h i quá l a”, khi n s b c b i c a cô hoàn toàn bi n m t.

Phó qu n gia Ng y không hi u chuy n gì ã x y ra trong b a t i, v n coi cô nh khách quý, tr c khi v còn t ng cô hai chai r u vang l nh.

Cô không dám nh n.

Phó qu n gia Ng y lúc y m i nh ra ph i gi i thích: “Là Tam thi u gia t ng cô”.

Cô ành ph i nh n, nh ng cô không có ch b o qu n, nên ành g i món quà “an i” c a Dung Trí H ng vào h m r u c a Tr n Gia Phong.

L i m t êm n a H ng M C nh m t ng . U ng hai c c cafe xong mà ch ng có chút tinh th n nào.

Âu Na c i hi hi c nh cáo cô: “T i nay có bão siêu c p, c a s c a chính nh óng cho ch t nhé. Th i m t anh chàng p trai bay vào còn , ng nh ông tr i th i vào m t tên v a béo v a hói thì c u th m r i. B y ngày s t hai cân, ch c ch n s b tên béo ó è ch t”.

Cô khóc không n i c i ch ng xong c m n l i nh c nh c a Âu Na, quay u nhìn s c tr i ngoài c a s . Qu nhiên s m sì, gió th i vù vù, không bi t t i có m a không.

B a tr a l i ra ngoài, Âu Na mua sandwich v , cô c n c hai mi ng, thì chi c đi ng chuyên liên l c v i Ph ng Tuân Ki m chuông, cô l p t c b chi c sandwich sang m t bên, v i vàng l t tìm i n tho i.

Gi ng Ph ng Tuân Ki m có chút m t m i, nh ng rõ ràng nghe nh anh ang c lên tinh th n, nghe th y H ng M C nh “a lô” m i h i: “B a tr a n gì?”.

Cô gọt vụn bánh mì trên mép, nói dè dặt: “Canh súp và mỳ xào tôm”, sau đó hỏi anh: “Anh đang làm gì?”.

“Chỉ đi vòng thềm thôi sáu.” Anh cười trào: “Anh sắp thành cao thủ chim tchêcrì”.

Cô cố gắng chọn cách dụ dằng nhót an ủi Phụng Tuân Kiêm: “Ngồi già ánh mặt trời là cách tốt nhất để giữ sức khỏe. Hôm nay thích hợp vì ông ngoi anh hẳn là giận”.

Anh cười khì: “Sức ông còn linh hoạt hơn anh nhiều. Chỉ bài võ ông, anh gần như không thể nghĩ”.

Cô cười: “Em biết anh cảm tình như ông”.

Anh trầm ngâm, chầm rãi nói: “Anh không như ông, mỗi lần ông đưa ra bài rút chuồn, anh muốn quân gì, đang nghĩ quân gì, ông đưa ra. Anh có thể thắng hay không, phụ thuộc ý của ông”.

Cô biết anh đang nói chuyện khác, có lẽ anh vẫn chưa nhận thức được sự khác biệt của Bích Tiên Niêm. Cô nhớ chuyện của T. Hi Lê, nhớ mỗi lần nói, nhớ lời nói khi anh thêm phẫn, vậy là nói sang chuyện khác: “Sắp Trung thu rồi”.

Anh cười lén lén, cười hì hì: “Em đang nhắc anh sắp tới lúc nghỉ và trở lại công viên phi không?”.

Cách nhau xa như thế, cô vẫn bắt đầu câu nói đùa của anh làm cho anh mỉm cười, đáp: “Em đừng nói với anh, đây là thời gian tốt nhất để nhìn tình cảm gia đình”.

Anh không tiếp lời cô, ngừng lại chần chừ, tỏ rõ lòng mình với cô? “Trời kia xa nhau còn lâu hơn, nhưng bây giờ anh thật sự muốn. Món cơm bào ngó em thích nào rồi? Liệu còn chưa thích gì”.

Cô nghe giọng anh, nhát thẹn kích động, hỏi: “Hay là em đi Los Angeles nhé? Anh không thể vắng gì cả, nhưng em có thể qua chơi anh. Em thì làm cơm bào ngó cho anh ăn, được không?”.

Liệu anh không nghe ra, sau một phút vui vẻ đáp: “Được”.

Nhát thẹn kích động, nhưng cố gắng ngu dốt nhanh. Anh đáp “Được”, cô liệu không biết phải nói tiếp thế nào, lúc này mới nhận ra mình vô hình chung đã gây thêm rắc rối cho anh.

“Hay là thôi vậy.” Cô gọt phết suy nghĩ, cười thích: “Sắp Tết rồi, vì bên này cần bạn. Liệu bạn có đi, nghe thành tích gì, bắt đầu nghe công việc, nhưng sẽ bận rộn đi. Liệu chuyện em và Lâm Khôi Sơn chia tay ra thế nào”.

“M. C. nh.” Anh ngừng lại cô.

Cô nghe gì ng anh không c nh nhõm, l i càng h n s nhanh m m nhanh mi ng v a r i c a mình, khi n anh r i vào tình hu ng khó x , nên c ng ch ng quan tâm t i vi c anh ng t l i mình, t i p t c nói: “C u g i i n m y l n, nói ã lâu em không v nhà, n u có th i gian em nên v Tam Á tr c xem th nào. Tr c sau gì thì anh c ng s v , c m bào ng r i s c n thôi”.

Anh i cô nói xong, xác nh cô s không còn tìm c lí do nào khác n a, im l ng h i lâu, r i chân thành nói: “Em n Los Angeles i”.

Cô ng p ng ng: “Nh ng...”.

Anh kh c i, nói: “ âu ra nhi u nh ng th . Anh mu n g p em, có i u t m th i không th r i ây c, vì v y ành m i em bay qua Thái Bình D ng t i th m anh thôi”.

Cô c m ng t i suýt r i n c m t.

Gi ng anh tr m th p nh ng không còn cô c nh v a r i n a, anh nói: “M C nh, anh r t c n em”.

Sau khi quy t nh i Los Angeles, vi c u tiên H ng M C nh làm là l y ch ng minh th H ng Kông b v t d i áy t c a mình ra, sau ó t vé máy bay, r i xin Ti n M n ng phép v i lí do v Tam Á th m nhà.

Ti n M n th y th i gian g n ây cô c ng n ng n ng ng , ng nhiên ng ý cô v Tam Á ngh ng i, Âu Na l i kháng ngh vi c ngh phép c a cô quá t ng t.

Nh ng kháng ngh vô hi u. Ngay chi u hôm y, H ng M C nh xách túi ra kh i công ty v nhà b t u thu d n hành lí.

Th c t thì vé t vào t i mai, cô còn g n ba m i ti ng chu n b . Nhìn khuôn m t có ph n tí u t y c a mình trong g ng, cô v a h i h n th i gian này ã không ch m sóc t t cho b n thân, v a b t u p m t n .

Mang tâm tr ng hào h ng kích ng su t ba m i ti ng ng h , H ng M C nh ra sân bay t s m.

Sau khi qua c a ki m soát cô vào phòng ch ng i ch a nóng ch ã gi t n y mình vì th y Ch ng Du i v phía mình chào h i. Cô h i th p th m lo l ng, ành c g ng h t s c tr n t nh, m mi ng h i Ch ng Du tr c: “ i âu th ?”.

Ch ng Du li c nhìn hành lí c a cô tr c, sau ó nhìn cách n v n trang i m bình th ng n không th bình th ng h n c a H ng M C nh, sau ó m i áp: “Los Angeles”, r i h i: “Còn em?”.

Cô không ng mình l i i cùng chuy n bay v i Ch ng Du, không th nói d i, ành tìm lí do khác: “H n b n i M du l ch, cô y i t B c Kinh. Ch i công tác à?”.

Ch ng Du g t u, sau ó m i: “ i u ng cafe nhé?”.

Cô nh n l i, trong lòng b t u suy ngh xem nên nói th nào cho phù h p.

Hai ng i g i cafe en.

Ch ng Du b ng c c cafe lên u ng m t h p l n, r i h i cô b ng gi ng khá tho i mái: “ ã lên l ch trình ch a?”.

Cô nói cho Ch ng Du nghe nh ng l i mình v a chu n b , r i c ý m i: “Có ch nào thú v thì gi i thì u cho em?”.

Ch ng Du t c c cafe xu ng, n a c i n a không áp: “Tr c m i l n i M , ch ít nh t m t hai êm không ng c, h ngh t i vi c ph i ng i máy bay trong th i gian dài nh th sau ó còn b c p trên phê bình là ch ng có chút tình c m nào v i m nh t y, xong vi c là l p t c lên máy bay v luôn, ch a t ng i âu ch i c ”.

Cô không hi u l m v tình hình công vi c c a Ch ng Du, theo lí thì, m c dù t p oàn H i Thành có vài chi nhánh M , nh ng m t qu n lí c p cao v PR nh Ch ng Du i m t quãng ng xa t i ó thì có th b ch u phê bình gì ch , vì v y cô cho r ng Ch ng Du ang nói ùa.

Ch ng Du nh n ra ngay nét nghi ng trên s c m t H ng M C nh, tr m m c vài giây, d ng nh ang do d i u gì ó, gi tay c m c c cafe lên, u ng n t ph n còn l i. Mi ng ng p v ng, nh ng dù có ng n âu c ng không th át c nh ng gì trong lòng ang ngh , cu i cùng Ch ng Du h ng gi ng, g i: “M C nh”.

H ng M C nh ng n ra. H i m i vào ngh Ch ng Du d n d t cô, khi t gi i thì u b n thân, Ch ng Du h i cô có tên ti ng Anh không, cô nói có, t ó v sau, m i ng i trong công ty ch g i cô là “Theresa”. B ng nghe Ch ng Du g i mình là “M C nh”, cô b t giác ng i th ng ng i, nghiêm túc l ng nghe.

Ch ng Du l ng l nhìn H ng M C nh hai giây, sau ó mím môi c i, gi ng c ng có vài ph n b t l c: “Em có tin vào nh m nh không?”.

H ng M C nh “h ” m t ti ng, sau ó h i ng c nhiên g t u.

Ch ng Du c p m t, nói ti p: “N u hôm nay ch không g p em, em n Los Angeles, g p Ph ng Tuân Ki m, em cho r ng mình t o ra nh h ng th nào i v i anh ta?”.

H ng M C nh s ng s , vô th c nh lên ti ng gi i thích, nh ng l i nói nh b m c k t trong c h ng.

Ch ng Du không cho cô quá nhi u th i gian ph n ng, nói ti p: “Hoàn c nh c a anh ta em bi t r t rõ, m c ích i Los Angeles em c ng bi t, nh ng có m t vi c anh ta ch a nói v i em. M t trong nh ng i u ki n B ch lão tiên sinh nh n l i giúp là anh ta ph i k t hôn v i m t ti u th môn ng h u i.

n bây gi , anh ta v n ch a ch p nh n yêu c u c a B ch lão tiên sinh, th m chí anh ta còn ngh chuy n nh ng ph n l n c ph n c a mình t p oàn

H i Thành cho B ch lão tiên sinh i l y t do hôn nhân. Nh ng chuy n c a m anh ta ã khi n B ch lão tiên sinh ph i ch u m t cú s c n ng, vì v y ông già r t ki n quy t. L n này ch i Los Angeles, là báo cáo tình hình v i B ch lão tiên sinh. M C nh, th c ra ch là ng i do B ch gia b i d ng, ch chuy n t B o Nhã sang H i Thành là giúp Ph ng Tuân Ki m”.

H ng M C nh l c u: “N u ch là ng i c a B ch gia, n u ch sang H i Thành là giúp Ph ng Tuân Ki m, t i sao vì c c a Trung Ninh Tr ng Khoa ch không nh c nh Ph ng Tuân Ki m?”.

Ánh m t Ch ng Du vô cùng kiên nh, ng khí l i ôn hòa, c n b n không gi ng nh nói d i. Ch ta áp: “B i vì B ch lão tiên sinh mu n Ph ng Tuân Ki m ph i r i xu ng áy v c, ông ta mu n Ph ng Tuân Ki m ích thân t i tìm ông ta c u xin giúp , ông ta mu n trái tim Ph ng Tuân Ki m ph i tàn nh n h n n a, ph i c ng h n n a. Ch có nh th , sau khi b ra t t c giành l i H i Thành, Ph ng Tuân Ki m m i n ra tay v i ng i thân c a mình”.

H ng M C nh v a kinh ng c v a không hi u: “T i sao B ch lão tiên sinh không t mình ra tay v i t p oàn H i Thành?”.

Ch ng Du nói: “Ông y nhi u tu i r i, h n n a ông y cho r ng thù c a con gái mình nên do cháu ngo i tr ”.

H ng M C nh c m th y t t c gi ng nh m t v k ch, cô không sao ch p nh n n i, v m t vô cùng ph c t p.

Ch ng Du ã bi t tr c H ng M C nh s có ph n ng nh th , nên không v i vàng ép cô, ng c l i tr m m c h i lâu, m i nói: “M i câu v a r i c a ch , u có th a ch vào th nguy hi m, nh ng ch v n l a ch n nói cho em bi t. B i vì ch gi ng em, chúng ta u nhìn th y s n l c c a Ph ng Tuân Ki m, chúng ta u không mu n nhìn th y anh ta th t b i sau m i l n n l c. Anh ta là ng i s ng ch ng d dàng gì, nh ng ng i th t s quan tâm anh ta t i áng th ng, anh ta không d tin ng i, c ng r t khó có tri âm tri k , th m chí ngay c tâm tr ng th t s c ng ít l tr c m t m i ng i. N u không giành l i c t p oàn H i Thành, thì c i này anh ta s ng không yên”. Gi ng Ch ng Du có chút ngh n ngào, d ng l i i u ch nh tâm tr ng xong, ch ta l i nói: “Ch không bi t t i sao em l i t i Los Angeles, c ng có th là em nh anh ta, c ng có th là do anh ta s p không kiên trì c n a. Anh ta dành cho em m t th tình c m c bi t, vì v y em s tr thành ng l c cho anh ta. Nh ng em nên bi t, t x a t i nay, không ai v a có th có cá l i v a có c tay g u. N u anh ta thành công, ch a ch c ã ph i t b tình c m dành cho em, nh ng n u anh ta v n kiên quy t không ch p nh n i u ki n c a B ch lão tiên sinh, thì con ng t i thành công c a anh ta s r t v t v ”.

H ng M C nh c n ch t môi d i, s mình th m nh, n c m t s tuôn r i.

Ch ng Du nhìn ôi m t m ng c a H ng M C nh c ng c m th y b c b i. Ch ta nói: “Có l em cho r ng ch quá nh n tâm. Nh ng n u bi t anh ta s

dành nhĩ u tình c m cho em th này, tr c kia ch nh t nh không ng ý cho em vào B o Nhã, c ng s không ng nhìn quan h c a hai ng i phát tri n t i m c nh ngày nay”.

H ng M C nh n nhìn Ch ng Du.

Ch ng Du th dài, khuyên: “Tính cách anh ta nh th , mà i v i em c nh th này, ã là kì tích r i. Ch không khuyên em ph i r i xa anh ta, trong xã h i hi n i, nam n vì l i ích riêng mà mang hôn nhân ra i không ph i chuy n m i m gì, n u em th t s yêu anh ta, th t s hi v ng anh ta hoàn thành c tâm nguy n, thì ng sang ó t ng thêm áp l c gánh n ng cho anh ta n a. Anh ta là ng i kiên c ng, nh t nh s v t qua c”.

Loa ã b t u m i hành khách làm th t c lên máy bay.

Ch ng Du ch m rãi ng d y, cu i cùng nói v i cô: “M C nh, ng trách ch . i ng i v n có r t nhĩ u vi c b t c d , chúng ta ch là con thuy n nh trôi d t trên bi n, ph i nhìn s c tr i mà gi ng bu m thôi”.

H ng M C nh ng i phòng ch r t lâu, trên loa nh c tên cô l n n a, gi ng nói ó c qu n l y tai cô, cô có c m giác nh v ng t r t xa t i.

Ph c v c a quán cafe t t b ng mang kh n gi y cho cô, lúc này cô m i bi t n c m t ch y y m t.

Cô n sân bay t r t s m ch i chuy n bay c a mình, k t qu l i ng yên nhìn máy bay bay vào b u tr i êm. Thì ra c m giác th t v ng còn au n h n là ngã t trên mây xu ng, nh ng cô có th làm th nào? B m c t t c t i bên Ph ng Tuân Ki m? Cô s vui n u mình thành ng l c cho anh, nh ng c ng r t bu n n u tr thành gánh n ng cho anh. Cô ch ng qua ch là m t ng i ph n bình th ng, yêu m t ng i àn ông, mu n cùng ng i àn ông ó s ng bên nhau u b c r ng long. Nh ng ông tr i không cho cô c h i y, ban u cô là ng i tình bí m t c a anh, có l v sau, mãi mãi v sau, cô c ng ch có th tr thành bí m t không bao gi c ti t l c a anh.

Cô ph i m t r t nhĩ u th i m i bình t nh c tr l i, sau khi xác nh gi ng bình th ng, cô m i l y đi ng ra g i cho Ph ng Tuân Ki m.

Ph ng Tuân Ki m t ng cô ã lên máy bay, còn c i d n cô ng u ng cafe, tránh h ng ph n quá à, l i m t ng c êm.

Cô nghe th y gi ng anh, suýt n a l i khóc, c m đi ng ra xa tai, hít sâu m t h i, sau ó áp l i g n, nói v i anh: “M em gi i n n nói c u nh p vi n r i, gi em ph i v Tam Á ngay, không th i Los Angeles n a”.

Ph ng Tuân Ki m không h nghi ng l i cô, lo l ng h i: “Có ph i b nh c tái phát không?”.

Cô s nói nhĩ u, anh s nh n ra i u b t th ng, nên áp b a vài câu, r i l y c ph i i i vé li n cúp máy.

Sân bay lúc nào cũng đông đúc náo nức, vui buồn tan hòa vào nhau, ai cũng có câu chuyện của riêng mình, ai cũng có niềm vui riêng của riêng mình.

Hàng M C nhĩ vé máy bay Tam Á xong thì đã gần một giờ chiều, cô sắp lúc này mà về nhà làm phiên công việc, nên khách sạn H Việt Tam Á nghỉ một đêm.

Cô yêu cầu dùng phòng tầng thượng, sau khi hoàn thành lýرا登记手续, cô mới đi tắm.

Bên tầng thượng kinh doanh, cô xin cốc sữa, cốc sữa chai đổ vào, khuỷu tay cho bột lên, sau đó mới vào tắm.

Phòng rộng, êm khuya, thật là một khung cảnh yên tĩnh hiếm khi nhìn thấy ta phát s. Máy tivi trong phòng mở ra, đúng kênh phim truyền hình, đang phát bộ phim của Vương Gia Vệ mà cô và Phùng Tuấn Kiệt đã từng xem cùng nhau.

Kim Thành Việt lái chiếc xe kem chầm chậm theo một gia đình già trẻ lớn bé bám ép mình lên xe, và đi dạo thành phố về đêm và ngắm.

Cô xem mà thấy lòng tiếc nghẹn, vì vàng ngọc quý khi lên chuyến kên, những bộ quần áo, túi xách sau lưng có những gì đáng xem, cuối cùng vẫn quay lại xem bộ phim này.

Xem tiếp tục tiếp tục tiếp tục, cuối phim, hình ảnh Lý Gia Hân ngồi trên xe do Kim Thành Việt lái lao vút qua con ngõ hẹp khi cô không kịp nhận ra. Nhận ra chực qua khóe mắt, mùi thơm nồng, mặt tiếp xúc.

Cô tắm trong bồn rất lâu, da bắt đầu trắng nhợt nhạt, tùy tiện vì khi quần lên giường, sau đó nằm nghiêng xuống giường. Tóc tuột vào gối, nhưng cô không còn tâm trạng lau rửa, chỉ muốn nhắm mắt, ép mình đi ngủ. Một lúc sau lại thấy lạnh, thì là lúc quần áo trên giường lôi quần áo ra mặc, sau đó dùng khăn tắm lau qua loa tóc, rồi chui lại vào chăn.

Cảnh tượng, phi hành bản ghi cô mới nghe. Nhưng dù một mình vậy, chẳng biết gì sáng cô đã đi, vô cùng đau khổ. Cô oán mình bạc m, vậy là bỏ đi, tìm thủ tục trong hộp thư của hai viên, rồi lại chui vào chăn như một lần nữa.

Nhưng không thể quên, nhấc một lần khi nằm trên giường, để suy nghĩ lung tung, thì là cô mở mắt ra nhìn chiếc sofa bọc da màu vàng cam rất đẹp. Sau đó cúi xuống, lần đầu tiên một lúc, cuối cùng vẫn quy tắc như xưa phòng ngủ.

Cô biết bản thân lúc này của mình trông rất khó coi, rời mắt ánh sáng, nhìn mình tiếp tục chân qua gối mà không tránh khỏi kinh ngạc. Cô cố gắng tập trung bản thân, thì nói về mình, tình hình chẳng cần tiếp tục, cô phi tin Phùng Tuấn Kiệt, càng phi kiên nhẫn, cho dù tình hình tiếp

nhật thất, anh chắc chắn công không muốn nhìn thấy bộ dạng như lúc này của cô.

Sau khi hiểu tâm trạng xong, cô hít thở sâu, chần chừ chỉ cựa vẩy màu cà rốt, nén chút cảm giác khó chịu vì bất tiện, nhìn nhà.

Nhà thì tối kìa, sáng kính chắn mắt, ánh mắt trĩu nặng áp xuống, qua kính còn nhìn thấy bóng người.

Trở lại, tâm trạng dường như nhàn nhai. Công nhân nhà hàng hẹn giờ nghỉ ngơi, sau đó quay về phòng thu dọn hành lý, giặt quần áo.

Giá nhà trong thành phố càng ngày càng tăng, nhưng lúc sáng giá nhà trên phố nhân tạo thì giá vẫn ngộp người.

Điều Lopez Trung là chủ của Hãng M.C, trước khi gia nhập vào công việc khó, cô hoàn toàn không biết mình còn có một nghề khác ngoài nghề này, nhưng chính nghề cũ bán hàng ven biển này đã cứu vớt cuộc sống cô. Sau khi kiếm được tiền, mới lần đầu tiên cô thuê nhà cho cuộc sống mới. Cô nói chuyện với người bạn cũ, vì vậy cô đành đành quan tâm sang Điều B. B.

Nhà cũ cách thành phố khá xa, nhưng gần biển, nên bán hàng rất thuận lợi. Hãng M.C mới mở cửa hàng mới, hôm nay tự nhiên xuất hiện, tự nhiên khi nhìn thấy Điều Lopez Trung vui mừng vui mừng tự nhiên.

Ở xa quê, ở nhà gặp người thân, luôn có cảm giác thân thiết và ấm áp. Nhìn thấy Điều Lopez Trung là người thân, thật thân thiện, người bạn thân thu dọn phòng ốc, người đi vàng ra chợ mua thức ăn làm cơm. Hãng M.C lòng vẫn nghĩ đến chuyện buôn bán, nhìn tình cảm dành cho mình cô thật sự cảm động.

M là người mau mắn, thấy cô khóc, kéo tay cô nói chuyện, mình sống bên ngoài không dè dặt gì, còn nhớ lại chuyện buồn mới trước cô vậy thì buồn cười cho cuộc sống.

Cô cố ý né tránh chuyện đó, đành nói sang chuyện khác, cảm thấy quay về nhà, lòng bình an hơn.

Mỉm cười gật đầu, bui chui thì thấy người đi dạo thì quen thuộc ngày xưa, bui sáng thì ngắm nhìn người khác. Ngày, chủ nhân nhất lúc Phụng Tuân Kiếm giờ.

Cô muốn nghe gì nghe anh, nhưng lại sợ nghe thấy gì nghe anh, anh hỏi về tình cảm Điều Lopez Trung, cô vẫn trả lời thật ngắn gọn. Có hai, ba lần suốt thì cô không tìm được, nhưng cô không biết mình nên nói về anh hay quan tâm tới cảm giác của cô vì theo đuổi thành công của anh hay nói xin anh đừng xa cô?

Cô s ng r t mâu thu n và d n v t.

nhà g n m t tu n, tr c êm tr v Th ng H i, Lâm Kh i S ng g i i n cho H ng M C nh.

Lâm Kh i S ng không bi t cô không Th ng H i, b o cô bu i t i cùng i u ng r u.

Anh quay v nhanh nh th , cô c m th y ng c nhiên, c i h i anh có ph i không ch u n i áp l c t phía gia ình nên ã “b t i theo sáng” r i không. Không ng anh th t thà k . “Hôm nay là ngày u tiên anh i làm Lâm th . M C nh, cu i cùng anh ã hi u ra r ng, có nh ng trách nhi m mình mu n tr n c ng không c”.

Cô “h ” m t ti ng, h i: “Sao l i t ng t v y?”.

Anh x a nay v n s ng r t tho i mái, vì v y ng khí khi nói chuy n c ng mang l i cho ng i i di n c m giác r t t t i nh ng lúc này gi ng anh n ng n bu n bã, anh áp: “M anh m c ch ng Alzheimer”.

Cô l i “h ” m t ti ng n a, không dám tin vào tai mình, h i: “ ùa sao? M anh minh m n nh v y sao l i b Alzheimer? Tr c kia không có d u hi u gì sao?”.

Anh không mu n nói nhi u, c i b t l c nói: “Trí nh c a bà ngày m t gi m sút, mà anh v n ch a h c c gì. Hôm nay là ngày u tiên anh ch trì cu c h p, nh ng anh hoàn toàn không bi t mình nên nói gì”.

Tình tr ng c a Lâm Kh i S ng úng là nhân tính không b ng tr i tính.

H ng M C nh sau khi quay v Th ng H i, l p t c i g p anh.

Hai ng i ng i trong m t quán r u bên sông Hoàng Ph .

Lâm Kh i S ng trông có v m t m i, anh trút b u tâm s v i H ng M C nh: “Anh s ng ba m i n m nay, m i phát hi n ra mình ã s ng nh ng ngày vô ích. Anh ch m i theo u i lí t ng c a mình, tình yêu c a mình mà ch a bao gi ngh n m . M là m t ng i ph n , gi gìn gia nghi p mà cha anh l i, anh không nh ng không chia s c gì v i bà, còn gây thêm r c r i. Gi bà b nh, anh v i tr v , ành b t u h c l i. Bà ch có m t ng i con trai là anh, nh ng anh th t ch ng ra gì”. Anh nói mãi nói mãi, trông m t hoe, anh không dám nhìn th ng vào m t cô, gi ng nh h n s y u u i c a mình, nh ng l i không th không th a nh n s y u u i mà mình t ng có. Anh nói ti p: “Anh khinh ghét nh ng ng i trong gi i này, khinh ghét nh ng ng i vì l i ích mà chuy n gì c ng dám làm, có i u anh l i s ng trong cái vòng tròn y. Tr c kia anh có th v v t s ng thanh cao, th c ra n u không có gia ình ch ng l ng, thì anh sao s ng c t do t t i nh th . Tr c kia anh không hi u vì sao có nh ng gia ình x y la i chi n ch vì tranh giành l i ích, nh ng gi anh bi t n u k nào mu n o t Lâm th kh i tay anh, anh c ng s s ng ch t cùng k ó. M C nh, em có tin c không, th gi i này th t ra là m t t m l i l n, nó bao

chùm lên m i ng i chúng ta, chúng ta không ai thoát ra c, cho dù có giã y gi a t i tan x ng nát th t thì cu i cùng v n ph i ch t trong ó”.

H ng M C nh ch a t ng th y Lâm Kh i S ng th này bao gi , anh t trách mình, khi n lòng cô c ng b giày vò. Cô r t mu n phát huy s tr ng an i ng i khác c a mình, nh ng l i c m th y nh ng l i khách sáo quá sáo r ng, cô mu n h i anh, anh s làm th nào v i tình yêu c a anh, nh ng nhìn anh au kh t i m c y, cô sao dám ào khoét thêm vào v t th ng c a anh n a?

Màu s c màn êm p mà không th t, gió thu th i t i, n nhanh, l t qua m t ng i, l nh th u vào tim.

Lâm Kh i S ng l i u ng li n m y li. T u l ng c a anh không khá, H ng M C nh t ng anh s g c ngay trên bàn, không ng anh tr m gi ng, sau ó h i cô: “M C nh, em có ng ý l y anh không?”.

H ng M C nh s ng s .

Lâm Kh i S ng nhìn v m t ó c a cô, ng ng i vào thành gh phá lên c i iên cu ng.

Cô có chút b i r i, chau mày nhìn hành ng b t th ng c a anh.

Anh c i m t h i, cu i cùng gi i thích: “M anh b o anh tìm em c u hôn. Anh bi t em có ng i yêu r i, cho dù không có, em c ng s không k t hôn v i anh. Chuy n c a anh lan truy n kh p b n Th ng H i này r i, mu n tìm ng i k t hôn c u vãn e ch càng làm trò c i cho thiên h ”.

Cô ành nói: “K t hôn và công vi c là hai chuy n khác nhau, anh không c n ý ng i khác ngh gì”.

Anh l i u ng, v n m n h i r u nên anh m i dám nói v i cô nhi u nh th , gi càng thêm tho i mái, c i ha ha r i h i vào ý chính: “Thì ra em úng là có ng i yêu r i. Là ng i l n tr c l i v t hôn trên c em úng không?”.

Cô khóc không c c i ch ng xong: “Trí nh c a anh có th ng t t quá nh th c không?”.

Anh c i càng phóng túng, khi n không ít ng i quay l i nhìn.

Cô không mu n phá h ng tâm tr ng c a anh lúc này, nên không can ng n khuyên nh , ch c i c i nhìn anh.

Anh c i m t lúc, d ng l i, nhìn ng m c nh sông, r i l i nhìn cô, th dài h i: “Anh chi m v trí b n trai c a em lâu nh v y, anh ta nh t nh là h n anh l m nh ?”.

Cô b t l c l c u.

Anh nhìn cô ch m ch m h i lâu, oán: “Em nh t nh r t yêu anh ta”.

Cô tr m m c không áp.

Anh càng kh ng nh: “Ch c ch n r t yêu”.

Cô b anh h i t i phát ng i, c p m t c i áp: “Sao t nhiên l i chuy n sang nghiên c u em?”.

Anh c m li lên c ng li v i cô: “Khi còn có th yêu thì hãy yêu h t mình, sau này nh l i m i không h i h n”.

Cô hi u anh nói v y th c ra là nói cho chính mình nghe, nh ng anh không bi t, nh ng l i y c ng ã ch m vào trái tim cô.

Ngay t khi b t u, cô ã không dám yêu Ph ng Tuân Ki m h t mình, s anh b r i cô, s m t anh, nên ni m vui c a h m i th t ng n ng i. Nh Ch ng Du ã nói, h gi ng nh chi c thuy n nan gi a bi n l n, gió tấp m a s s khi n thuy n l t, k t c c ho c chìm xu ng áy bi n, ho c b trôi i r t xa.

H ng M C nh quay v làm tr c th i h n, khi n Ti n M n gi i t a c r t nhi u áp l c.

Cô không ph i quá yêu công vi c này, nh ng ít nh t cô th t lòng coi tr ng nó, g p ph i nh ng khách hàng khó c ng ch coi nh c h i mình rèn luy n b n l nh mà thôi. Sau th i gian ngh phép dài ngày khi n cô b n t i m t t i m i, th m chí còn không có th i gian ch ng g i i n cho Ph ng Tuân Ki m.

Có l Ph ng Tuân Ki m c ng b n, nên m i khi g i i n cho cô gi ng anh toát ra v m t m i.

Tr c kia cô r t vui khi nh n c i n tho i c a anh, b i vì khi y nó ch ng t anh quan tâm t i cô, nh t i cô, nh ng g n ây m i l n nhìn s máy hi n th trên màn hình, lòng cô vô cùng au n.

Cô không h i anh v tình hình bên ó, c ng không h i bao gi anh v . N i dung trò chuy n c a h vô cùng có h n, không nh c t i quá kh c ng ch ng c p n t ng lai.

Th nh tho ng anh k v nh ng vi c bu n c i mà anh g p ph i, nh ng anh không gi i k chuy n c i, nên ch mang l i c m giác chua xót cho ng i nghe.

Cô không th tâm s c v i ai, b n r n n n a êm m i v nhà, cu n ng i trên gi ng nh ng không ng c. U ng n a chai r u, h i chu nh choáng c ng t t, nh ng áng s nh t là c m giác n a t nh n a say khi n toàn thân l nh run. Cô nh h i m c th anh, nh t i phát khóc.

Ch ng Du t i tìm cô. C ý ch n m t quán cafe kín áo.

Cô kh ng ch tâm tr ng mình r t t t, đ ng nh ch a có chuy n gì x y ra, Ch ng Du là s ph a cô vào ngh , cô là m t h c trò tôn tr ng s ph mình.

Ch ng Du hi u tính cách c a cô, không nói nhi u nh ng l i sáo r ng, mà th t lòng b o: “Ph ng Tuân Ki m không bi t vi c ch g p em sân bay. M C nh, em là ng i con gái t t, bi t làm th nào m i là t t cho anh ta”.

Cô l c u, t trào c i kh : “Tôi vì ti n m i làm v y. Ch không bi t tôi và anh y b t u th nào âu”.

Chàng Du thì dài l c u, ng p ng ng m t lát, nói v i cô: “B ch lão tiên sinh ã ra con bài cu i cùng, i t ng là T Hi Lê. Hai hôm n a Ph ng Tuấn Ki m s v n c, em nên có s chu n b tâm lý”.

Cô c g ng tìm ch n i bu n trong lòng và nh ng dòng n c m t ch c trào ra, kh cúi u, c tr l i b ng gi ng tho i mái: “C ng ch ng có gì chu n b c”.

Chàng Du bi t cô bu n, c ng không ép, mà ch nói: “Ch a em vào ngành, c ng coi nh hi u tính cách em. N u i l i là ng i khác có th ch s vi t cho ng i ta m t t m séc, nh ng em không gi ng h . Em có th l a ch n r i i c ng có th ch n l i, ch s không nói v ch lão tiên sinh. Nh ng em ph i bi t, tình yêu th t ra r t ích k , em có th nh n c vì c anh ta l y ng i ph n khác, không có ngh a cô có th nh n c c i. Ph n coi tình yêu là t t c , còn àn ông, tình yêu ch là m t ph n cu c s ng c a h mà thôi”.

Cô qu quy t áp: “Em hi u ý ch”.

Cu i cùng Chàng Du khuyên: “N u anh ta th t s k t hôn v i T Hi Lê, thì hôn nhân c a h s r t v ng ch c, b i vì s i xích liên k t l i ích là s i xích b n v ng nh t”.

Chàng Du i r i, H ng M C nh còn ng i m t mình trong quán r t lâu.

Ti n M n n mua trà chi u, th y cô ang ng i ng n ng , bèn i n, c ý c i nói: “Xem ra v t th ng chia tay v n ch a kh i h n nh ? Tôi th y Lâm Kh i S ng b t u ti p qu n Lâm th r i, hay anh ta ã c i tà quy chính? N u cô th t s không n , thì hãy làm l i t u v i anh ta i. Ai ch ng có quá kh , quan tr ng là ph i vui v s ng mà nhìn v phía tr c”.

H ng M C nh l i bi ng l m Ti n M n m t cái, r i nh ch mép c i, sau ó t nhiên b o: “B n mình i shopping i”.

Làm PR, shopping mua qu n áo, trang i m là môn h c b t bu c, nh ng nh hôm nay, hoàn toàn không có m c ích gì, nhìn th y c a hàng là vào, nhìn th y b qu n áo, túi xách giày dép mà th v a là mua, iên cu ng mua s m nh v y i v i H ng M C nh là l n u tiên.

Ban u Ti n M n còn có th i gian t th , v sau ch còn th i gian t v n cho H ng M C nh. Cô l n tu i h n, nhi u kinh nghi m h n H ng M C nh, trong cu c s ng c ng không h b c ãi b n thân mình, c ng có lúc cháy th , nh ng nhìn H ng M C nh qu t th nh th không cháy không đ ng cô c ng tò mò h i: “B n trai c c a cô có ph i i v i cô quá t t không? n gi v n còn chu c p cho cô?”.

H ng M C nh nghe Ti n M n h i th , m i phát hi n ra s s su t c a mình, nh ng gi mà thu th v thì không hay l m, ng m ngh r i áp: “ úng th , vì v y tôi m i không n chia tay anh y”.

Ti n M n nghe gì ng cô úng là có h i bu n, gì c: “V y nhân lúc còn ch a b khóa th , mua thêm vài cái áo khoác n a i. Tôi th y mùa ông n m nay s l nh y”.

H ng M C nh ón l y m y chi c áo khoác lông c u t tay nhân viên bán hàng i th .

Da cô r t p, các nét rõ ràng, dáng ng i cao ráo, m c dù m t h i thâm nh ng v t ng th thì m c gì c ng p. Th m y cái, cái nào c ng v a, không c n ng i bán hàng chào m i nhi u, cô mua h t.

Di ng trong túi cu i cùng c ng chuông, cô có c m giác nh v a trút c gánh n ng. Nhân lúc Ti n M n i ng m nghĩa m y m u m i, cô c m đi ng ra góc v ng nghe.

Cô t ng Ph ng Tuân Ki m s h i sao t nhiên l i có h ng thú qu t th mua , vì dù h s ng cùng nhau lâu nh v y, nh ng s l n cô dùng th có th ch a m h t ngón tay trên m t bàn tay.

Ph ng Tuân Ki m l i ch ng quan tâm t i chuy n y, mà b o cô: “Kho ng hai gì sáng mai v , em ra ón anh”.

Cô bi t vì c anh quay v có ngh a là gì, khóe mi ng không ng ng run lên.

Anh t ng tín hi u không t t, h i: “M C nh, em còn nghe không?”.

Cô b ng t nh, v i áp: “ m, t i mai em i ón anh”, r i nh c: “G n ây th i ti th i l nh, c bi t bu i t i. T t nh t anh nên mang theo áo khoác”.

Anh áp c. Cô không dám nói nhi u v i anh, s nh t th i không kh ng ch c tâm tr ng, l y c b n vi c r i cúp máy.

Cô c m đi ng trong tay, i tìm Ti n M n, th y Ti n M n còn ang ch n qu n áo, cô m i yên tâm.

Sau khi mua s m xong l i i n n Nh t.

Mù t t x c th ng lên m i, cu i cùng cô c ng tìm c lí do chính áng ch y nu c m t.

Hai ng i u ng chút r u, nh ng l n này ti t ch h n l n tr c.

D ng nh tr i qua m y ti ng ng h g ng g ng, xách túi to túi nh v nhà, nhìn c n phòng tr ng r ng, H ng M C nh th y trái tim mình c ng tr ng r ng theo.

Cô l y t ng chi c áo t ng ôi giày m i mua ra th l i, ph i h p m y ch c ki u, sau ó quy t nh tôi mai s m c chi c váy li n màu tr ng kèm áo khoác màu và ôi giày tr ng b c i ón Ph ng Tuân Ki m. Nh ng sau khi ng tr c g ng r t lâu, v n c m th y thi u th gì ó, cu i cùng nh ra s khuyên tai b ng kim c ng trong két, th t ng ôi m t, ch n ôi hình l c giác.

N a êm n a hôm, trang i m n m c r c r nh th , ngay Ph ng Tuân Ki m nhìn th y c ng ph i kinh g c.

Tâm trạng cô nh b kích ng b i cách n m c c a chính mình, nên b o gan ch ng ôm anh, còn c i nói: “Oa, hình nh anh béo ra?”.

Vì nghe l i cô, anh m c chi c áo khoác ngoài r t r ng, nên nhìn ng i có v béo h n.

L n u tiên b cô ôm tr c m t bao ng i, anh thoáng s ng l i, sau ó nhanh chóng dang tay ôm cô. Anh hít m t h i th t sâu, c ng b t ch c theo gi ng cô: “Còn em hình nh g y i nhi u”.

Cô ng ng u nhìn anh, c ý nh ng mày nói: “Em c m th y anh nên khen em t i nay r t p m i ph i”. Nói r i ch ng hôn lên môi anh.

Anh ch a chu n b cho màn thân m t này, nh ng b cô hôn nh th , tim anh p iên cu ng.

Bàn tay l n l t trên l ng cô, cu i cùng gi l y gáy cô, hôn th t sâu. Mái tóc dài c g i s ch s c a cô b anh vò r i, t a mùi h ng nhàn nh t. Anh thích mùi này, c ng thích c th m m m i c a cô, ch c m th y n u ti p t c s khó d ng l i.

Cô c m nh n c c th anh có ph n ng, ng a u ra sau, r i kh i môi anh, c i vui v , c n môi d i, c ý h i: “Lên xe, c không?”.

ên ng bên ngoài sân bay t trên cao chi u xu ng, xe c i l i không nhi u, anh hoàn toàn không b nh h ng b i th gi i bên ngoài, ch nhìn cô ch m ch m. u mày cu i m t cô u có ý quy n r anh, anh không hi u t i sao t i nay cô l i b o gan nh th , ch bi t r ng anh mu n cô, ngay bây gi .

H ng M C nh không bi t mình lái xe i âu. Cô r xu ng m t l i r trên ng cao t c, d ng xe m t n i mà ền ng không chi u t i c, cô gi ng nh con ng a t c ng, hoàn toàn b m c t t c , nhào lên ng i Ph ng Tuân Ki m.

Ph ng Tuân Ki m c ng ch ng khá h n cô là bao. M i ngày m i êm Los Angeles u ch t v t, anh nh cô, có quá nhi u chuy n mu n nói v i cô, nh ng l i s ph i nói, lúc này cô ang trên ng i anh, mê ho c quy n r anh. Anh hoàn toàn quên m t nh ng thói quen c a mình, cái gì mà không c trang i m, cái gì mà c n ph i t m r a, t t c anh u quên h t. N hôn c a anh ng u nghi n nh đã thú, không ng ng c n mút ôi môi h ng c a cô. H i th nóng r c l t qua tóc mai cô, anh b t u hôn t i tai, má, r i tr t xu ng c và ph n x ng quai xanh.

Áo khoác c a cô v t gh tr c, chi c váy li n c ng c anh c i thành th o. Anh tham lam t ng t c da th t trên ng i cô, l i r t nhi u d u hôn iên cu ng trên y. Nh ng n hôn gi ng nh thép nóng, t ng chút t ng chút làm b ng trái tim cô, gi ng nh mu n t cô thành than. Cô không cam tâm vì c mình b l t s ch, còn anh v n n m c nghiêm ch nh, th là hoán i v trí, sau ó b t u c i qu n áo anh.

Anh bèn hành động cựa cô kích thích thì nóng rục cả người, bèn thò tay lên, ríu ríu ôm cô từ phía sau bèn tu nhào nấn nung cô, sau đó kéo cô về phía mình, khi n hai người vào tận th vô cùng thân mật.

Cô cong môi quy n r , cúi người ép anh, chèn tay tách hai chân người lên người anh, hai tay giỡn ch t cánh tay anh.

Anh bèn tu chuy n nung ch m ch p và giỡn ch t eo cô.

Sợ ng k t quá ch t ch khi n cô không ngừng rên lên nh ng thì ng y th a mãi.

ng tác cựa anh thì lúc m t nhanh, cùng với tiếng rên cựa khoái cảm, người cô run rẩy t t i cao trào.

Hàng M C nh ch a bao giờ th l ng n i tâm cựa mình như thế, ít nhất là từ c t i nay cô ch a t ng ngh n vì c y. Vì Ph ng Tuân Ki m a s ch s , h n n a còn r t bi t cách không ch d c v ng, mà cô ch có m t ng i àn ông là Ph ng Tuân Ki m thôi, vì vậy cô t ng r ng s thân m t cựa h mãi mãi ch có thể trong c n h chung c , vào buổi t i. Nghe giỡn cô ang rã r i gân c t n m trong lòng anh, m hời trên người còn ch a khô.

Ph ng Tuân Ki m l y qu n áo p lên người c hai, hình nh v n ng quá s c nên anh có ph n m t m i.

Cô áp m t vào ngực anh, hai tay vòng ôm cựa anh, m t tay anh t eo cô, tay kia ch ng lên cựa s .

Tr c kia khi bên nhau, a ph n th ng tr m m c, s tr m m c khi y không tr ng tr i nh lúc này.

t nhiên cô c i.

Anh cúi u nhìn cô, áp vào trán cô hôn nh , h i: “C i gì thế?”.

Cô l i d ch ng i vào người anh nói: “Chúng ta i du l ch c không? i âu c ng c, t i thành ph nào g n thôi. Hai ngày, chúng ta i hai ngày”.

Gió êm qu nhiên l nh, t ng chút t ng chút l t vào xe khi n trái tim c ng run lên, không h có tiếng côn trùng kêu, th gi i th t yên t nh, yên t nh t i m c thì ng trái tim cô p vang v ng trong lòng ng cựa anh.

Anh tr m m c m t lúc, cu i cùng ng ý.

Hàng M C nh bi t Ph ng Tuân Ki m nh t nh s ng ý i ch i v i cô hai ngày. Th i gian h bên nhau không nhi u c ng không ít, g n nh cô ch a t ng a ra b t kì yêu c u nào v i anh.

Do quá trình tr ng thành ã tr i qua r t nhi u chuy n, nên cô không dám tham lam, không dám m t ng t i nh ng th quá t t p. Nghe giỡn cô mu n có m t chuy n du l ch, ch hai người, dù ng n ng i, ch c n tr n tránh c lúc nào hay lúc y. Th c ra cô v n ch a bi t i âu, cô quen s ng d a theo s thích

c a anh, i âu u do anh quy t nh, không ph i cô ch a t ng ch gi u b n thân mình, nh ng cô s p m t anh r i, còn ph i ý nhi u làm gì n a?

Lúc này, Ph ng Tuân Ki m c ng ch ng quy t oán h n cô bao nhiêu. V c n h , anh bèn vi t tên nh ng thành ph khác nhau ra gi y, sau ó g p l i, r i b o cô b c.

Cô nhìn ng gi y c g p nh trong lòng bàn tay anh, r i ng ng u nhìn anh. Tr c kia cô luôn cho r ng anh là ng i không bao gi l s nh ch nhác dù trong hoàn c nh khó kh n, nh ng trông anh lúc này r t tr con. Cô không bi t mình nên bu n hay nên vui, ch s nhìn anh thêm n a s l s bu n bã, v a nhón m t m u gi y trên tay anh m ra v a c i nói: “H i t t nghi p i h c, r t nhi u b n bè i du l ch, khi y em th t s ng ng m h ”.

“H Môn?” Gi ng cô t nhiên cao vút, kh c i nh không tin vào m t mình. “Sao l i là H Môn?”

Anh nhún vai, c ý chau mày h i l i: “T i sao không th là H Môn?”.

Cô r t vui, nói v i anh: “Khi t t nghi p các b n em i H Môn”.

Anh th n nhiên g t u, ném s gi y còn l i vào thùng rác, sau ó c m t gi y có vi t hai t “H Môn” mà cô ang k p trên tay, kh c i nói: “Coi nh chuy n du l ch t t nghi p c a em mu n b n n m”, r i gi c cô: “Xác nh c a i m r i, có ph i nên t phòng và vé không? Anh không bi t nhi u v nh ng cái này l m, vì v y giao cho em, anh i t m ây”.

Cô ng d y nh i l y qu n áo ng cho anh, nh ng anh ng n cô l i, sau ó a laptop cho cô, nói: “Anh ch a t ng i C Lãng T , chi b ng chúng ta hãy C Lãng T i?”.

Cô v i g t g t u, ôm laptop tìm ki m.

Anh yên tâm i t m.

Ti ng n c nhanh chóng v ng ra t trong nhà t m, cô i thêm vài phút n a, sau khi ch c ch n anh s không ra ngay, cô m i khom l ng l c m y m u gi y b ném vào thùng rác. M m t m u th y vi t “H Môn”, m m t m u khác ra, v n là “H Môn”. Tay cô b t u run lên, khi m t i m u gi y th ba v n th y ch “H Môn”, thì n c m t cô r i. Cô v n luôn c m th y ch anh vi t r t p, th ng, m nh m , có phong thái, nh ng gi n c m t làm nhòe m t ít. Cô a tay lên lau n c m t, sau ó g p l i nh ng m u gi y ó t l i vào thùng rác.

êm ã khuya l m r i, èn trong phòng u m c nên không t i l m, bên tai là ti ng n c ch y, hình nh còn âm thanh nào khác n a, nh ng chuy n anh không mu n cô bi t, cô s mãi mãi không anh bi t là cô ã bi t.

t chuyên bay s m nh t, thu d n xong hành lí, không có c th i gian ng , hai ng i v i vàng ra sân bay.

Sáng s m tinh m , nh ng sân bay ã r t nh n nh p, ng i ng x p hàng ch qua c a ki m tra an ninh dài d ng d c, t c nhích r t ch m.

Hàng M C nh th nh tho ng l i li c v phía c a dành cho vé VIP, sau ó nhìn bi u hi n trên s c m t Ph ng Tuân Ki m, cô bi t anh không quen ph i x p hàng dài th này, lòng h i m n c m.

Ph ng Tuân Ki m b cô li c n l n th ba thì không tìm c mà gi tay lên xoay u cô. Anh cao h n cô m t cái u, ti ng c i nh nhàng vang lên t trên cao, anh h i: “Có trai p à? Sao c nhìn v phía này mãi th ?”.

Cô ng c m t nhìn anh. M t tr i v a ló r ng, ánh n ng h t qua t m kính l n chi u vào, úng m t anh, ng quan nh c dát m t l p vàng m ng. Cô nhìn mà th t th n, anh l i b t c i, nói v i gi ng h t s c th n nhiên: “Anh ói r i, s m bi t th này mua m y cái bánh bao lót d . Lát n a b a sáng trên máy bay s có gì ây?”.

B a sáng trên máy bay muôn i ch ng có gì b t ng . Nh ng Ph ng Tuân Ki m ói th t, anh n h th p mì tr n, r i l i b t u n t i bánh bao.

Hàng M C nh v n nu t không trôi, th y anh n h ng nh th , nên c ng b t u n.

Máy bay h cánh, ra kh i sân bay còn ch a t i chín gi . Gi xe n th ng b n tàu, ng i thuy n lên o tìm m t khách s n t t nh t, làm xong th t c nh n phòng, hai ng i u vô cùng m t m i, n m v t ra gi ng, ch ng bu n ng y.

Hàng M C nh nh d y thu d n hành lí, Ph ng Tuân Ki m kéo cánh tay cô, kéo cô tr l i bên mình, nói: “Ng m t lát tr c ã”.

Cô gi u lên tay anh, n m im r t nghe l i. Cô c ng c m th y c th m t m i, nh ng nh m m t vào l i không ng c. M t tay vòng ôm ngang ng i anh, hai m t kh nh m h , ch có th nhìn th y m t n a khuôn m t anh.

Trong phòng r t yên t nh, rèm c a s ki u Âu ã c kéo h t xu ng, gió t bi n th i vào th nh tho ng làm tung góc rèm, ánh m t tr i c ng nhân ó mà lu n vào theo. Trái tim cô kh run r y, d ng nh mu n n m ch t t t c , nh ng l i bi t trên th gian này ch ng ai ch ng s v t nào có th gi mãi trong tay.

Không bi t t i sao anh c ng không ng , cánh tay t d i u cô kéo cô d ch sát v phía mình, n a ng i cô n m bò trên ng i mình, nghiêng u nhìn cô nói: “Sao không ng ?”.

Cô t tay lên ng c anh, ng ng m t, áp môi vào c m anh, sau ó li m nh môi anh, c ý c i nói: “Vì em mu n hôn anh”.

Cô v a d t l i, anh c n nh môi cô, u l i b t u lu n vào mi ng cô, bàn tay túm ch t eo cô, hôn th t m nh.

Cô b t giác rên kh , r t nhanh c m nh n c ph n ng t c th áp sát c a anh.

Nhôn c a anh g n nh khi n cô không th th , cô n c n , ôi m t ma m y quy n r khi b d c v ng xâm chi m, bàn tay nh b t u lu n xu ng d i, ôi môi cong lên c i thích thú.

Anh l t ng i è lên ng i cô, hôn cu ng nhi t, hai tay v i vàng c i áo kéo váy cô ra, u ngón tay b t u trêu ch c nh ng i m m n c m trên ng i cô.

Cô thoáng chau mày, rên kh ph n kháng: “Nh thôi”.

“Là em ch c anh tr c.” Anh c tình tách hai chân cô ra, thân len vào gi a hai ùi, thông dong t i n v phía tr c.

Trong phòng ch còn l i ti ng rên r kích ng.

L n này H ng M C nh m t th t s , cô n m trên ng i anh không th c ng n i, Ph ng Tuân Ki m b cô vào nhà t m.

M m màng màng ng t i h n ba gi , t i khi b ng ói m i ch u m m t.

Ph ng Tuân Ki m d y s m h n cô. Anh ang s p x p hành lí, không mang nhi u qu n áo, nh ng anh v n l y t ng cái ra treo lên móc r i cho vào t , nhìn gi ng m t ông ch ng m u m c.

Cô ph i khó kh n l m m i ki m ch c suy ngh i ra giúp anh, n m nghiêng trên gi ng nhìn anh c i, nói: “Ph ng tiên sinh không ng ngài c ng có ngày hôm nay”.

Anh nhún vai c i áp: “Ch ng còn cách nào, c cô n ng v a m i v n ng quá s c, gi còn không d y n i”.

Cô t i n tay v i g i ném v phía anh, anh gi m t tay ra túm l y, v a c i v a nói: “Xem ra th l c ã h i ph c r i”, xong i v phía cô.

Cô v i r t tay l i vào ch n, b d ng áng th ng nhìn anh: “Em ói b ng quá”.

Anh v n ang i th ng v phía cô, nh ng r i quay ng i t chi c g i lên gi ng, vô cùng nghiêm túc nh ng mày nói: “Em t ng anh mu n n a à?”.

H ng M C nh có c m giác mình ã b Ph ng Tuân Ki m trêu ùa, nh ng cô l i th y vui. Ra ngoài tìm n, su t d c ng tâm tr ng cô r t t t.

Ph ng Tuân Ki m ch a t ng th y cô i giày b t bao gi , gi ng nh s cô t nhiên tr o chân, nên anh c m tay cô r t ch t. Anh ch a t ng n m tay cô, nên khi n m b n ngón tay luôn có c m giác không kh ng ch c l c. Cô ban u còn nh n nh n, nh ng m t lúc sau, không nh n c n a, ph n i: “Ph ng tiên sinh, có ai n m tay con gái nh anh không?”.

Anh không hi u, h i ng c l i: “Th ph i n m th nào?”.

Bàn tay cô tách n m ngón tay anh ra, sau ó lu n n m ngón tay c a mình vào, n m ch tr i kéo anh i v phía tr c, c i nói: “ ây là ng tác th ph m, anh ph i nh cho k ”.

Anh cười, dặt cô đi tiếp, hỏi: “Em có search xem trên đó có chỗ nào ngon không?”.

Chỗ ngon thì rất nhiều, cô tuân mệnh tràn, nhưng cứ thấy chỗ nào thì vẫn phải tìm. Thế sao lại không chọn ở đây, cô thấy hôm nay tâm trạng anh khá thoải mái, nên mua thêm mấy xiên thịt nướng bên ngoài. Nhìn anh ngồi bên bàn thịt nướng, cô nghĩ thấy có lẽ vì anh, và nghĩ tay gì thì xiên thịt của anh và nói: “Chúng ta đi tìm nhà hàng thôi”.

Anh tránh tay cô, rồi giật xiên thịt lên miệng cô, cười nói: “Mùi vị ngon lắm”.

Cô nhìn anh một lúc, vui mừng hé miệng cười, sau đó nhai nuốt ngon. Hai người vớ vớ, khi tìm được nhà hàng mình muốn, bắt đầu ăn ngon.

Kỳ nghỉ dài vừa qua, khách du lịch trên đó không nhiều, lúc này rất ít người, có không ít người đã lên thuyền về quê.

Hàng M.C nhận mua một cuốn sách, lúc các khách du lịch khác, đi ăn ở nhà hàng nào thì ông đưa lên một túi giấy trong sách. Ông đưa các nhà hàng có ông mình, nhưng một phần các ông bà chủ yêu quý con dâu của gia đình, như những khách hàng phải mua bán mới có ông đưa.

Hàng M.C nhận sau khi bị hai chủ nhà hàng thì yêu cầu Phụng Thuận Kim đi ông đưa, Phụng Thuận Kim làm việc rất vất vả, công việc của nhà hàng có công nhân phải đi ông đưa hay không, và vào là mua thức ăn.

Cô phê bình anh tiêu tiền như tay, anh ngồi trên sofa trong nhà hàng bán rượu, cười nói: “Nghe bạn nói taxi mà trả tiền thì rất rẻ”.

Cô cảm giác như anh nói đùa, muốn giáo huấn anh, nhưng khi thanh toán anh còn như chủ nhà hàng chấp nhận cho hai người.

Cô chợt nghĩ chuyện chung vui anh, tự nhiên bỗng anh kéo ra trước mắt kính, như thể hình ảnh người. Anh cảm thấy không tự nhiên của cô, bèn khẽ cười thì thầm vào tai cô: “Thật là người ra, nếu không khi xem như sự thay đổi nam và dã thú, em sẽ thất vọng”.

Anh nói không sai, khi nhìn lại thì thấy anh cười, anh cười rồi đi ánh đèn sáng chói, còn thấy thái độ của cô có phần ngạc nhiên. Cô như xóa nhòa, nhưng anh không nghĩ, kéo cô đứng nói: “Còn rất nhiều của hàng, bây giờ em đi mua đồ ăn uống thành thử thôi”.

Cô nghĩ anh nói đùa, nhưng sau đó nhìn thấy của hàng, anh như chủ nhà hàng chấp nhận giúp. Đứng ở đây cô nghĩ rằng, sáng hôm sau khi anh kéo tay trên giường xuống, cho dù anh bù tóc rồi vẫn có thể nghĩ rằng kính để ánh nắng ban mai chiếu tới cùng anh chấp nhận.

Anh c ng ch p riêng cho cô, còn ghi hình l i b d ng cô khi n cá xiên hàng quà v t ven ng. Tâm tr ng cô vô cùng vui v , ôi môi h ng ghé sát nh hôn anh. Nh ng anh lạnh l i né c, khi cô c i hi hi r t l i thì anh nhào v phía tr c c n vào môi d i cô. Cô b au, nh ng c ng không y u th mà c n l i anh.

C ch thân m t nh th , khi n nh ng du khách khác x u h quay m t i.

Cô càng cao h ng, khi i b t i trung tâm o c khoác tay anh mãi. Áo s mi c a anh b cô kéo t i x c x ch, nh ng anh không ch nh l i, mà m c cô.

Hai ng i i ngang qua m t trang tr i chè trên núi, d ng chân ngh ng i, ti n th u ng trà.

Cô i quanh phòng, nhìn nh ng b c nh ch p t cu i th k tr c treo trên t ng, a ph n toàn c nh v t, th nh tho ng m i có m t vài b c ch p ng i.

Anh th y cô h ng thú, bèn b o: “Ch nhân c a quán trà này t ng là m t ti u th gia ình khá gi nh t trên o”.

Cô quay l i nhìn anh, chau mày c i h i: “Anh quen?”.

Anh l c u, h gi ng áp: “Cô y n m y ch c n m nay, nh ng ng i t ng vào g p cô y u ã s m v v i t m r i”.

Cô th y r t kì l : “Cô y ã nhi u tu i r i?”.

Anh l c u h th p gi ng áp: “C n phòng màu tr ng i di n o kia là xây cho cô y”.

Cô hít m t h i th t sâu, b t giác c ng vô th c h gi ng: “Cô y là... c a Tiêu Di p?”. Ch “ng i ph n ” cô không nói ra mi ng.

Anh g t u. Nh ng rõ ràng tài này n ây thì m c k t, vì có ng i bán hàng ã chú ý t i h , anh t nhiên chuy n tài: “Tôi th y mùi v trà ây không t , cho chúng tôi n a cân”.

Cô bi t anh ang chuy n s chú ý c a ng i kia sang v n khác, vì c này anh khá gi i, ra kh i trang tr i chè cô li n khen ng i anh.

Anh nghiêm túc c i, th dài: “Ai bi t trong trang tr i này có còn ng i c c a Tiêu Di p hay không, ng ng b h ý theo dõi thì h u qu khôn l ng”.

Cô c i kh : “Em còn t ng anh ánh nhau r t l i h i c y”.

Anh c i ph nh n: “Anh ch a bao gi ánh nhau”.

Cô c tình khinh mi t nhìn anh: “Thi u niên ch a t ng ánh nhau có c gi là thi u niên không?”.

Anh h i ng c l i cô: “Em t ng ánh nhau r i?”.

Cô g t u r t nghiêm túc, nh l i: “H i em m i t i Tam Á, em không nói c ti ng a ph ng, th m chí ngay c ti ng ph thông nghe c ng không hi u

l m. H coi em là ng i t n i khác n, th ng xuyên b t n t em. a ph n thì em nh n, nh ng sau ó không nh n c thì em ra tay”.

Anh vô cùng kinh ng c: “Em ánh c b n chúng? ánh c c b n con trai?”.

Cô th y anh tin mình, t nhiên phá lên c i, nheo m t nói: “Th mà anh c ng tin à?”.

Anh gi tay nh b o má cô, cô nghiêng u né tránh, nh ng b ng “ái” m t ti ng, c nh b v o.

“Sao th ?” Anh i sang bên kia nhìn m t cô h i.

Cô nhìn anh b ng v m t áng th ng: “B t r o c r i, không c ng n i”.

Anh gi tay gi c m cô, nh xoay c cô v v trí c . Nh ng anh v a c ng, cô ã la oai oái.

Anh b t u cu ng.

Cô không th gi v thêm n a, g p ng i c i phá lên.

Anh bi t mình b l a, gi tay ra véo má cô, cô au v a nh y tránh v a gi hai tay lên u hàng, nói: “V a r i em nh ra chúng ta còn ch a i xe p vòng quanh o”.

Gi a tháng M i, h n b n gi chi u ánh n ng m t tr i ã không còn quá gay g t n a.

Thuê m t chi c xe p, H ng M C nh vô cùng t giác ng i phía sau ô m ch t eo Ph ng Tuân Kí m.

Xe con i trên ng r t ít, nh ng ng i thuê xe p i n gi này ã b t u p quay v . H ng M C nh ng i ng sau, nhìn nh ng ng i p xe i ng c chi u v i mình d n d n m t hút n i cu i con ng.

Th y tri u thay i, t ng t sóng xô m nh b á, hoa sóng b n lên t ng chù m cao th p khác nhau. Cô n ào c ngày, nên gi ã th m m t, d a u vào l ng anh, l ng l c m nh nh i m t ng i anh truy n sang.

Anh không quay u l i nhìn cô, ch h i: “M t r i à?”.

Cô l c u nói không, r i l i b o: “Em hát cho anh nghe nhé”.

Anh kh c i.

Cô c ý h ng gi ng, sau ó b t u c t ti ng hát.

*Gió bi n th i mãi th i mãi bao n m nay, trái tim l u l c ch a t ng thay i
hoa sóng mang i h t m i nh nhung, ch l i v m n trong n c m t c a ai...
H i âu bay mãi bay mãi bao n m, mu n v t bi n l n sang b bên kia, nghe nói
c nh p góc bi n, là chân tr i mà anh mu n n nh t. Dù tr i có t i, c ng
ph i i h t gi c m này, dù i có ng n, c ng ph i s ng th t lã m n.*

Cô hát t ng câu t ng câu, hát h t c bài. Cô vô th c r i n c m t, nh ng không dám buông tay ang ôm quanh eo anh ra lau, s hành ng b t th ng c a mình s kích ng tâm tr ng c a anh. Hát xong, cô nhanh chóng c i h i: “Bài hát này là *Gió bi n th i*, em nghe c trong l n cùng Âu Na i xem ca nh c, hát bài này bên b bi n có ph i r t thích h p không?”.

úng lúc ang xu ng d c, anh t hai chân lên gióng xe không ng y, c ng không bóp phanh tay. T c xe lao m i lúc m t nhanh, t ng c n gió bi n th i qua m t, anh ang r t tìm ch tâm tr ng c a mình, c g ng m m c i khen ng i cô: “Thì ra em hát hay nh th ”.

Cô kh c i, r i t khen: “H i còn H ng Kông, em còn là ng i hát chính trong dàn h p x ng c a tr ng. N u không ph i gia ình g p bi n c , không ch ng em còn tr thành ca s n i ti ng y ch ”.

Cô nh c l i chuy n ngày x a d ng nh ch ng còn chút bu n phi n, nh ng anh hi u tâm tình c a ng i tu i ó khi g p bi n c gia ình, bèn k cô nghe nh ng gì mình ã tr i qua: “H i nh anh r t thích á bóng, có l n anh t á m t mình trong v n hoa, không c n th n á trúng kính c a s c a nhà hàng xóm, làm v chi c bình c c a nhà h . Ng i nhà ó sang g p b m anh, m che ch n cho anh, nói m t a tr m i tám, chín tu i không th á m nh nh th c, sau ó g i lái xe ra b o anh ta xin l i nhà hàng xóm. ng nhiên, m anh ph i n ti n cho chi c bình c . Khi y anh c m th y m r t yêu anh, nh ng gi ngh l i, th c ra bà quá nuông chi u anh”.

Cô không ng anh l i ch ng nh c n B ch Tuy n Nghi, r t kinh ng c xong v n an i anh: “ a ph n các bà m u r t nuông chi u con cái mình”.

Anh g t u, nghiêm túc vô cùng, nói: “Dù trong m t ng i khác bà x u hay t t, bà mãi mãi là m anh”.

Cô s anh nh t i k t c c thê th m c a B ch Tuy n Nghi, nhanh chóng ti p l i: “Anh thì t t r i, có m t ng i m yêu th ng anh nh th , m em luôn r t bình th ng v i em. Gi em nh l i, th y bà r t vô trách nhi m, em m i m i tu i, mà n v t b em l i t sát”.

Anh ành nói: “M em quá yêu cha em”.

Cô c ng g t u, nói: “H ti p t c yêu th ng nhau m t th gi i khác”.

Hai ng i v a i v a k l i chuy n x a, t i t n n i không có m t bóng ng i m i quay u tr v .

R vào quán n v t ven ng n n o c ng m t b ng, lúc ng i phà quay l i o t r i b t u m a.

C n m a n quá t ng t, không ai mang theo ô. Ph ng Tuân Ki m nói vào quán mua, nh ng cô không cho, nh t nh òi kéo anh ch y trong m a.

Tr i t i l m r i, èn ng tr nên mông lung trong m a. H tay trong tay ch y gi a ph , phía t i t m kia có cái gì, h không mu n bi t, i u duy nh t h ngh n, là mu n ghi tâm kh c c t c m giác lúc này.

Mà càng lúc càng l n, r i vào u, lên ng i khi n ch nào c ng au rất, h v i vàng quay v khách s n.

Anh có cu c g i nh c ng i l i, cô tinh ý tránh i t m tr c.

N c nóng x t trên u xu ng, thu n theo c th ch y n t n gót chân. Cô v n luôn nh m m t, tr n t nh l i trái tim mình. Cô bi t ây có th là êm cu i cùng c a h , cô mu n i x v i anh th t d u dàng, gi ng nh êm u tiên, anh ã d u dàng v i cô v y.

Khi Ph ng Tuân Ki m cúp máy, úng lúc nhìn th y H ng M C nh i t nhà t m ra.

Chi c áo T-shirt r ng ph qua u g i, tóc còn ch a khô h n, khuôn m t vô cùng thanh tú đ i ánh èn trong phòng.

Anh v n luôn thích dáng v s ch s th m tho c a cô, lúc này kh c i h i: “Mu n quy n r anh sao?”.

Cô c i không áp, b c t ng b c v phía anh, gi tay y anh ngã xu ng gi ng, sau ó ng i lên ng i anh.

Anh ng i th y mùi h ng thoang tho ng c a cô. X a nay anh không ch u c dù ch m t chút mùi n c hoa, nh ng lúc này l i c m th y mùi này r t h p d n, không kìm c hít sâu m t h i.

Cô ch m rãi ph ng i xu ng, m m m i d a vào lòng anh, nghiêng u g i lên ng c anh.

Anh dính m a, ch a k p t m, qu n áo v n t.

Nh ng cô không th y dính nh p, áp má vào ng c anh, gi ng nh hi v ng nghe th y g i ó t ti ng tim anh p.

Anh m c cô dính l y mình, gi tay vòng ôm l ng cô, không lên ti ng phá v s bình yên lúc này.

Ti ng m a bên ngoài nh d n, gió l nh lu n vào qua cánh c a s ch a óng ch t, không khí b t u h i l nh. Cô c c trong lòng anh, cu i cùng lên ti ng: “Ph ng Tuân Ki m, em m tr i, không mu n ti p t c th này n a”.

Anh run r y rõ ràng, nh ng không có ph n ng nào m nh h n.

Cô nhanh chóng nói ti p: “Tr c kia anh giúp em, sau này c ng luôn giúp em, còn em dùng h n b n n m tu i xuân báo áp anh. Chúng ta hòa”.

Anh nghe ti ng cô kh th dài, anh không th nào m mi ng, nh n l i ho c t ch i, u là k t qu anh không mu n.

Cô b t u khóc, t ng gi t n c m t ch y xu ng ng c anh n i trái tim anh ang au. Qu n áo anh r t l nh, nh ng n c m t c a cô l i nóng, gi ng nh mu n làm b ng trái tim anh.

“Em không quen lí t t b n thân mình, em không nên yêu anh.” Cô bu n bã nói, gió ng nh nh gió tho ng, nh ng l i nh búa gõ t ng nhất vào tim anh.

Anh không th kh ng ch c c m xúc c a mình, ngh n gi ng g i: “M C nh”.

S anh ng t l i mình xong cô s không nói ti p c n a, ành hít m t h i, nhanh chóng lên ti ng: “Khi r i kh i H ng Kông em m i m i tu i, b t ut khi y, em luôn r t ng ng m nh ng a tr có m t gia ình hoàn ch nh. Em th ng t nói v i mình, sau này l n lên, em s k t hôn v i m t ng i àn ông bình th ng, sau ó s ng m t cu c s ng vui v bình th ng, không c n quá nhi u ti n, c ng không c n nhà to ch c n m t ngày ba b a c n no là . Sau này x y ra quá nhi u vi c, anh b c vào cu c s ng c a em, t ng b c a em b c vào m t cu c s ng khác. Em không h i h n con ng mình ã i, c ng không ph i không mu n l i bên anh, nh ng em ch s n ngày nào ó em không kh ng ch c tình c m c a mình. Em s yêu c u anh nhi u h n, s h i v ng ng i sánh b c bên anh là em, mà không ph i ti u th nhà nào ó. Tình yêu c a em s ngày m t ích k , em s gi ng nh ng ng i ph n khác tìm m i cách phá h ng con ng i t i thành công c a anh. y là i u em không mu n nh t, khi n anh ph i chán ghét em, h n em, th m chí c là ch a t ng quen m t ng i nh em”.

Anh ôm ch t cô, ôi m t ã t t lâu, hai dòng n c nóng h i l n xu ng ga tr i gi ng tr ng tinh, anh nh c l i: “S không àu, M C nh, s không àu, sao anh l i nh th , anh s luôn...”.

Cô l c u gi tay lên ch n môi anh, ng n anh nói nh ng t y ra. Khó kh n l m cô m i l y c đ ng khí, không mu n vì t “yêu” anh bu t mi ng nói ra mà đ ng khí y tan thành mây khói.

Cô kh nói: “Anh ng hi u l m em vì anh nên m i a ra m t quy t nh nh th , th c ra em vì chính b n thân mình. Ch ng qua em mu n anh luôn nh n m t t t c a em thôi. Anh c ng ng hi u l m r ng tình yêu em dành cho anh sâu h n bi n, ph n là loài ng v t ai i t t v i h h s i theo ng i y. Ban u anh t t v i em, sau này c ng s có ng i àn ông khác t t v i em, gi em yêu anh, nh ng sau này em s yêu ng i khác. Em không ph i là chim b d c, r i xa anh, em v n s ng t t. Hu ng h gi em có nhà có xe, có m t công vi c l ng cao, còn có c ng kim c ng n a, em s s ng t do h n, vui v h n. Còn anh nên ti p t c n l c vì m c tiêu c a mình. Th gi i này luôn công b ng, ph i tr giá m i có thu ho ch, dù cái giá ó là gì, em u mu n c nhìn th y ngày anh thành công, t c tâm nguy n c a mình”.

Tâm tr ng cô đ n bình t nh tr l i, n c m t c ng không còn l n dài n a, kh hít hai h i, sau khi xác nh anh s không nói gì m i d ch ngón tay trên mi ng anh sang bên má. Ngón tay cô ch m vào v t n c m t c a anh, lòng bu n vô h n, sau khi nh nhàng lau giúp anh, cô i m m nói: “N u anh th y khó ch u, thì hãy chuy n cho em m t món ti n. Con ng i em tham lam, m t

n m tính m t tri u, tính tròn b n n m, cho em b n tri u. ng chuy n vào th , nh th s khi n ng i khác chú ý, anh hãy a em ti n m t, gi ng nh h i mua nhà y, a em ti n m t, em s i g i t ng chút t ng chút m t”.

Anh không tr l i cô.

Cô ng ng u lên, gi tay nâng m t anh, r i nhìn anh ch m ch m.

Cô ch a bao gi th y anh khóc, nhìn b d ng anh lúc này, cô th y tim mình nh tan nát. Nh ng cô không dám khóc n a, lúc nh m m t l i cô d ch lên ng i anh thêm chút n a, sau ó nh nhàng hôn lên môi anh. Cô hôn r t nh r t nh , nh nh m t cánh b m. Cô ng i th y mùi chua xót, c m giác không ch u n i n a nh quay u i.

Nh ng úng lúc cô nh r i kh i môi anh, anh l i gi tay lên gi ch t gáy cô, r i ng m l y môi cô.

Cô kh n c lên, gi tay vòng ôm c anh, a l i ra qu n l y l i anh. M t n hôn sâu, qu n quýt.

Anh b t u th d c, cô nh m ng i d y, sau ó ch m ch m h xu ng. Anh vào c n i sâu nh t trong cô, n i ch t ch c a cô ôm khít l y anh, khoái c m mê ng i khi n c hai ph i kh rên lên. Anh gi ch t eo cô, ch m ch m chuy n ng. ng tác c a anh nh mà ch m, nh ng l c thì l n sau m nh h n l n tr c. S thâm nh p ch m ch p này khi n ng i ta mu n v v n còn h n s khao khát cu ng nhi t.

Cô luôn cúi u nhìn anh c i, anh th y c m giác này vô cùng h p d n. Anh t nhiên nh m d y hôn lên ôi môi ang c i c a cô, l t ng i è cô xu ng. L n này anh không nh nhàng n a, ng tác càng lúc càng mãnh li t, khi n cô rên r không ng t.

Cô không t ra y u th , khi anh m nh m ti n vào, cô c ng dùng s c c n m nh vào vai anh.

Anh au, nh ng l i c m th y au nh th m i t t.

M a không bi t l i r i t lúc nào, lách tách nh p nhàng, có ánh èn y u t trong phòng làm b n, nh ng trông th t cô c.

Ph ng Tuân Ki m n m nghiêng trên gi ng. L ng H ng M C nh dính vào ng c anh, cô ã ng , c n c cong cong, khi n anh c nhìn th y m t vòng gáy p.

n gi anh v n ch a i t m, toàn thân dính d p, nh ng anh không mu n r i xa thân th cô.

Anh luôn cho r ng mình yêu c th cô, ngay t khi b t u ã yêu, mà cái s yêu này không bi t ã bi n v t bao gi , ngay c anh c ng không gi i thích r c. Anh ã n y sinh suy ngh mu n s ng c i v i cô, áng ti c ông tr i

không tác thành. Câu “Anh yêu em” má anh mu n nói v i cô b ng i thành “Anh xin l i”.

Anh bi t mình ích k , mu n gi cô bên, anh bi t s có ngày anh thành công, nh ng cô ch là m t ng i ph n bình th ng, cô không th i lâu nh th c, khi cô nói cô mu n r i i, th m chí anh ch ng t cách nú gi . Anh có th cho cô c gì? Ti n tài vô h n? Hay là êm en vô h n? Cu i cùng anh v n ph i k t hôn v i m t ng i ph n khác, còn ng i ph n anh yêu, ch có th s ng trong bí m t.

Anh bu n bã, anh au lòng, c ng h n s th a hi p và b t l c c a chính b n thân mình, t i sao anh nh t nh ph i nh t i s tr giúp t nhà h B ch? T i sao anh nh t nh ph i áp ng yêu c u c a B ch Tiên Ni m? T i sao anh nh t nh ph i l y ng i ph n mình không yêu? B i m i con ng anh i u ã b Ph ng nh Tr ch phong t a, ngoài tìm s tr giúp c a B ch gia ra, anh không còn con ng nào khác. Anh c ng không nh t nh ph i o t l i t p oàn H i Thành, nh ng n u anh c th này t b , thì s n l c h n hai m i n m tr c ph i làm sao? Cái ch t c a m anh ph i làm th nào?

Không ph i anh ch a ngh t i s cô n tr ng r ng sau khi thành công, nh ng i ng i là th , có nh ng chuy n b n nh t nh ph i hoàn thành, dù có ph i em m i th có ý ngh a nh t ra ánh i l y m t k t qu vô ngh a, c ng v n ph i i theo con ng ó.

H n n m gi H ng M C nh ã t nh.

Vì s nhìn th y m t Ph ng Tuân Ki m s không th h quy t tâm r i i, nên c t i cô u quay l ng v phía anh mà ng .

Cô th n tr ng nh c cánh tay vòng ngang ng i mình ra, sau ó xu ng gi ng, t t c ng tác u nh nhàng ch m ch p. Cô không dám t m, l ng l ng ánh r ng, dùng kh n m t t lau m t, sau ó m c b t i qua, s p x p túi c a mình, chu n b ra c a.

Khi m c a phòng, cô l i không n , quay u nhìn anh.

Hình nh anh ng r t say, n a khuôn m t lún vào chi c g i m m, l n a khuôn m t phía trên. X a nay cô ch a t ng có c h i nhìn anh ng , ch e sau này càng không.

Lòng cô au n, c n ch t môi ng n n c m tr i, quay ng i m c a phòng, sau khi b c ra m i nh nhàng khép l i. Cô bi t i b c này th t s khó kh n, nh ng không ng l i khó kh n nh th , ra kh i c a, v n ng d a vào t ng mãi, c th run b n b t không nh c n i chân.

Có khách tr phòng t sáng s m i qua th y cô nh v y, nh b c t i h i cô có c n giúp hay không. Cô s ánh th c Ph ng Tuân Ki m trong phòng, nhanh chân ng d y b c i tr c.

Còn quá s m, tr i m a nh , v n ch a sáng h n, ng i ng i phà r t ít.

H ng M C nh ng bên c a s , nhìn v phía hòn o nh d n nh d n, gió bi n th i m a h t vào, b n lên m t cô, l nh b ng.

Cô không nói gì, lên máy bay, ti p viên h i cô mu n n gì, cô ch xua tay t ch i. Cô vô cùng m t m i, d a ng i vào gh nh ng không ng c.

Quay v Th ng H i, tr i c ng m a không ng t. Ng i i taxi x p m t hàng dài, th là cô quay u i v phía ga tàu i n ng m. Trong tàu i n ng m không khí r t b c b i, cô không n sáng, b ng tr ng r ng, không gian ch t h p khi n cô có c m giác t i t m khó ch u. Cô xu ng tàu gi a ng, lên m t t, ng i th y mùi không khí t i m i do c t m m a, c ng i t nh tảo h n lên.

Cô không mang ô, li n tìm m t quán n g n ó, g i cháo tr ng và bánh bao. n hai mi ng, d dày d ch u h n nhi u.

C ng th t tr ng h p, Dung Ng c Lan v a t Los Angeles v g i i n cho cô, h i cô ang âu, có th i gian không.

Lúc này cô c n ph i b n r n l p y th i gian c a mình, th là nhanh chóng dùng b a sáng xong quay v nhà, t m r a, ch n m t b qu n áo màu s c t i t n, trang i m xong l p t c t i khách s n H Vi t, úng vào gi n tr a.

Trong i n tho i Dung Ng c Lan không nói nhi u, khi H ng M C nh vào nhà hàng, g p Dung Ng c Lan ang ng i cùng T ng T nh Doãn và ng i th nh tho ng m i xu t hi n tr c công chúng H a Nguy t Quang, l p t c cô a ra suy oán.

Dung Ng c Lan v a quay v , không bi t có ph i do nh h ng t cái ch t c a cha T Hi Lê hay không mà cách n m c trang i m vô cùng gi n d . C ng may có H a Nguy t Quang, T ng T nh Doãn ôn hòa h n ngày th ng r t nhi u. S chú ý cu i cùng c a H ng M C nh là dành cho H a Nguy t Quang v i mái tóc ã dài quá vai. Nói nghiêm túc thì, cô m i g p H a Nguy t Quang hai l n, n u nói D ch Hi u V là m t óa h ng r c r , thì H a Nguy t Quang chính là m t óa hoa lan t nh l ng, n trong thung l ng và b T ng T nh Doãn gi u i.

Thành ph này ch a bao gi thi u nh ng ng i buôn chuy n, càng không thi u nh ng ôi m t phát hi n ra chuy n buôn. Ng i ph n nh H a Nguy t Quang c ng ã t ng m t th i là tài bàn tán sôi n i c a m i ng i trong lúc trà d t u h u. H ng M C nh th ng không quá tin vào nh ng l i bàn tán vô v ó, ch c m th y T ng T nh Doãn th t lòng v i H a Nguy t Quang, H a Nguy t Quang c ng th t lòng yêu T ng T nh Doãn, th là , hà t t chuy n gì c ng mang ra liên h v i ti n tài nh th ? Âu Na ng nhiên c ng vô cùng ng ng m H a Nguy t Quang, nh ng lúc nh ra l i than th v i cô: “Nh ng ng i àn ông tài m o song toàn trên th gi i này ít nh th , sao b n h l i g p c c ch ? Ông tr i th t không công b ng! Nh ng l i c u nguy n trong ngày sinh nh t c a mình u ch ng linh nghi m gì c ”. Khi y cô còn c i Âu Na g i g m tâm nguy n vào i u c ngày sinh nh t, nh ng n

Là một mình thì mình, cô cũng không kiếm được mà cũng nguy hiểm, gặp nhiều lợi ích nguy hiểm vào ngày sinh nhật chắc có thể là cũng nguy hiểm mà thôi.

Tên Tnh Doãn và Hà Nguyễn Quang sắp tổ chức hôn lễ vì rất nhiều lý do, Hà Nguyễn Quang muốn hôn lễ này kín đáo và ngọt ngào. Hà không muốn tìm công ty tổ chức lễ cưới bên ngoài, cũng không muốn giao hôn lễ của mình cho nhà hàng vì không quen biết, vì vậy mình tìm tìm Dung Nguyễn Lan. Dung Nguyễn Lan giới thiệu Hà Nguyễn Mạnh Cường, Hà Nguyễn Quang nghe nói cô chính là nhân viên PR hát trong buổi tiệc thì liền trong, thì cảm thấy rất ngạc nhiên.

Hàng Mạnh Cường không có chút chi, mà trên thực tế, đây cũng là công việc của cô. Trước kia cô tổ chức hôn lễ cho người khác, quy trình chuẩn và vẫn còn nhớ. Khoảng một tháng nữa là tới ngày cưới, cô có thể nghỉ ngơi.

Cô ghi nhớ những yêu cầu, thích của Hà Nguyễn Quang và Tên Tnh Doãn, buổi chiều khi đang xem ảnh thì Lâm Khôi Sơn gọi mình về nhà. Cô nhận ra mùi hương quen thuộc của anh, cô mỉm cười, cô mỉm cười, bẽn lẽn nói: “Oa...”.

Lâm Khôi Sơn gọi mình làm sao, nên cũng vui vẻ thì giờ bên cô, lúc cô vui vẻ thì anh cũng vui vẻ, anh cũng vui vẻ thì cô cũng vui vẻ.

Cô liền nhìn anh, lập tức nói: “Tối nay anh đi”.

Anh cười: “Anh đừng em mua nhà đi mua xe thì chắc phải có nhiều tiền thì mới mua được”.

Cô đáp: “Em còn tặng anh gì em đi thì vào buổi tối, thì chắc là nhận được quà. Nếu em không đi anh sẽ buồn”.

Anh cười: “Nếu anh gặp em sớm vài năm, nói không chừng tình duyên của anh sẽ bình thường như bao người khác”.

Cô nhún vai, cười đáp: “Anh nên cảm thấy may mắn vì không gặp em sớm, nếu không anh sẽ không có con”.

Anh không phải là người mập mạp, nói không lời, nhìn cô hồi lâu, thì nhiên nhiên: “Hôm nay em trang điểm quá đẹp quá”.

Cô không muốn bắt chuyện mà cô gót chân Asin của mình, vác mìn cày lên ngựa và trả lời: “...”.

Anh gật đầu như chết như ra: “Thì ra em đang gián tiếp nhắc hai hôm nữa là tới sinh nhật em”.

Thế ra cô hoàn toàn không sắp xếp sinh nhật mình, nhưng nghe anh nói thế, đành thán phục, cười đáp: “Vì vậy anh nên tặng quà chu đáo cho em”.

Anh cười: “Anh sắp xếp quà hậu hĩnh quá rồi có gì thì hi vọng. Anh không sợ mình cho rằng anh theo đuổi em, chỉ sợ bạn trai em không vui”.

Cô phẫn n mà s c m t không i: “Em không có b n trai”. V m t và ng khí c a cô u r t nghiêm túc, anh không bi t nên tin cô hay không. Cô nhanh chóng nói: “Em ch a bao gi nói v b n trai mình, u là t anh oán b a thôi”.

Cô v i vàng gi i thích nh th , l i khi n anh th y nh ng l i ph n n tr c ó c a cô không áng tin. Nh ng n u cô ã nói v y, thì t t có lí do c a mình, anh không thích truy h i t i cùng, c bi t trong chuy n tình c m riêng t , nên c ng coi nh cô ang nói th t. Anh c i h i cô: “V y li u có th l y lí do sinh nh t em mà thác lo n m t êm không?”.

Cô không th ch u c s yên t nh và cô c, nên nh n l i.

n l u xong, hai ng i i bar.

H không ph i là nh ng ng i n i ti ng trong thành ph , nh ng quen không ít ng i, ngang nhiên cùng nhau xu t hi n trong quán bar trung tâm thành ph , r t nhanh có ng i t i chào h i cùng n c i ch gi u trên môi.

H ng M C nh u ng vài chén, nên ch ng bu n quan tâm t i ai. Danh ti ng c a Lâm Kh i S ng c ng b h y t lâu r i, càng không thềm ý.

Ng i khu v c huyện náo nh t, ánh èn ng s c quay v i t c chóng m t, khi n ng i ta hoa c m t. H ng M C nh c m th y m i âm thanh không ng ng p vào tai cô, nh ng âm thanh ó k t h p v i nh p p c a trái tim, gi ng nh mu n làm cô tan ch y, nh ng cu i cùng cô l i b ném vào trong bi n n c mênh mông không áy, c th tr nên nh b ng, không bi t ph ng h ng âu.

Ch ng m y khi c th l ng b n thân m t t i, hôm sau lúc i n tr a thì g p Ti n M n. Ti n M n kéo cô ra m t bên, h gi ng nói: “Không ph i tôi thích lo chuy n bao ng, nh ng tôi qua có ng i nhìn th y cô và Lâm Kh i S ng cùng i bar, th là th nào? Anh ta ang đi n v quay u là b à?”.

Cô v a g p th c n vào a v a c i nh t, nói: “Anh y là b n tâm giao c a tôi. Có m t i phú hào nh th làm b n, ng i khác mong còn ch ng c, mình s gì?”. R i vô th c ng ng u lên nhìn ti vi trên t ng.

úng lúc ang chi u b n tin tài chính, t p oàn Trung L i m h p báo công b t ng giám c m i c a khu v c châu Á Thái Bình D ng, trên màn hình xu t hi n r t nhi u ng i, nh ng ng kính ch y u trung vào Ph ng Tuấn Ki m. Anh m c m t b vest màu en, ph i v i cà v t màu s m, nhìn anh vô cùng nhanh nh n. t nhiên anh t th t c a t p oàn H i Thành bi n thành ng i i đi n khu v c châu Á Thái Bình D ng cho t p oàn Trung L i c a B ch gia, tin t c này qu là bom t n. Phóng viên và máy quay hi n tr ng u theo sát t ng b c chân anh, mu n h i rõ nguyên nhân nh ng anh không có ý tr l i ph ng v n, v s ng n ám phóng viên l i, trên màn hình ti vi chuy n sang c nh khác.

Ti n M n c ng b s c b i tin này, ng n ra h i lâu m i chau mày nói: “Gi là th nào ây? Ph ng Tuấn Ki m nh y vi c à?”.

Cô cúi đầu tiếp tục gõ phím vào máy, các ngón tay ra bình thường, chỉ mỉm cười nói: “Anh yên tâm vì chúng tôi sẽ cố gắng”.

Tiền Minh tán dương cô: “ đúng thôi. Mặc dù tình hình kinh doanh trong nước rất ảm đạm Trung Quốc cũng đang gặp khó khăn, nhưng có lẽ vì cần phát triển nền kinh tế Nam Á mới là công việc chính của họ. Giờ thì giờ nghỉ ngơi chuyên để dành cho công nghiệp, tạm thời lại cần các chuyên gia nghiên cứu tìm tòi nền kinh tế mới. Hơn nữa tôi nghe nói, Phó Thủ tướng Kiêm là người có óc kinh doanh, mà vì tình hình này, thì lẽ ra cần phải có Trung Quốc trong nước của chúng ta”. Nói mãi nói mãi, Tiền Minh bỗng nhiên hỏi Hoàng Minh: “Cô có xem bảng xếp hạng thế giới về nhân lực không? Tổng giá trị tài sản của Bách Tiên Niêm còn xếp trước Dung Hoài cũng không”.

Hoàng Minh đáp lại là xem rồi, không muốn tiếp tục tài này nữa, buông máy, bắt đầu quay lại công việc.

Cô cảm thấy không vui vàng, nhai kẹo mi nui, nhai nhai trong miệng ngẫm nghĩ nhà mình còn bao nhiêu người. Cô nghĩ lúc, rồi nghĩ đến lý do mà cô cảm thấy không vui, nhưng mình không còn gì để nói, chỉ nghĩ đến nhà mình công ty.

Buổi chiều cô đi chọn hoa dùng cho đám cưới của Tống Tinh Doãn và Hà Nguyệt Quang. Hoa hồng thì nhiều không thể thiếu, nhưng kiêu dũng thì không quá, lại thêm hoa bách hợp càng không thể thiếu. Cô nghĩ ra có thể dùng hoa thược dược, thì là thu thập rồi thì mua các loại hoa này gửi cho Hà Nguyệt Quang. Hà Nguyệt Quang cũng thấy vậy, chọn hai loại trong số những mẫu cô gợi ý. Cô bán rồi gửi đi rồi thì công ty hoa, công ty hoa thì cô có mua nhìn cây thì không. Cô có rồi thì thì gian, bên lái xe thì có mang hai chậu về cho Hà Nguyệt Quang xem.

Bán rồi thì đi mua.

Hà Nguyệt Quang gửi cô lời cảm ơn, cô vẫn như ý, nhưng nhìn ra mình thì thấy các nhân viên phòng, nên đành từ chối. Giờ này mà lái xe, chắc chắn không đi nữa. Cô không muốn tâm trạng buồn như hôm nay, nên mỉm cười ra nghe.

Chương trình ca nhạc, bài hát trực tiếp của DJ gửi thiêu bài tiếp theo là *Càng vui càng lãng mạn* của Hoàng Diễm Minh. Đây là lần đầu tiên cô nghe bài này, vì xung quanh rất yên tĩnh, phía trước đèn sáng, nên cô vẫn đang phân tâm, toàn bộ tinh thần tập trung nghe hát.

Cô biết mình không nên quá tập trung vào giai điệu và ca từ của bài hát, nhưng khi nghe thấy câu: *Là anh cho rằng em có thể quên là yêu, thì phải chúng ta học cách quên là quên*, cô không kiềm được cảm xúc trào dâng.

Cô c n r ng gi tay t t ài, sau ó lau n c m t.

ền chuy n sang xanh, c th gi i b t u ch m ch m nhích d n v phía tr c, cô c ng không th là ngo i l .

Khi H ng M C nh v n công ty ã là h n b y gi .

Cô ch lên v n phòng l y chìa khóa t c a c n h , m i phút là xong, nên xe ngay ch c phép đ ng xe bãi tr ng tr c c a sau c a tòa nhà. K t qu khi cô i xu ng, th y m t mình Dung Trí H ng ang ng c a ngách. Cô vô cùng h i h n vì ã không cho xe xu ng h m, do đ m t lát, ành vò nh t nhiên b c t i. Khi còn cách Dung Trí H ng kho ng hai mét, cô húng h ng ho m t ti ng, i anh ta nghe th y, quay u nhìn cô, cô m i l ch s chào: “Dung tiên sinh”.

Bi u hi n trên m t Dung Trí H ng x a nay u r t nh t nh o, t nhiên th y H ng M C nh xu t hi n, trên m t c ng ch ng có v kinh ng c, ch g t đ u.

H ng M C nh không hi v ng Dung Trí H ng s c i v i mình, c ng không mu n h i anh t i sao l i ng m t mình ây, nh ng anh ngang nhiên ng gi a c a, n u cô c th mà i l t qua nh không có chuy n gì, v tình v lí u có v không c tôn tr ng c m giác c a anh l m. Ngh mãi cô c ng không bi t nên nói gì, ang nh nói l i t m bi t, anh l i quay u nhìn cô.

Cô b cái quay u t ng t c a anh làm cho gi t mình.

Anh th n nhiên h i: “Cô có xe ph i không?”.

Cô không k p tr l i, ng n ra xong v i g t u.

Anh l i h i: “Có th i gian không?”.

Cô ti p t c g t u.

Anh xác nh n xong m i nói ra ý th t c a mình: “Gi tôi ph i t i h i quán Trí Chân, nh ng lái xe c a công ty v a báo là xe b h ng. Tôi i m y phút r i mà không có taxi. Cô a tôi qua ó”.

X a nay cô luôn cho r ng v i Dung Trí H ng trên tr i đ i t không vì c gì là không th , nh ng v trí anh ang ng hi n gi không ph i là n i mà xe taxi có th vào c, rõ ràng là anh ang làm m t vì c vô ích.

Anh th y cô không có ph n ng gì, li n h i: “Không mu n?”.

Cô sao dám không mu n? Cô ch lo anh ng i quen chi c xe t i n t c a mình r i s c m th y con CC c a cô quá nh quá ng t ng t. ng nhiên, cô và anh ã g p nhau vài l n, hi u cách anh i x v i ng i khác, s không khi n cô khó x .

Cô ch là tài x , ng i gh tr c l y h t can m cho xe ch y, còn anh là i boss, ng i gh sau đ ng th n. Lái xe ng nhiên không th ch ng b t chuy n v i s p, vì v y cô im l ng.

c kho ng m i phút, anh nh ra h i cô: “Hai chai r u ó mùi v th nào?”.

Cô không có ý nh nói d i, u tiên là khách sáo c m n, sau ó nói th t: “G i h m r u r i, còn ch a có th i gian u ng”.

Anh hình nh “ ” kh m t ti ng, m t lát sau l i nói: “Kh i l ng công vi c c a các cô h i nhi u”.

Cô mu n áp là úng, nh ng b t l c ch h không quá thân thi t, t nhiên l i dám nói v i s p là mình làm vi c v t v , y không ph i vi c m t nhân viên thông minh nên làm, vì v y cô gi im l ng.

Di ng c a Dung Trí H ng chuông. Anh l y t túi qu n ra nghe, vài ba câu, cô bi t ng i h i quán ang h i anh i n âu r i.

Cô nhân c h i li c anh m t cái qua g ng chi u h u, c m th y ch c anh s p gi c mình lái nhanh h n, th là ch ng nói: “Gi này r t t c ng”.

Không ng anh ta l i nói: “Không v i. V n h n tám r i”.

Cô cho r ng kh n ng tính toán c a anh r t khá, ng i ta h n anh n c m vào tám r i, thì tám gi hai l m có m t.

n h i quán, có giám c ti p ón ra m c a xe, H ng M C nh vô cùng c m n v giám c này, nh có ông ta mà cô không t i n i bi n thành tài x th t s .

Dung Trí H ng xu ng xe nh ng l i ng ó không i, i hai giây không th y H ng M C nh xu ng xe, cu i cùng không nh n nh n c n a gõ gõ vào c a kính, b o cô: “Cùng vào n c m”.

Anh không thêm t “nhé” vào sau câu “cùng vào n c m”, vì v y câu này không ph i là câu tr ng c u ý ki n c a cô.

Cô ành nhanh chóng xu ng xe, i theo anh, v giám c kia d n hai ng i vào phòng riêng ã c t tr c.

Cô là nhân viên PR, m c dù vi c n c m u ng r u cùng khách ít ph i làm, nh ng dù sao c ng ã t ng làm, vì v y nh ng gì x y ra ti p theo cô cho r ng mình s ng phó t ng i n.

Nh ng th c t là, sau khi b c vào phòng cô m i phát hi n có b n ng i ang ng i trên sofa nói chuy n, không có m t ng i ph n nào. Cô ng ch ch phía sau Dung Trí H ng, không nhìn rõ v m t anh, nh ng cô ngh , ph n ng c a anh i khái c ng gi ng cô. M y v i gia này i sang n chay t bao gi không bi t?

Khi cô ang chôn chân t i ch , ti n hay lùi u khó, Dung Trí H ng ã b c lên phía tr c chào h i m i ng i. Trong b n ng i ó thì có ba ng i cô quen: Di p Chí Khiêm, Nh m D c, Thi u Giang ào, ng i còn l i là L c Bá H u cô có g p hai l n nh ng ch a nói chuy n l n nào.

Ch b a c m t i nay có l là Thi u Giang ào, i b n h chào h i nhau xong, Thi u Giang ào không quên còn có H ng M C nh, v a kh v y tay v i cô v a c i r t thân thi t: “Theresa, v a r i v giám c nhà hàng kia c m t m c t i n c món b ch qu , rau c i xào bong bóng cá v i tôi. Tôi nói chúng tôi toàn àn ông n g i ru t cá. Thì ra vì cô s t i”.

M y ôi m t u nhìn v phía cô, H ng M C nh c m th y mình ang r i vào tình hu ng h t s c b i r i. N u gi i thích lí do vì sao mình xu t h i n ây thì ch ng khác nào “càng v càng en”, nên cô c i tho i mái áp: “Hôm nay tôi úng là may m n, l i có th cùng ng i n c m v i nhi u nhân ki t th này”.

Không khí g ng g o coi nh c ng qua. H ng M C nh bi t h u là ng i t nh , dù trong lòng ang tò mò mu n ch t v quan h gi a cô và Dung Trí H ng, nh ng ngoài mi ng s quy t không nh c t i.

Lúc ng i, cô ng nhiên c s p x p ng i c nh Dung Trí H ng. Thi u Giang ào h i cô u ng vang tr ng hay vang Dung Trí H ng áp: “Cô y lái xe”.

Lí do v n quang minh chính i, nh ng l i khi n nh ng ng i có m t n y sinh nghi ho c.

Nh ng H ng M C nh v n c m th y b a c m này th t ch ng đ ch u chút nào, n i dung cu c nói chuy n c a h u là v th tr ng c phi u, cô nghe tai trái l i ra tai ph i, ch mong b a n mau k t thúc.

G n m i gi , cu i cùng c ng n xong.

ch ng mình mình úng là ang óng vai tài x , H ng M C nh nhanh chóng lái chi c CC ra, nh ng trên th c t , khi m y ng i Thi u Giang ào u ng đ a bên chi c xe t t i n c a mình, nhìn Dung Trí H ng lên m t chi c CC, thì ph n ng u tiên c a h là ng n ra.

Dung Trí H ng u ng chút r u nên hoàn toàn ch ng hay bi t gì, lên xe nói v i H ng M C nh: “V s n trang”.

Cô không ng anh l i ng i gh ph , nh ng anh ã đ a vào thành gh b t ng, cô ành ph i nh c: “Dung tiên sinh, anh ch a th t dây an toàn”.

Anh ta “h ” m t t i ng, sau ó gi tay lên kéo dây an toàn, khóa xong, neoh m t h i cô: “Cô n ch a no?”.

Cô v a kh i ng xe v a áp: “ n no r i n no r i. Món th t kho tàu c a h là dùng th t l n u en, c bi t ngon”.

Không bi t có ph i do u ng say không, mà nghe cô tr l i xong, Dung Trí H ng im l ng r t lâu. Cô t ng anh ng , ng c ng t t, n u không t ây v Dung Liên s n trang h n n a t i ng ng h , cô bi t tìm tài gì nói chuy n cho không khí b t c ng th ng?

áng tí c Dung Trí H ng không ng , t nhiên anh nói: “V a r i t o i q u ê n m t, c h m t m ì n h T h i u G i a n g à o l à k h o n g g i n g v i b n h , x a n a y c h a b a o g i a p h n i c ù n g. T r c k i a t o i l u o n i m t m ì n h, n r i c h n g r a s a o, l n n à y e m t h e o n g i v n c h n g r a s a o”, r i l i h i c ô: “C ó p h i c ô t h y r t k h ó x ?”.

Anh h i q u á t h n g, c ô k h o n g b i t n ê n t r l i t h n à o, ú n g l ú c n à y d ã y c u n l ê n, c ô h i m t c á i.

Anh kh c i h a i t i n g, b o: “Q u n h i ê n c ô n n o r i”.

L n n à y t h i c ô k h ó x t h t. C n g m a y a n h k h o n g m m t, v n d a v à o g h n h m m t d n g t h n. C ô t h t s k h o n g c ó t t i n c h n g t r o c h u y n v i a n h, a n h h ì n h n h k h á m t m i, n ê n k h o n g n ó i g ì.

n D u n g L i ê n s n t r a n g, x e c a H n g M C n h b c h n n g o à i, c ô à n h v y v y b o v c h v p h í a D u n g T r í H n g a n g n g i n g g h p h .

B o v n h a n h c h ó n g c h o c ô v à o, n g t h i c ò n t h o n g b á o c h o q u n g i a. X e t i t r c c a, q u n g i a ã n g i n g o à i c a.

C ô g i h a i t i n g: “D u n g t i ê n s i n h”, D u n g T r í H n g m i m m à n g t n h l i, t h y ã n s n t r a n g, g i t a y l ê n d i m t, n ó i: “N h a n h v y à?”.

Q u n g i a n h a n h n m c a x e, D u n g T r í H n g v a x u n g x e t h i c ô c n g x u n g t p h í a b ê n k i a.

D u n g N g c L a n t t r o n g n à c h y r a, t h y H n g M C n h a D u n g T r í H n g v , k h o n g t r á n h k h i n g c n h i ê n.

D u n g T r í H n g b c l ê n h a i b c t h m, n g s o n g s o n g v i D u n g N g c L a n, a n h q u a y n g i l i n h ì n H n g M C n h a n g n g h t s c c u n g k í n h c n h c h i c x e, c m t h y h i b u n c i, t h l à a n h c i t h t, b o D u n g N g c L a n: “N g à y m a i c h o c ô y n g h b ù”.

D u n g N g c L a n t h y D u n g T r í H n g u n g c h ú t r u, r a h i u c h o q u n g i a a n h v à o t r o n g, s a u ó i x u n g t r c m t H n g M C n h, n ó i: “M u n t h n à y r i, c ó c n n g l i s n t r a n g k h o n g?”.

C ô n h a n c h i g i i t h í c h: “X e c a D u n g t i ê n s i n h b h n g, ú n g l ú c g p e m, t h l à a a n h y i n b a c m, s a u ó l i a v ”.

D u n g N g c L a n n h c l i l i v a r i: “G i s p m i m t g i r i, p h n l á i x e m t m ì n h k h o n g a n t o à n, l i i”.

C ô v i l c u, n ó i k h o n g c n, s a u ó m c a v à o x e.

D u n g N g c L a n k h o n g é p.

C ô g i n g n h k t r m v a l à m c h u y n k h u t t t, l á i c h i c C C n h a n h c h ó n g r a k h i D u n g L i ê n s n t r a n g.

H n g M C n h t h t s m u n t ì m c h i g i i t h í c h v i D u n g N g c L a n r n g q u a n h g i a c ô v à D u n g T r í H n g t h t r a r t t r o n g s á n g, n h n g b t l c c á i l à

Dung Ng c Lan không hề có ý nh nh c t i vi c ó, n u cô c quy t nói, s khi n ch ta ngh cô ang lo l ng. Còn cô l i tình nguy n không ng ng tìm phi n não vì chuy n nh nhoi này, vì ít nh t khi cô t p trung tinh th n suy ngh , cô có th t m th i không nh t i Ph ng Tuân Ki m.

Sau ó, H ng M C nh quên bég sinh nh t mình.

Bu i sáng v ch ng Diêu L p Trung gi i i n cô m i nh . Ti p ó là i n tho i c a Diêu B i B i. H ng M C nh nghe th y li n bi t cô bé ang n m trên gi ng ng n ng, ch c cô bé b Diêu L p Trung gi c nên m i gi i i n cho cô vào gi này. H ng M C nh m i Diêu B i B i tham gia b a t i c sinh nh t t i nay, tinh th n cô bé l p t c ph n ch n h n lên.

ng nghi p trong công ty u nh n c thi p m i c a Lâm Kh i S ng, nên bi t hôm nay là sinh nh t cô, vì v y v a vào công ty, cô ã b h b n pháo kim tuy n y ng i.

Thái c a Ti n M n i v i Lâm Kh i S ng rõ ràng thay i m t tr m tám m i , c bám l y cô nói: “Có m t ng i b n trai c tình nguy n t ch c party sinh nh t cho mình trên du thuy n, th t úng là may m n mà”.

Cô nhìn Ti n M n c i, áp: “Tôi nh n s ghen tuông k c a c ”.

Dung Trí Đ t tít n c M xa xôi c ng gi i n chúc cô sinh nh t vui v .

Cô tò mò sao anh ta bi t sinh nh t mình.

Anh ta c i ha ha vô cùng huênh hoang: “Tôi cái gì mà không bi t”, sau ó h a v i cô: “ i tôi v nh t nh s bù cho cô m t món quà v a quý v a n ng”.

Cô c i áp: “Quý là c r i còn n ng thì thôi”.

Hôm nay trôi qua r t nhanh, ch a n b n gi , Dung Ng c Lan ã gi c m i ng i chu n b tan làm chu n b cho party bu i t i.

H ng M C nh ch a bao gi có m t sinh nh t vui v náo nhi t th này, không ch m i Diêu B i B i và ng nghi p trong công ty, nh ng ng i bình th ng có quan h khá t t v i cô c ng c Lâm Kh i S ng m i t i. M t ám ng i iên r t n m gi t i m i hai gi , hát hát nh y nh y, n n u ng u ng, cu i cùng là th i n n và c.

Cô rõ ràng không tin vào i u c ngày sinh nh t, nh ng lúc này v n nh m m t th m c u nguy n trong lòng.

Chu L L truy h i cô ã c i u gì.

Âu Na m n men r u y Chu L L v ch , nói: “Nói ra không linh n a”.

Party t i m t gi v n ch a tan. H ng M C nh u ng nhi u, Lâm Kh i S ng còn u ng nhi u h n cô, anh b o tài x a cô v , r i l i tìm ng i thu d n quà t ng c a cô t vào xe. Ti n M n th y cô h i say, nói s t i n cô, nh ng theo thói quen cô t ch i vì không mu n cho ng i c a công ty bi t mình ang âu.

M y túi quà c ng không c n làm phi n tài x c a Lâm Kh i S ng giúp, cô t mình mang lên.

Cô bi t b r i m y túi hành lang và trong thang máy, nh ng cô th c s không còn s c mà quay l i nh t n a, móc chìa khóa phòng t túi ra, á ng quà d i t vào phòng, cô m i th phào nh nhõm.

èn trong phòng v n sáng, m c dù cô ã u ng say, nh ng v n nh bu i sáng khi i làm ã t t èn. Cô gi t mình, ngay c h i th c ng nh ng ng l i. Cô bi t không nên ch i hi v ng, nh ng v n không tìm c mà b t g i: “Ph ng Tuân Ki m?”.

Không ai tr l i, ch có ba t cô v a th t ra vang v ng trong c n phòng tr ng.

Cô i vào thêm m y b c, th y có m t chi c va li an toàn màu tr ng t trên b c tam c p gi a phòng ng và phòng khách. Cô ch m ch m i v phía ó, ng i xõm xu ng. Va li không khóa, cô nh nhàng b m nút m . Cô t ng bên trong s là ti n, nh ng k t qu khi m ra, bên trong có m t l p v i nhưng màu en, bên trên là r t nhi u ôi khuyên tai m i hình d ng, to nh khác nhau b ng kim c ng x p thành câu “Sinh nh t vui v ”.

Cô cúi u b t mi ng, s ti ng khóc b t ra, truy n vào tai mình.

Trên o hôm ó, cô nói mu n anh a ti n cho mình. Th c ra là cô mu n anh bi t, cô ch ng khác gì nh ng ng i ph n khác, u c n ti n c . Cô c ng c g ng t nói v i mình r ng, quan h gi a cô và anh, có th dùng ti n mua t. Nh ng anh t ng khuyên tai kim c ng cho cô, gi ng nh tr c kia anh v n t ng, tr c kia cô u r t vui, nh ng l n này cô ch ng vui n i.

T i nay cô u ng say nh th , chính là vì không mu n nh t i b n sinh nh t c a b n n m qua, cô u có anh bên c nh. H không th r i kh i c n h này, nh ng b t ut khi ó, c n h này ã ng y ni m vui c a cô.

Cô lo ng cho ng ng d y, tìm đi ng trong túi.

Cô mu n nghe ti ng Ph ng Tuân Ki m, mu n g p anh, mu n t i phát iên. Gi cô mu n gi i n cho anh, nói v i anh r ng cô yêu anh, không mu n ph i xa anh chút nào c .

Nh ng khi tìm c đi ng r i, b m dây s trên màn hình xong, cô l i h i h n.

R t cu c cô ang làm gì? Mu n h y ho i anh sao? N u gi cu c i n tho i này, thì bao n i bu n tr c ó cô ph i ch u ng s tr thành công c c ? Sao cô có th ích k nh th ?

Cô nghi n r ng, gi tay ném đi ng vào b p, khu u ng i ng i b t d i t, nhìn b n ch l p lánh t i nh c m t trong chi c va li. N c m t ch y giàn gi a y m t, nh ng t ut i cu i cô không khóc thành ti ng.

Sau cuộc họp buổi sáng, Hùng Mạnh vào nhà xin nghỉ việc cho Dung Ngọc Lan.

Tối qua công việc hôm nay xin nghỉ việc, buổi sáng đến công ty sớm hơn, gặp người quản lý phòng ban, đi theo Dung Ngọc Lan vào văn phòng riêng của cô.

Dung Ngọc Lan còn tưởng là bình thường, cứ đi như mọi ngày, rồi từ từ nhìn ra ngoài cửa sổ trên phòng ban, thấy một người lạ mặt đứng ngoài cửa sổ, nhìn ra ngoài cửa sổ nhìn Hùng Mạnh nói: “Thầy này là thầy nào?”.

Hùng Mạnh kéo ghế ngồi xuống, cứ đi đi thích: “Mặt là sau khi tôi nghỉ phép đã đi làm luôn, công việc có thể gian khổ thêm gì, nhìn công việc bình thường ngoài cửa sổ thêm, em đừng ngại. Hai là gần đây tâm trạng em không tốt lắm, sức khỏe quá đuối sức, nên làm việc vất vả thôi cho em công việc công ty. Vì vậy muốn xin nghỉ phép dài kỳ, ra ngoài khám thêm một lần”.

Dung Ngọc Lan nghe xong liền đi thích của cô, ngừng nghỉ hồi lâu, sau đó liền nói xin nghỉ việc thì từ chối cô, nói bằng giọng thù hiu: “Thầy thì công việc không cần phải nghỉ việc, nghỉ không phải là nghỉ”.

Hùng Mạnh không nhìn lại, mà cứ đi như mọi ngày vì Dung Ngọc Lan: “Em không có kế hoạch thì là sao đâu, công việc không biết bao lâu. Không công việc ngoài cửa sổ đi thích hợp em sẽ không vấn đề”.

Dung Ngọc Lan mỉm cười nói: “Không phải em vẫn luôn lý do không thích nghỉ ngơi ngoài trời thì Bill sao?”.

Hùng Mạnh vẫn như nói ngoài cửa sổ có một người Hoa kiều, nhìn công việc như ra ngoài cửa sổ không phải, vì vậy đi cách khác: “Em đi rồi, chỉ cần mãi với công việc công ty không hay lắm”.

Dung Ngọc Lan cười đáp: “Về Âu Na thì quản lý của em trước, công việc làm rất khác, công việc có ý nghĩa cho Âu Na”. Sau đó bày tỏ: “Nhân lực của công ty hiện nay luôn khan hiếm, chỉ cần tuyển thêm người, đi em đừng quay về, sẽ là quản lý cao cấp”.

Hùng Mạnh không ngờ Dung Ngọc Lan lại nắm giữ mình như thế, như thế thì công việc vất vả rồi khó xử.

Dung Ngọc Lan thấy cô dao động, nói tiếp: “Ban đầu Công Du tuyển em vào, chỉ cần thấy em quá ngây thơ thì thôi, đoán chắc em không qua nổi ba tháng thử việc. Nhưng em đã làm rất tốt, gần như không có sai sót gì. Giờ ngành này không còn gì đáng giá nữa, công việc là lỗi lầm ngày nay, như Theresa của Bộ Nhà tin tưởng không nữa. Công ty bị đóng cửa, em giúp công ty có thể đi, cá nhân chắc quý và trân trọng tài năng của em. Em cần thấy áp lực, muốn ra ngoài cho thoải mái công việc, như thế chắc chắn không cần phải nghỉ việc”.

Nhưng lần này Dung Ngọc Lan nói rất ôn hòa, còn vạ nói vạ quan sát sắc mặt Hng M C nh, nói rất trình tr: “H n n a em ph i th c t m t chút, ã ng c a công ty c ng x p h ng nh t nh i so v i các công ty khác trong ngành, l i ch ng có nh ng chuy n t p nham linh tinh. Em ra ngoài ngh ng i chán r i quay v thì v n ph i i tìm vi c, hà t t l i b t u t u nh th ? Gi ch gi em, m t là th t lòng ngh cho em, hai là c ng không mu n em b công ty khác ón m t. Con ng i ch không ch u n i c nh chia tay, gi em ang làm ây b ng nhiên ch y sang ch ng i khác làm, lòng ch r t bu n”.

Hng M C nh th y Dung Ngọc Lan nói rất chân thành, c bi t là hai câu cu i cùng, vô cùng thân thi t. Ai mu n nhìn th y ng i do chính mình b i đ ng cao ch y xa bay sang làm cho công ty ng i khác ch ? Cô không th ph t l s nhi t tình níu kéo c a Dung Ngọc Lan, ành nh ng b nói: “Nh ng em th t s không bi t khi nào m i quay v ?”.

Dung Ngọc Lan bi t mình ã thành công, v a th phào nh nhữm v a c ý chau mày c i nói: “Không ph i i t i khi ch v New York đ ng già r i em m i nh quay v y ch ?”. Sau ó a l i n ngh vi c cho cô, h i: “Bao gi i?”.

Hng M C nh nh n l i, áp: “ i xong hôn l c a T ng tiên sinh và H a ti u th ”.

Dung Ngọc Lan h i: “Em nh i âu u tiên?”.

Hng M C nh th c s còn ch a bi t i âu, tr l i b a: “Có th s t i n , em có b nh c i h c ó”.

Dung Ngọc Lan g t u, r i nói ti p: “Tr c khi i cùng ng nghi p n b a c m nhé”.

Hng M C nh không mu n làm to chuy n, l c u c i: “N u làm th , không khí li bi t quá n ng n , em s bu n”.

Dung Ngọc Lan c ng cho là v y, bèn b o: “V y ch t t p trong ph m vi nh thôi”.

n ngh vi c c a Hng M C nh không c phê chu n, nh ng dù th nào thì m c ích c a cô c ng ã t c. Ng c l i Dung Ngọc Lan không h n ch th i gian cô quay v , m t tháng, m t n m, m i n m ho c c i cô không v , c ng không ai nói c gì.

Không bi t t i sao Dung Trí D t l i bi t chuy n.

Dung Trí D t gi l i h a mang m t món quà quý giá v bù cho sinh nh t c a Hng M C nh, v a t ng quà xong, anh ta ã h i: “Sao t nhiên l i mu n i du h c?”.

Hng M C nh ph t l câu h i c a anh ta, v t p trung toàn b tâm t vào b vòng ng c mà anh ta t ng, lúc thì xuýt xoa khen p, lúc l i c m lên eo th ,

ph i m t lúc lâu sau m i vui v h i: “Cái này mà mang i bán thì c ng tôi n ch i m t th i gian dài n c ngoài y nh?”.

Dung Trí D t gi tay ra v nh nh l y l i quà: “N u cô nh i x v i t m lòng c a tôi nh th , thì tôi xin thù l i t m lòng mình”.

H ng M C nh v i nhét h p quà vào túi, c i hi hi nói: “Sao ng i có t i n nh anh l i òi quà ã t ng c? Th t quá m t giá”.

Dung Trí D t ti p t c tài v a r i: “Cô t nhiên a n ngh vi c là vì sao?”.

Lúc này H ng M C nh m i nghiêm túc tr l i câu h i c a anh ta: “Vì mu n th c hi n gi c m i du l ch vòng quanh th gi i”.

Dung Trí D t rõ ràng không tin, do d h i: “Lâm Kh i S ng ch u v n c r i, còn tr thành ng i ng u Lâm th , không ph i cô nh tránh m t anh ta y ch ? Anh ta mu n theo u i l i cô à? Còn t ch c party sinh nh t cho cô n a là sao?”. Nói r i, chau mày nhìn, v m t r t khó coi. “Th không c. Nh ng ng i àn ông ng tính không m y ai quay l i c con ng chính o. Tôi th y hay là thôi i. Cô coi anh ta nh ch em gái c a mình là c.”

H ng M C nh v n không mu n gi i thích nhi u, bèn c ý làm b làm t ch: “C ng không ph i ch riêng chuy n này, dù sao tôi làm vi c ã lâu r i, mu n t th ng cho mình m t kì ngh dài ra ngoài ng m nhìn th gi i. Không c à?”.

Dung Trí D t ng ng m cô, nói v i gi ng r t công t : “Nh l i n m x a tôi c ng là m t m thi u niên nói i là i”.

H ng M C nh li c xéo anh ta c i: “Gi n u anh mu n i th t, c ng ch ng ai trói anh l i âu”.

Anh ta l c u, ch ch vào v trí trái tim mình, nghiêm túc nói: “Có m t trái tim b th ng tr m nghìn l , c nh p t i âu trong m t tôi c ng ch bi n thành hai màu en tr ng mà thôi”.

Cô c i: “ ng có v n v nh th , không gi ng v i phong cách c a anh”.

Anh ta nhún vai, d ng nh bi t cô s nói v y, ng p ng ng m t lát, nh ra h i cô: “Cô c gì vào ngày sinh nh t? Nói ra tôi s giúp cô th c hi n.”

Cô s không cho anh ta bi t i u c sinh nh t c a mình, th là c ý trêu: “ i v i tôi t t v y sao? Không yêu tôi y ch?”.

Anh ta l c u m t không bi n s c: “Ph n trên th gian này nhi u nh v y, ng i duy nh t tôi không th yêu chính là cô”.

Cô làm b nh b t n th ng nhìn anh ta: “Th o n kích ng i khác c a anh cao th t y, tôi xin hai bát y n b i b thân th”. Cô d a ng i vào sofa, úng lúc ó nhìn th y có m y ng i ang l c t c i v phía phòng riêng c t tr c. Ph ng Tuấn Ki m là m t ng i trong s ó, cô ch nhìn th y m t nghiêng c a anh, r t nhanh. Cô s mình nhìn v phía ó lâu quá Dung Trí D t

s nh n ra b t th ng, l p t c thu ánh m t nhìn lên bàn, th c t oàn c a Ph ng Tuân Ki m i r t nhanh, cô có mu n nhìn thêm c ng khó.

Dung Trí D t th y cô gi menu, bèn gi i thi u: “Ch h có món c m bào ng ngon l m”.

Ánh m t cô thoáng sáng lên, r i m i ch m lã i g t u nói c.

Món c m bào ng c a nhà hàng úng là không t .

H ng M C nh lo n xong s ch m m t Ph ng Tuân Ki m, mu n k t thúc nhanh b a c m này, nên cô n v i b d ng ng u nghi n, nh m nhòam.

Dung Trí D t i n nh ng nhà hàng cao c p th ng thích b d ng l ch s nho nhã, th y hình t ng H ng M C nh không p m t l m, có ý nh c nh cô: “Ch m thôi, có ai giành c a cô âu”.

H ng M C nh m c k , n quáng quàng xong b a c m mà Dung Trí D t bù cho sinh nh t mình xong, gi i thích v i Dung Trí D t là mình ph i v vì còn có v i c.

Dung Trí D t v n còn nh m i cô i u ng, nh ng gi ành ti n cô v .

Cô không mu n ng i khác bi t ch c a mình, nên khéo léo t ch i r i ch n m t chỉ c taxi i v luôn.

V t i nhà, gi ng nh v a t m t nhà tù l n chuy n sang m t nhà tù nh .

H ng M C nh m ti vi, chuy n t i ti t m c ca hát t ng h p vui v , v n âm l ng th t l n, sau ó tìm ng i t m.

Trong t qu n áo tr c kia v n m t ít c a Ph ng Tuân Ki m, gi ã b cô thu l i cho vào h p, không gian nh ch a c l p y ó nhìn r t tr ng tr i. Cô ng n ng i, sau khi b ng t nh l i l y thêm m t ít c a mình vào ó, c m th y s p x p n th a r i m i i t m.

Tr i l nh, c m giác c ngâm mình trong n c nóng vô cùng d ch u. Cô ng d i v i n c nóng r t lâu, da ng lên, ánh èn tr c g ng h t lên nhìn l i càng p. Cô luôn mu n mình trông s ch s , th m tho, nh ng gi dù s ch s th m tho t i âu c ng b ng th a.

Bôi m t l p kem m ng lên m t, H ng M C nh b c ra phòng khách m máy tính lên m ng.

Cô nói v i ng i ta mu n ra n c ngoài du h c, nh ng gi còn ch a có k ho ch c th rõ ràng, cho dù ch là nói d i thì c ng nên có chu n b , hu ng h cô th t s mu n i. Th i gian không ph i là v n , m c ích c ng không c n quá rõ ràng, nh ng i khái v n nên có k ho ch.

Ng i tr c máy vi tính m y ti ng li n, cu i cùng H ng M C nh c ng th y au b ng. i ra i vào nhà v sinh m y l n, u ng hai c c n c m, nh ng v n không , th m chí còn b t u nôn e.

Cô th cô r t ít khi m t m i, g p ph i tình hu ng th này, v n nh lên gi ng n m ngh , nh ng úng lúc Lâm Kh i S ng g i i n h i cô có mu n suy ngh v n c c trong l trình du h c c a mình không, sau ó cô b Lâm Kh i S ng l o i t i b nh vi n.

Cô v n luôn c g ng mình trông không t i m c nh ch nhác, nh ng trên ng t i b nh vi n Lâm Kh i S ng liên t c b o b d ng cô trông th t áng th ng. Cô suýt n a thì r i n c m t vì l i bình ph m c a anh, nh ng cu i cùng c ng nh n nh n c.

T i b nh vi n vào phòng c p c u. Cô ch y vào phòng v sinh thêm m y l n, r i l i nôn hai l n, s c m t tái nh t, bác s h i gì cô c ng ch ng có s c và tâm tr ng mà tr l i. Dù sao cô c ng b chu n oán là b ng c th c n, bác s truy n cho cô hai chai n c.

Tr i vào thu, ng i b c m s t ph i truy n n c r t nhi u, nh ng lúc này, v c b n u ã k t thúc th i gian truy n chu n b v nhà.

Lâm Kh i S ng tìm m t v trí H ng M C nh ng i, sau ó m i y tá t i truy n.

H ng M C nh m c ng , nh ng khoác m t chi c áo khoác dài màu kem bên ngoài, d i chân là ô i ép bông màu s m, u tóc r i lo n búi b a ng sau, u o i ng i d a vào thành gh . Cô c m th y b ng v n au, khi y tá n truy n, cô ch ng còn s c mà ng c m t lên nhìn.

Lâm Kh i S ng ng i xu ng c nh cô, c i h i: “Em n gì th ? Bã u? Hay thu c chu t?”.

Cô không mu n m mi ng nói, d a u vào vai anh, r i nh m m t l i, gi ng nh ang d ng th n.

Tr c kia, khi anh còn làm b n trai cô, anh ch a bao gi tròn trách nhi m, gi ng c l i còn gi ng h n, anh ng i im, m c cho cô d a, m t lúc sau m i c i nói: “Em còn nh l n u tiên chúng ta g p nhau là b nh vi n không?”.

Cô không m m t, ch “ ” m t ti ng.

Anh mím mím môi, nhìn anh c i mà không bi t vì vui hay c i bu n, anh nói ti p: “Khi y Sunny t i tìm anh, không thích ng c v i th i ti t bên này, b c m s t ph i i tiêm. B n anh không dám t i b nh vi n l n, mà ch dám vào b nh vi n nh bình th ng, k t qu là em ng i ngay tr c m t b n anh, c nhìn anh và Sunny mãi”.

Cô c i, nh ng v n không m m t, ch nói r t kh : “Th c ra khi y em c n b n không ý t i hai ng i âu”.

Anh th dài: “ úng v y, nh ng anh l i t ng em nhìn th y c r i. Vì v y khi g p l i em trong b a t i c vào hai hôm sau, anh r t lo l ng em s l t t y bí m t c a mình”.

Cô l i c i , l n này không nói gì n a.

Anh ng p ng ng m t lát, nói: “ n gi anh v n r t tồ mò t i sao em l i nh n l i óng gi làm ng i yêu c a anh”.

Cu i cùng cô m m t ra, sau ó nhanh chóng nh m l i , i m m c i áp: “Vì em thích giúp ng i khác”.

Anh hi u cô không mu n tr l i câu h i c a mình, anh không ép, nh ng trong lòng anh ch c ch n tâm tr ng bu n bã m y hôm nay c a cô có liên quan t i chuy n tình c m. Xu t phát t s quan tâm th t lòng c a m t ng i b n, anh v n lên ti ng: “Anh chia tay Sunny ã hai tháng nay r i, m i l n nh c t i c u y anh v n au lòng bu n bã, nh ng có l vì kho ng cách khá xa, nên anh không còn kiên trì nh th i gian u n a. Anh v n n c m, i làm, ng , bên m nhi u h n. Gi m i phát hi n ra tình c m là th có th thay i, quan tr ng là mình có mu n thay i hay không. Có th em cho r ng tình c m anh dành cho Sunny không nhi u, không sâu n ng, nh ng con ng i ta s ng trên th gian này, v n không ph i s ng vì ng i khác. Anh m t c u y, có th s l i yêu ng i khác, anh r i xa c u y, sau này s l i bên m t ng i khác”.

Trung tu n tháng M i m t, tr i th nh tho ng v n có n ng.

M c dù H a Nguy t Quang không mu n hôn l c a mình quá n ào, nh ng dù n gi n thì v n c ph i có màn t ng duy t. H không có phù dâu phù r , ch nh hai a tr nhà ng S V và T ng ình Di p là Ti u B ng n m tu i và Ti u Tuy t m i h n m t tu i làm hoa ng. Ng i ta tìm hoa ng th ng tìm m t nam m t n , vì v y khi tìm hai cô bé nh m nhi m v trí này, H ng M C nh khéo léo nh c nh T ng T nh Doãn. T ng T nh Doãn không nói gì, ch c i b o, ây là ý c a H a Nguy t Quang. Cô bi t ý c a H a Nguy t Quang quan tr ng h n suy ngh c a T ng T nh Doãn, th là không nói thêm gì n a, t t c u làm theo ý c a H a Nguy t Quang.

Ngày t ng duy t H ng M C nh ph i có m t giám sát, Dung Trí D t v a hay có cu c h p H Vi t, nên r nh ch y ra xem náo nhi t.

Trên sân kh u, m t ôi trai thanh gái l ch t t b c v phía tr c trong ti ng nh c du d ng.

Dung Trí D t th y H ng M C nh ng xem r t ch m chú, c i h i cô có ph i r t ng ng m H a Nguy t Quang không.

Cô i hai ng i h i h t th m , m i nghiêng u nhìn anh ta m t cái, c i áp: “Tôi nh làm n c ng nhân, c i này g cho t p oàn Hoa H ”.

Anh ta l i c tình b cong ý cô, m to m t v kinh ng c: “Thì ra m c tiêu cu i cùng c a cô chính là tr thành Dung phu nhân”.

Cô hi u anh ta ang nói ùa, nên c ng hòa theo: “ áng ti c anh không yêu tôi”.

Anh ta l i có ý khác: “Dung gia ãu ph i ch có mình tôi là ãn ông”.

Cô ãnh nh n m nh: “Tôi không ph i là ki u n nhân si tình c ngày t sáng t i t i ch có m i vi c ng i ch y n c mi ng ngh t i s p”.

Anh ta ng c m t, li c xéo cô r i c i: “Tôi còn có vài ng i anh em h n a, ãu ph i c bi t ch v Dung tiên sinh nào”.

Cô c ng ch ng ng i, phá lên c i: “V y còn ph i xem xem anh em h c a anh có duyên v i tôi không ã, có g p c nhau n i t khách quê ng i không”.

Hai ng i ang nói chuy n, T ng T nh Doãn và H a Nguy t Quang i n.

Dung Trí D t nh t i l i d n dò c a Dung Trí H ng, nên c t ti ng m i: “Victor ang h p t ng trên, bi t hai ng i ãy, mu n m i hai ng i cùng dùng b a t i”.

H ng M C nh t giác coi nh mình không có chân trong l i m i y, nên b n r n trong phòng ti c.

Cô x a nay làm vi c r t nghiêm túc, nh ng khi Dung Trí D t g i i nh i cô t i sao còn ch a lên n c m thì cô bèn l y c ch a làm xong, không th i c t ch i.

Dung Trí D t không tin, nói: “D i y có bao nhiêu là ng i, thi u cô thì h không làm c à?”, sau ó l i nh n m nh: “Trên bàn có t i n m, sáu ng i ãn ông, ch mình H a Nguy t Quang ph i qu n lí hai ãa nh , ki u gì cô c ng ph i lên h tr cô y”.

Cô v n không mu n lên, nh ng Dung Trí D t ã cúp máy. M c dù cô là ng i s p ngh làm, nh ng c ng không mu n c t i v i s p, cu i cùng ãnh lên l u.

Trong phòng riêng ngoài T ng T nh Doãn và H a Nguy t Quang, nh ng ng i còn l i u là cán b cao c p c a t p oàn Hoa H , h u là tu i tr tài cao, ch c ch n v a h p xong c Dung Trí H ng gi l i dùng c m.

Nh ng tinh anh c a gi i kinh doanh nho nhã ng i trên sofa nói chuy n, H ng M C nh l ng l i vào, t giác t i ng i c nh H a Nguy t Quang.

H a Nguy t Quang không quen ti p xúc v i quá nhi u ng i, ng i m t mình góc sofa ch i v i hai cô bé, th y H ng M C nh vào, cô thoáng th phào nh nhõm, c i nói v i H ng M C nh: “Th t ng i quá, khi n cô b n t i t n gi này”.

H ng M C nh v a gi tay lên xoa m t hai cô bé con, v a c i tho i mái nói v i H a Nguy t Quang: “ ãy u là vi c tôi nên làm”.

Dung Trí D t không thích h m mi ng ra là nói chuy n làm n, nên nhanh chóng đ ch t i ch h , trêu hai ãa bé b o chúng gi H ng M C nh là dì, gi mình là anh.

Hai ti u cô n ng cùng H ng M C nh c bu i chi u, ng nhiên thân v i cô h n, c qu n l y cô, không ch u g i Dung Trí D t là anh.

Dung Trí D t làm b nh túm hai a, chúng ranh mãnh ch y v phía T ng T nh Doãn. Ti u B ng l n tu i h n, ch y n ch T ng T nh Doãn ôm g i anh ta, ch v phía Dung Trí D t t cáo: “Chú, chú kia mu n b t cháu và Ti u Tuy t”.

Dung Trí D t v i vàng gi tay lên u hàng, c i nói: “Xem ra tôi không có duyên v i tr con”.

Dung Trí D t không có duyên v i tr con, vì v y khi ng i, H ng M C nh và H a Nguy t Quang m i ng i m t bên, k p hai a tr gi a.

Ti u B ng có th t n c m, nh ng ng tác c a Ti u Tuy t r t non n t, v ng v , c n có H a Nguy t Quang ch m sóc giúp .

Có th nói công vi c c a H ng M C nh h ng ngày u ph i ti p xúc v i nh ng ng i giàu có trong gi i, r t hi m có b m a con t i nh ng n i th này, vì v y khi nhìn H a Nguy t Quang t n tình ch m sóc hai ng i b n nh nh th , lòng cô vô cùng m áp. ng th i cô c ng chú ý th y Dung Trí H ng ng i i di n v i mình c ng r t quan tâm t i hai a tr . Kh n ng liên t ng c a cô không phong phú l m, nh ng c ng oán ra c tâm t Dung Trí H ng. K t hôn b y, tám n m v n ch a có con, ây có th c coi là s áng t i c l n nh t c a anh không? T ó cho th y, cu c s ng c a m i ng i trên th gi i này không ai c hoàn h o nh ý c , n u vi c gì c ng nh ý, thì cu c s ng còn i u gì theo u i n a?

Lúc này cô l i nh t i Ph ng Tuân Ki m. T sau l n nhìn th y anh ch p nhoáng nhà hàng ó, ã b y tám ngày cô ch a nhìn th y anh. Hôn l c a T ng T nh Doãn và H a Nguy t Quang di n ra sau hai ngày n a, có l anh c ng s tham d . Cô còn ch a nói v i anh, cô ã lên xong k ho ch ra n c ngoài du h c. Th c ra vi c này c ng không nh t thi t ph i thông báo cho anh bi t, vì dù sao b n h ã chia tay r i, cô r i kh i ây không quay v n a, vì c y ch ng liên quan t i anh.

Không ph i b a ng i a nh ng ng i b n thân, l i có ph n và tr em, nên c b a c m h không u ng nhi u r u, không khí m áp vô cùng, ch a n chín gi b a n ã k t thúc.

C ng may vì có Dung Trí H ng ây, nên Dung Trí D t không quá t ra thân thi t v i H ng M C nh, sau khi ti n T ng T nh Doãn và H a Nguy t Quang v ngoan ngoãn nhìn v phía Dung Trí H ng. Dung Trí H ng v n luôn l ch s , tr c khi lên xe nói v i H ng M C nh: “V t v r i”.

H ng M C nh nhanh chóng áp: “Vi c nên làm thôi”.

Dung Trí H ng kh g t u, lúc quay ng i chu n b lên xe thì t nhiên quay l i. Anh ta thoáng chau mày, gi ng có ph n nghi ho c nh ng rõ ràng mu n

nhìn các câu trả lời thì cô: “Orchid nói cô muốn đi du học, tôi hiểu nhưng không phải do muốn lên trường tôi nói muốn đi cô ra chi nhánh bên ngoài mà trở thành áp lực không cần thì tốt cho cô”.

Hùng Mạnh Cường nhìn ngẩng đầu, sau vài giây mới hiểu nội dung câu Dung Trí Hùng vừa nói, vội vàng phớt nhún: “Tôi không ngại vì c, tôi chỉ là xin phép dài ngày”.

Dung Trí Hùng gật đầu, rời mắt nhìn cô hồi lâu, cuối cùng hòa nhã nói: “Công ty cần nhân tài như cô”.

Lúc này Hùng Mạnh Cường mới hiểu Dung Trí Hùng đang khen ngợi mình, nhưng có lẽ vì anh không phải kỹ sư nên dù được khen ngợi gì cũng không dám nhún nhún. Nhìn chiếc xe màu đen bóng loáng lướt đi, cô vẫn đứng ngẩn ngơ trong lòng.

Bên ngoài cửa khách sạn sáng rỡ, hòa cùng màu vỉa hè xanh, êm lnh, gió thổi rì rào. Cô suy nghĩ một vài vì c, cảm thấy không chân thật lắm, cảm thấy chỉ vài ngày nữa mình sẽ rời khỏi thành phố này, không nên suy nghĩ quá nhiều.

Sau khi biết tin Hùng Mạnh Cường đi du học, Âu Na luôn lo lắng, cảm thấy mình không nên nhún nhún trước Hùng Mạnh Cường, hai là nên chờ đợi sự biến động khác xảy ra trong trí tuệ, liên lạc với những người khác trong trường không nên tin tưởng cao quá.

Hùng Mạnh Cường bàn giao tất cả nhiệm vụ, công việc mà mình đảm nhiệm trước cho Âu Na, còn hướng dẫn Âu Na cách làm việc. Âu Na vừa nghe vừa cười hi hi hì hì Hùng Mạnh Cường: “Cứ mọi tìm mọi phương pháp để mình nhún nhún, không sao sau khi quay về mà thôi”.

Hùng Mạnh Cường dành chút thời gian rời khỏi dự án kéo dài, cảm thấy mình, cô trả lời chỉ nghĩ chút lo lắng: “Thật thì là c nên có bản lĩnh khi mình không còn chấp nhận ngành này nữa”.

Âu Na lập tức cười: “Mình sao không có bản lĩnh”, rồi cười ra ngoài cửa sổ, nói: “Đúng là thì thì nói mấy hôm nữa sẽ có tuy”.

Hùng Mạnh Cường mong ngóng: “Hiểu hôm nay chắc hôn l tuy t ch a r i”.

Âu Na nói: “Trước kia mình từng xem một bộ phim Hàn Quốc, nhân vật chính trong phim có nói, tất cả những ngày tuy t r i u là ngày sinh nhật của cô”.

Hùng Mạnh Cường nhìn Âu Na cười cười, hỏi: “Là *My girl* phải không?”.

Âu Na cười vui vẻ đáp: “Cứ xem rồi”.

Hùng Mạnh Cường gật đầu: “Mấy năm học đi học nhưng lúc không vui, mình sẽ mượn máy tính của bạn xem phim, khi thấy mình cảm thấy bộ phim đó rất hay, xem mãi xem mãi sao không nhớ thì những chuyện không vui nữa”.

Âu Na h i ng c nhiên: “Mình t ng c u là ng i không bao gi b chìm m trong nh ng câu chuy n o t ng c y”.

H ng M C nh c i: “Mình c ng t ng là m t thi u n m ng m ”.

Âu Na b t c i, r i l i l i c m t cái lên ng ch t trên bàn cô: “Orchid nói gi v n phòng này cho c u, nên không c n ph i d n i âu”.

úng lúc y H ng M C nh tìm th y m t cu n s bìa c ng màu tím nh t, cô c n b n không nh mình t ng dùng m t cu n s nh th này, nh t th i tò mò gi ra xem. Cu n s dày nh nh ng cu n s bình th ng, ch a vi t nhi u, nh ng gi a có k p hai m u gi y. Cô t nhiên nh ra chuy n này, nên d t khoát g p s l i, nhét vào túi.

Âu Na th y th , c i hi hi nói: “Nh ng t t nh t ng quên nh ng th nh nh t kí gì gi ó ây, m c dù mình nh t nh s không xem tr m, nh ng trong công ty này không ch có m t hai ng i tò mò v cu c s ng riêng t c a c u âu”.

H ng M C nh c i tho i mái: “Chuy n gì c a mình c ng b h moi móc nói chán r i, còn có th có bí m t gì khác”.

Âu Na nhún vai, không nói chuy n này n a, mà l t xem nh ng ghi chép H ng M C nh l i cho mình tham kh o.

Trong lòng H ng M C nh có chút b t an. H t gi làm v nhà l y cu n s t túi ra, tìm hai t gi y c k p trong ó. Cô m t gi y c g p ra, qu nhiên úng là n i dung mà cô suy oán, cô không dám nhìn nhi u, nhanh chóng g p l i b vào ch c . Cô nh nhét cu n s lên giá sách, nh ng t lên giá sách r i th y v n ch a yên tâm, cô rút hai t gi y ra nh t châm l a xong l i không dám t. Cu i cùng nhét l i vào trong cu n s , l y bìa cu n sách ngo i v n b c ngoài cu n s , sau ó nhét l n vào ng sách.

Th c ra trên giá khá nhi u sách, nh ng vì trong lòng lo l ng, nên cô luôn có c m giác bìa sách b c ngoài cu n s r t b t m t d i ánh èn, c nh b t kì ai ch c n li c m t nhìn c ng nh n ra bên trong nó ch a ng bí m t v y.

Cô ng ngh t tr c giá sách m t lúc lâu, d n d n c m th y c th l nh ng t. C ng ph i, v a t công ty v nhà ch m i ngh n hai t gi y, không c k p m i u hòa, c a s ngoài ban công l i ch a óng, gió th c vào, lo t xo t. Quay ng i ra óng c a, sau ó m i u hòa nóng, lúc y cô m i nh n ra mùa ông n m nay n quá s m, c ng quá l nh.

Tr i l nh và m m nên ph i r t lâu m i có th nhìn th y ánh m t tr i m áp.

Hôn l c a T ng T nh Doãn và H a Nguy t Quang úng vào ngày th i ti t không c p l m, nh ng vì ã chu n b b t che r t l n, nên quan khách ch c n ng c m t là nhìn th y c nh m áp nh tr i xuân, th m c c ng ã thay

m i, vì v y ngoài ti ng gió rít l nh t i th u x ng ra, nh ng cái khác u hoàn h o.

H ng M C nh coi hôn l này là món quà c m n c a cô dành cho B o Nhã tr c khi ra i, nên cô b r t nhi u tâm t vào ó, bu i t i tr c hôn hôn l đi n ra cô l i khách s n, sáng s m ã n ki m tra m t l t t t c m i th .

Bill t i giúp cô, th y cô cùng khuôn m t tr ng nh t ng trong gió l nh ch o m i ng i làm vi c, li n kéo cô vào nhà hàng v i v m t th ng yêu.

Bill hi u s thích c a cô, nên t ng g i cho cô: “Bánh mì s a và cafe en”, sau ó n nh n t: “C m n s quan tâm chu áo c a tôi th nào ây?”.

Cô c i c i ón nh n ý t t c a anh ta, n bánh mì r i u ng cafe, sau ó c i b o: “R i kh i t m m t c a anh, anh có c h i làm l i t u”.

Bill chau mày, d a l ng vào gh , nhìn cô không hi u: “H nói em s p ra n c ngoài du h c, thì ra là th t”.

Cô c n m t mi ng bánh mì, nhai ng u nghi n, r i nu t xu ng m t cách khó kh n. Sau ó c i nh nói: “Cố nhi u ng i quan tâm t i em v y sao? Th t khi n em th s ng nh c kinh”.¹

Bill nhìn cô m t lát, không nói ti p v tài y n a, ch h i: “Bao gi v ”.

Cô nhún vai, ng p ng ng h i lâu, áp: “Ai bi t c ch ?”.

B n r n ngoài và phòng ti c t i m i gi , Ti n M n và m t nhóm ng i n ti p qu n, lúc y H ng M C nh m i có th i gian v phòng trang i m.

Khí s c c a cô g n ây không t t, ph i ph hai l p ph n m i che c qu ng thâm d i m t, ng i c ng g y r c i, qu n áo dùng b l n tr c mua c khi i shopping cùng Ti n M n, m c lên ng i trông khá r ng.

Nhìn t ng th c lo nh t c lên, cô h i t c gi n ng lên b n c u nhìn mình trong g ng. L ng l kho ng vài giây, cô ng d y v n n c nóng, i t m. Sau khi lên tinh th n cô m i b t u trang i m l i, s y khô tóc r i t t hai l n nh hai bên qu n ra ng sau, l i tìm kim ch s a l i y ph c cho v a v n. Cô không mang b t kì th trang s c nào, trên c có quàng kh n trông còn tr ng tr i, nh ng ôi tai thì rõ ràng r t tr ng. Cô nhìn mình trong g ng, gi tay s s vào thùy tai, ng n ng i h i lâu, l y th i son môi màu ra b t u tô.

Cô r t ít ánh màu m th này, b i Ph ng Tuân Ki m không thích, vì v y cô th ng cho r ng nh ng màu s c quá chói không h p v i mình. Nh ng hôm nay có l s là l n cu i cùng cô g p Ph ng Tuân Ki m, cô mu n l i cho anh m t n t ng m i m , cho dù anh ch mu n nhanh chóng quên cô i.

Nghi l chính th c b t u vào lúc m t gi , kho ng h n m i hai gi quan khách ã l c t c kéo t i g n .

H ng M C nh th n tr ng i l i gi a khách m i, cô th y hai anh em Ph ng T Bác và Ph ng T Du, nh ng mãi không th y bóng dáng Ph ng Tuân

Ki m âu. Lòng có chút thất vọng, nhưng cô hi vọng lúc này Phụng Tuân Ki m r t b n, chắc chắn có thời gian t i d l c i này.

Ng i nhà h Dung n m t T ng T nh Doãn, u n r t s m.

Dung Trí D t i l i chào h i kh p n i, g p H ng M C nh l p t c khen cô hôm nay vô cùng quý n r .

H ng M C nh không tâm t i l i nói ùa c a anh ta, anh ta l i càng bám dính l y cô. Cô ch ng có s c âu mà tránh, nên tìm m t chi c sofa góc khu t ng i xu ng, b ngoài tai nh ng câu l i nh i c a Dung Trí D t v i c sau này ra n c ngoài nên ch i âu, n âu. Cô không nghe th y gì, trong u ch ngh n Phụng Tuân Ki m.

Dung Trí D t ang nói r t hào h ng, b ng cao gi ng b o cô: “B n trai c c a cô t i r i”.

Cô gi t mình, còn t ng anh ta ang nh c n Phụng Tuân Ki m, v i ng d y tìm, nh ng l i nhìn th y Lâm Kh i S ng. Ph n ng ban u c a cô h i m nh, lúc này c ng ng i không dám th a nh n mình nh n sai ng i, th là l y c ra chào h i Lâm Kh i S ng c t uôi Dung Trí D t.

Lâm Kh i S ng n ám c i m t mình, s xu t hi n c a anh khi n m i ng i u chú ý, c bi t là H ng M C nh l i ch ng t i chào anh, ng nhiên r t nhi u ng i b t u oán mò v kh n ng tái h p c a h .

H ng M C nh không còn quan tâm t i vi c ng i khác ngh gì t lâu, n tr c m t Lâm Kh i S ng, tho i mái khoác cánh tay anh.

Lâm Kh i S ng c i h i: “Em ang giúp anh thay i hình t ng à?”.

H ng M C nh tr l i nh b ng: “N u có th t c m c ích y, em c ng coi nh làm m t vi c t t tr c khi i”.

Lâm Kh i S ng khen ng i cô: “Em luôn làm vi c t t”.

H ng M C nh c i c ý kéo dài gi ng: “Anh th ng xuyên n c ngoài, làm sao bi t c em ã làm nh ng vi c x u gì?”.

Lâm Kh i S ng nh ng mày c i kh : “S ng trong gi i này, chuy n t t ch a ra kh i c a chuy n x u ã bay v n d m”.

H ng M C nh c i.

Lâm Kh i S ng l i h i: “Bao gi em bay? Anh a em ra sân bay”.

H ng M C nh t ch i ý t t ó c a anh: “ ng, em không th ch u n i c nh chia l i”.

Lâm Kh i S ng m m c i: “Anh có ph i là ng i em yêu âu, t i n em ra sân bay nhi u nh t c ng ch có th óng vai tài x . Không l em nh ôm anh khóc m t tr n nh m a nh gió sân bay?”.

H ng M C nh lòng y thê l ng, nh ng ngoài m t l i c t v tho i mái: “Không ch ng em s khóc th t y, vì v y anh ng có i”.

Hai ng i v a nói chuy n, v a b c i ch m rãi, vô tình l i b c n tr c m t m y ng i Dung Trí H ng và Dung Ng c Lan.

Dung Ng c Lan nhi t tình nh t, ch vài ba câu ã kéo c H ng M C nh và Lâm Kh i S ng vào câu chuy n c a h .

H ng M C nh bi t c nh mình khoác tay Lâm Kh i S ng s khi n m y ng i b n h hi u l m, nh ng cô nhìn th y Dung Trí H ng, l i c m th y khoác tay Lâm Kh i S ng th này, lòng vô cùng bình yên.

Hôn l nhanh chóng b t u. Trình t th nào H ng M C nh ã thu c lòng, ch có i u không khí khi t ng duy t v i không khí th c t không gi ng nhau, khi n ng i ta nhìn mà v a c m th y m áp v a khó ch u. Cô v n luôn cho r ng H a Nguy t Quang v n xinh p, lúc này H a Nguy t Quang m c váy c i màu tr ng l i càng xinh p muôn ph n. Hôm ó Dung Trí D t h i cô có ph i cô r t ng ng m H a Nguy t Quang hay không, th c ra ng i ph n nào không mu n l y ng i àn ông mình yêu và c ng yêu mình ch ? Cô nói ùa r ng cô mu n làm n c ng nhân, ch vì cô có c m giác i này cô không có c h i c gi ng nh H a Nguy t Quang.

Sau khi nghi l k t thúc, ti c từng b t u, khách s n chu n b phòng cho khách m i, h có th ngh ng i, c ng có th túm n m t m ba ch i bài gi t th i gian.

Dung Ng c Lan thích ch i bài, nên cho chu n b hai chi c bàn trong phòng, kéo Lâm Kh i S ng, Dung Trí D t và m t nhóm ng i vào ch i cùng. Trong phòng có r t nhi u ng i ng xem, ban u H ng M C nh c ng ng xem m t lúc, nh ng sau ó th y vô v quá, bèn quay v phòng i ng .

Th c t thì cô không ng c, nh m m t vào là l i n m m , n i dung gi c m quá h n lo n, lo i màu s c hình nh l p y i não c a cô, thà m m t nhìn tr n nhà còn tho i mái h n. N m trên gi ng m t lúc, b t u s a so n l i u tóc. Cô d m thêm ph n, tô thêm son, sau ó ra ngoài.

Phòng trong khách s n không ph i do cô b trí, nên cô không ng t i vi c v a m c a ã g p Ph ng Tuân Ki m i t u kia l i.

Ánh sáng trên hành lang không th sáng nh trong phòng, ti ng giày ma sát trên th m lúc nào c ng êm nh th , không khí l nh l o bên ngoài không xuyên qua c l p t ng dày, không gian ch th p này nh b phong kín.

Ph ng Tuân Ki m ch m ch m b c l i, ánh m t dính ch t lên ng i H ng M C nh.

H ng M C nh g n nh nín th , cô không dám th m nh. Anh m c m t b vest màu cafe s m, áo s mi tr ng cà v t màu . Anh r t ít m c màu s c t i và tr m nh th , s c màu này khi n c ng i anh tr nên l nh lũng, x a nay anh

không hay c i, nh ng khi bên cô, anh luôn mang m t v m t h i x o quy t tình quái, khi n cô c m nh n c ng sau con ng i l nh lòng kia là m t con ng i khác sinh ng h n.

Cô không dám nhìn th ng vào m t anh, càng s b t g p ánh m t anh. Hai bên hành lang nhi u phòng nh v y, lúc nào c ng có ng i b t ng m c a b c ra, cô s x y ra s s u t, nên khi anh b c g n t i ch mình, c tình cúi u, l ch s chào: “Ph ng tiên sinh”.

Ph ng Tuân Ki m d ng l i tr c m t cô.

Cô v n luôn mu n c g p l i anh, nh ng g p r i m i th y bu n bi t bao, c n c n môi d i, không dám lên ti ng. Im l ng vài giây, cô nghe anh kh th dài, ti ng th dài ó xuyên th ng vào trái tim cô, suýt n a cô quay u b ch y v phòng, b ng nghe anh h i: “Orchid v a nói em mu n ra n c ngoài?”.

Cô v n nh nói v i anh chuy n này, gi nghe anh h i, lòng cô c ng ã có s chu n b , tr l i r t nhanh: “Mu n i t o i luy n m t th i gian”.

Anh d u dàng g i cô: “M C nh”.

Cô ng ng u lên nhìn vào m t anh, ng th i ng t l i anh theo b n n ng: “Em i không ph i vì anh, là vì em mu n mình c tr i nghi m th gi i bên ngoài nhi u h n”.

Anh không nói gì.

Cô r t s b ai ó b t g p c nh này, nghi n ch t r ng, r i nói nhanh: “Em v n nh nói v i anh, nh ng th c ra c ng không nh t nh ph i cho anh bi t. Ph ng tiên sinh, em r t c m n món quà sinh nh t c a anh, vì mu n cu c s ng n c ngoài d ch u h n m t chút, em em bán chúng r i, em ã nói em c n ti n m t mà”.

Cu i cùng anh c ng m p máy môi, nh ng l i nói: “Anh bi t r i”.

C m i và c h ng cô u t c ngh n, có th gì ó nóng h i trào ra kh i khoe m t. Tr c m t ng i khác cô luôn che gi u tâm tr ng th c c a mình r t t t, nh ng g n ây kh n ng ó ngày m t kém, cô không mu n l s bi th ng tr c m t anh, ành n m ch t n m tay, cu i cùng cô nói: “Ph ng Tuân Ki m, em th t s mu n s ng m t cu c s ng m i, c ng mu n h c cách yêu ng i khác”.

H ng M C nh l i trong phòng cho t i chín gi . Lâm Kh i S ng g i i n cho cô, nói n gi khiêu v r i, nh ng anh l i thi u b n nh y, h i cô ang âu, có th làm ng i t t thì làm t i cùng, nh y cùng anh m y i u không.

Cô chui trong ch n khóc r t lâu, lo l ng Lâm Kh i S ng s nh n ra s khác l trong gi ng nói c a mình, nên h ng gi ng xong m i dám nh n i n tho i c a anh, cô không dám nh n l i anh, l y c mình còn có r t nhi u vi c ph i x lí nên không th nh y cùng anh c.

Lâm Kh i S ng x a nay không ép ai bao gì , nh ng nh oán c hành tung c a cô, ch nh c nh : “Bên ngoài tuy tr i r i, em v thì m c nhi u m t chút, ng b c m tr c khi ra n c ngoài”.

Cô nói c. Cúp máy không lâu, Dung Trí D t l i g i.

Dung Trí D t t ng ngày kia cô i, nên bày t s ti c nu i: “Ngày kia là sinh nh t m tôi, ngày mai tôi ph i i H ng Kông, không th ti n cô. Nh ng cô yên tâm, tôi nh t nh s b t chút th i gian t i làm phi n cô”.

Cô c ng c tr l i anh ta b ng gi ng tho i mái: “Tôi nh t nh s không cho anh bi t n i náu thân c a mình”.

B hai cu c i n tho i làm phi n, H ng M C nh không tr n trong ch n n a. Lâm Kh i S ng b o cô ngoài tr i tuy t ang r i, cô xu ng gi ng kéo rèm c a s ra nhìn. Bên ngoài c a s là nh ng chi c èn neon l n, nh ng bông hoa tuy t r i t trên tr i xu ng kia tr nên trong su t tr c ánh èn.

D ng nh cô nghe th y c ti ng tuy t r i r t kh , nh ng cách l p c a kính dày nh th này, th c ra cô ch ng nghe th y gì c .

Khóc bao nhiêu lâu, ph n son trên m t nhòe nho t, b d ng cô trông nh ch nhác thê th m, sao cô dám ra ngoài đ ti c n a. T m n c nóng xong, s y khô tóc. Ti ng máy s y tóc ù ù vang bên tai, rõ ràng là m t âm thanh khô khan, nh ng cô l i c m th y âm thanh y khi n ng i ta an tâm.

B a ti c đ nh s k t thúc vào lúc m i m t gi êm, nh ng g p m t vài ng i thích cu c s ng v êm mu n kéo dài h n n a, có i u H ng M C nh bi t H a Nguy t Quang không thích náo nhi t n ào, mà T ng T nh Doãn ng nhiên c ng không b r i cô dẫu c a mình ch y ra vui ch i v i ám àn ông kia.

Cô c ch ng th i gian, không thay y ph c, mà m c áo khoác i xu ng l u.

Qu nhiên trong phòng ti c ch còn l i nhân viên ph c v ang đ n d p.

Khi cô tr n trên l u thì Ti n M n đ i làm thay cô, gi th y cô i xu ng, nh t nh òi cô ph i hát m t bài.

Thi t b âm thanh ây là s m t, ánh sáng có th tùy ch nh. Cô b Ti n M n đ dành, nh t th i ch ng bi t ph i t ch i th nào, ngh mình s p i, nên ón l y micro t tay Ti n M n.

Ti n M n h i cô mu n hát bài gì. Cô ng m ngh , r i nói: “Bài *Quên anh y i c a Quan Th c Di*”.

Ti n M n cau mày giúp cô tìm bài hát này, r i l i h i b ng gi ng khó hi u: “Sao l i hát bài này?”.

“Vì nó là ti ng Qu ng ông, mình rành.” Cô v a gi i thích v a b c lên sân kh u.

Ánh đèn tối dần, chỉ còn ánh sáng tím chầm màu vàng chiếu lên người cô.

Âm nhạc nhanh chóng vang lên, màn dạo đầu không dài, cô đưa micro lên gần môi, bắt đầu hát:

Quên anh đi, có nghĩa là quên đi tất cả, có nghĩa là vứt bỏ cả phần tình và hạnh phúc khi mình cần đi.

Quên anh đi, quên đi tình yêu, có nghĩa là khóa chặt tâm hồn lại, sống cùng kẻ khác. Tất cả những gì có anh đi khi tôi yêu thì bây giờ bỏ lại mình, khi tôi bị yêu, khi tôi nhìn mặt thì bình thường trở nên...

Ấu Na nhìn khách xong quay lại nghe thấy tiếng hát từ phòng tiệc truy n tìm, cô nhìn ra là giọng của Hằng M C nh, thật là nhanh, bước vào phòng thì nhìn thấy Dung Trí Hằng đang cách cửa khoảng một mét. Cô vô thức chào hỏi, nhìn Dung Trí Hằng xoay lưng lại với cô, ánh mắt anh ta nhìn chằm chằm vào Hằng M C nh trên sân khấu. Ấu Na thấy anh nghe rất chăm chú, cảm thấy bối rối, hiểu rằng lúc này không nên làm phiền, lặng lẽ lui ra ngoài.

...Quên anh đi, làm sao quên được, khi cần thì ghi tâm...

Tiếng hát của Hằng M C nh vang vọng trong căn phòng lớn.

Không phải Dung Trí Hằng chờ đợi nghe Hằng M C nh hát. Trong tâm trí thì thì, cô bỗng nhiên kéo lên sân khấu lập trình, cô hát bài óan thì rất hay. Còn bài cô hát lúc này anh chờ đợi nghe, ngoài chuyện cô hát hay ra anh còn thấy cô rất xinh đẹp khi chìm trong chùm ánh sáng trên sân khấu, mặc dù cảm giác xinh đẹp này có phần thực cảm không thể diễn tả thành lời. Nhưng ông anh tò mò muốn biết sự thật cảm giác cô là do đâu chỉ bằng nói thì ra là anh rất muốn tìm hiểu xem sự thật cảm giác cô là vì ai thì thì thì thì.

Sau khi suy nghĩ xong, anh lập tức chú ý nhìn Hằng M C nh cô trên sân khấu.

Cô không phải là người xinh đẹp không ai sánh bằng, cô không phải là tiểu thư cành vàng lá ngọc, khi thông minh rất thông minh, khi ngốc nghếch cũng rất đáng yêu. Thì ra trong mắt anh, cô hoàn toàn không gì nổi bật khác.

Ghi chú:

1. Vì cảm xúc ái, yêu quý quá mà hoang mang lo sợ.

Người Truy n Nghe Buổi Tr i y Sao ang Hát

Phòng Tuấn Ki m c m th y ng i tr c m t anh nhìn có v r t c ng th ng.

Hai vai cô thoáng so l i, t th ng không t nhiên l m, khuôn m t sau khi t m b ng n c nóng g n nh co rúm, ph n da l ra ngoài áo choàng t m v n còn ng, ánh m t phiêu diêu th nh tho ng m i dám nhìn anh m t cái, khi n lòng anh không ng ng n y sinh c m giác t i l i.

Tr n Tân D c cùng h c v i anh London, m c dù h n kém nhau vài tu i, nh ng ch i l i khá h p, coi nh là ng i hi u anh nh t.

Vi c t i nay anh b óng vai “tân lang” c ng u do Tr n Tân D c s p x p, nói là quà t ng sinh nh t anh, b o anh nh t nh ph i vui v nh n.

Anh là m t ng i àn ông bình th ng, i u này không có gì ph i nghi ng , tr c kia anh c ng ã t ng có b n gái, nh ng tóm l i thì anh không nhi t tình l m v i chuy n nam n , m t là anh yêu c u khá nghiêm kh c v i b n thân, hai là anh c ng yêu c u r t nghiêm kh c v i ph n . Anh yêu c u nghiêm kh c v i b n thân là vì mu n lúc nào mình c ng ph i tr ng thái s n sàng chi n u, không c chìm m trong t u s c; yêu c u nghiêm kh c v i ph n là vì anh m c b nh a s ch s , dù g p c ng i con gái v a m t nh ng nh t nh ph i tìm hi u r ch rồi k l ng anh m i i b c ti p theo.

Theo cách nói c a Tr n Tân D c thì, ng i con gái c b trí cho anh vào t i nay, không, nói chính xác là m t cô bé, r t phù h p v i yêu c u c a anh.

Ch a tr i chuy n i l i xinh p trong s ch, h n n a là do anh ta dùng ti n mua v , xong vì c tr i sáng, ai i ng n y, m b o không l i h u qu sau này.

Anh không ti n t ch i ý t t c a Tr n Tân D c, hu ng h th c s không c n ph i gi v ng n quân t làm gì, hai ng i u có c th mình mu n, anh không n n i ph i óng vai ng i x u.

K t qu v a dùng th t m c a b c vào, b t g p ngay m nhân v a ra kh i phòng t m.

Tiêu chu n quan tr ng nh t ánh giá ph n p hay x u c a anh chính là h s ch s hay không s ch s , rõ ràng ng i con gái ng tr c m t anh ây v a s ch s v a xinh p. Suy ngh u tiên c a anh là, l n này Tr n Tân D c làm vi c r t t t, suy ngh th hai là ng i con gái này khá c ng th ng, sau ó khi n anh c ng có c m giác c ng th ng theo, anh bu t mi ng phá v quy t c c a mình h i cô: “Em tên gì?”.

Cô bé ó rõ ràng c ng ch ng có gì ph i gi u gi m, anh h i, cô tr l i ngay: “H ng M C nh”.

Kh u âm c a cô nghe n ng n u vô cùng, không n ng nh kh u âm ph ng B c, c ng không u n l i nhi u nh kh u âm c a ng i ph ng Nam, anh nh t

thì không oán cô là người giàu, cô không tin hay gì. Anh gật gù, cô mỉm cười mỉm cười rất, thì là b o cô: “Em người, tôi biết”.

Thì gian t m c a anh thì ng khá lâu, thì nay thì càng lâu hơn, cô cùng có l cô t ng anh g p chuy n gì trong nhà t m r i nên gĩ c a h i anh có c n giúp không.

M c dù anh là àn ông, cô ng là “ông ch ” c a cô trong thì nay, nh ng ch a thoáng thì m c dám tr n nh nh ng tr c m t cô, thì là anh nói không sao, sau ó m c áo choàng b c ra.

ên trong phòng c v n t i h n, cô ngoan ngoãn ng i trên sofa, ánh sáng m áp m ám không anh nh n ra cô có còn c ng th ng hay không.

Trong lòng anh hi u r t rõ, v i anh y là tình m t êm, hai m i t thì ng sau có kh n ng anh không còn nh hình dáng c a cô n a, vì v y không mu n nói nh ng l i không nên nói, h i nh ng câu không c n h i, i thì ng vào ch chính, b o cô lên gi ng.

Cô r t nghe l i, ngoan ngoãn i v phía chi c gi ng, nói là i nh ng khá ch m, g n nh c c hai b c l i quay l i nhìn anh m t cái, d ng nh cho anh thì gian h i h n.

Anh không thích nh ng ng i ph n quá cu ng nhi t, nh ng c ng không thích c ng ép ng i khác, thì y cô ph i m t hai phút m i b c c lên gi ng mà còn kéo ch n che kín mình, h ng thú t t h n. Anh tr m gi ng, cô i cùng quay ng i i ra sofa ng i, v a m ti vi lên xem v a nói: “Cho em ba phút m c r i i”.

Phía sau qu nhiên vang lên nh ng thì ng ng r t kh , thì ng ng y cùng thì ng huyền não phát ra t ti vi v ng t i tai anh.

Anh c m th y lát n a có l mình nên i t m n c l nh, t nhiên cô v t t i tr c m t anh, gi ng nh con th hành ng nhanh nh n, mà còn là m t con th da th m th t th m, không m nh v i che thân.

Anh th t s b s c, có l cô ã ph i l y h t d ng khí, rón rén ng i tr c m t anh, theo b n n ng che i ph n l n nh ng ch nh y c m trên c th , ng c m t, nói v i anh b ng gi ng c u kh n y u t: “ ng u i em i”.

N u ang k chuy n c tích, thì có l anh nên dùng t m ch n m m khoác lên t m thân m m m i c a cô, sau ó ph y bút vi t cho cô m t t m chi phi u m i v n tám v n gì ó. Nh ng ây là hi n th c, anh dù giàu có t i âu c ng s không làm n mua bán ki u y, anh c ng không ph i Li u H Hu có ng i p ng i trong lòng mà tâm không r i lo n, m nhân dân mi ng, n u không làm gì ch ng ph i r t có l i v i b n thân ? Vì v y anh ch ng n o nhi u, mà ch n cách ph c tùng theo ý ch c a mình, gi tay kéo cô ng d y, l p t c l t ng i è cô xu ng sofa.

Trên ngòi anh v n m c áo choàng t m, không th tr c ti p c m nh n da th t cô, nh ng anh bi t cô ang run. Cách m t l p áo choàng mà v n c m nh n c s run r y t c th ngòi con gái khi n lòng anh trào dâng c m giác khoan khoái ng th i ng i c ng nóng r c lên.

Hi m khi anh g n ng i khác nh v y, c m th y khuôn m t cô sáng r c, không nh c m t, r t d u dàng, m i c m t lúc anh ã h n xiêu phách tán nói v i cô hai t : “ ng s ”.

Bu i h p sáng k t thúc, Tr n Tân D c l y c báo cáo công vi c ch y vào v n phòng anh h i có hài lòng v i món quà sinh nh t c a anh ta không.

Anh h i ng c l i Tr n Tân D c: “Cô y g p c u ch a?”.

Tr n Tân D c t ng ã x y ra chuy n gì, l c u: “Ch a, có ng i trung gian, tôi ch nhìn nh và h s . Sao? X y ra chuy n gì t i t à?”.

Anh l c u, ng p ng ng m t lát, nói v i Tr n Tân D c: “Tôi chu n b s p x p cho l y vào B o Nhã, tr giúp Ch ng Du”.

Tr n Tân D c l p t c chau mày, truy h i: “Không ph i tôi có quy n bi t lí do sao?”.

Anh ng c m t nhìn nhìn Tr n Tân D c, r i cúi u xem tài li u sau ó ch m rãi nói: “Tôi c n m t ng i ph n ”.

Tr n Tân D c ngoài vui m ng còn có c m giác lo l ng và tò mò: “Tôi nên vui hay bu n ây? Hay là nói tôi l i vô tình tìm c cho c u m t tr lí?”

Anh không ph nh n s suy oán c a Tr n Tân D c: “Cô y s không can đ vào vi c mà tôi và c u s p làm. Tôi ã nói r i, tôi ch n gi n là c n m t ng i ph n thôi”.

Tr n Tân D c th y anh kiên quy t, th là nhún vai c i: “C u m mi ng nói c n m t ng i ph n v n t th n là nói c n m t ng i àn ông”.

Anh tr ng m t l m Tr n Tân D c.

Tr n Tân D c làm b nh o nhã y g ng kính trên s ng m i, nhìn anh c i: “Tôi có th h i ng i ph n y có gì c bi t mà khi n c u tình nguy n “c n m t ng i ph n không?”

Anh tr l i th ng: “Không c”.

Tr n Tân D c không ch u thua, tr c khi ra ngoài còn nói: “Ch ng Du là ng i c a ông ngo i c u, c u cho ng i ph n c a c u i theo cô ta, không lo l ng cô ta thêm m m đ m mu i r i mách ông c u à?”.

Anh nh th n l i, áp: “N u chuy n gì c ng ph i nhìn s c m t h mà làm, thì cho dù sau này có c t p oàn H i Thành r i c ng ng hi v ng m i chuy n do tôi quy t nh”.

H t T p 1